UFUK

UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALE

KONYA İ.H.L. YAYIN ORGANI • YIL: 6 • SAYI: 8 • MAYIS 1997

İMAM-HATİP LİSESİ

1951

"Allah'a dayan,
Sa'ye sarıl,
Hikmete râm'ol,
Yol varsa budur,
Bilmiyorum
başka çıkar yol."

M. Akif ERSOY

UFUK

UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALE

KONYA İHL ADINA
SAHİBİ
BEKİR YİĞİT

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
ABDULLAH TEKİN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
HAMİT TURANALP

YAYINA HAZIRLAYANLAR
FATMA HİLÂL ERBOYACI
HACER AYGÜR

İNCELEME KURULU
HAMİT TURANALP
DURMUŞ ALİ TUNÇ
YUNUS AKER
MUSTAFA ÖZCAN
FATMA HİLÂL ERBOYACI
HACER AYGÜR

SEÇİCİ KURUL
MUHAMMED ALİ ORAK
MAHMUD SAMİ KANBAŞ
HASAN ÖZEN
AHMET KARA
SELMA ÇELİK
SELSEBİL ÖZER
SULTAN ORUÇ
AYŞEGÜL GÖKBAŞ

REKLÂM
ALİ SAMİ ORAK
ALİ OSMAN KALAYCI

DİZAYN
MEVLÜT ÇEVİK
ÖMER BARDAKÇI
MUSTAFA EFE

RESİM SEÇİCİ
YASİN PALA
AHMET RAŞİT ATİKER

YAZIŞMA ADRESİ
KONYA İ.H.L. (351 28 02)

DİZGİ
Emre Grafik : 352 17 62 • KONYA

BASKI
Damla Ofset : 342 06 88 • KONYA

İÇİNDEKİLER

e d i t ö r d e n

NİÇİN İMAM HATİP LİSELERİ

BEKİR YİĞİT
OKUL MÜDÜRÜ

İmam Hatip Liselerinin niçin açıldığının ve lüzumunun izahına geçmeden önce tarihi seyrine bakmakta fayda görüyoruz. 1924 yılında kabul edilen Tevhid-i Tedrisat kanununun 4. maddesinde "Maarif vekaleti yüksek diniyet mütehassısları yetiştirilmek üzere Darülfünun'da bir İlahiyat Fakültesi ve İmamet ve Hitabet gibi hidemat-ı diniyenin ifası vazifesiyle mükellef memurların yetiştirilmesi için de ayrı mektepler kûşad edecektir." denilmektedir. bu kanun devlete, milletin dini eylem ve bilgilerini kazandırmak için okullar açma görevi vermektedir. Din görevlisi ihtiyacını karşılamak için ve halkın ihtiyacı olan dini bilgiler kazandırmak için, devletin kontrolünde okulların açılma görevi Milli Eğitim Bakanlığına emredilmektedir. Bu kanun adından da anlaşılacağı üzere aynı zamanda bütün eğitim ve öğretim kurumlarının bu Bakanlığımıza bağlı olmasını zorunlu kılmaktadır. Bu kanunun gereği olarak Milli Eğitim Bakanlığına bağlı dini eğitim ve öğretim yapan okulların şimdiki adıyla İ.H.L.'nin açılması gerekir. Nitekim 1951 yılına kadar benzer okullar ve kurslar açılmışsa da bu tarihten itibaren daha düzenli okullarımız açılmıştır. 1973 yılında çıkarılan 1739 sayılı temel eğitim kanununun 32. maddesinde "İmam Hatip Liseleri, İmamlık, Hatiplik ve Kur'an Kursu Öğreticiliği gibi dini hizmetlerin yerine getirilmesi ile ilgili görevli elemanları yetiştirmek üzere, Milli Eğitim Bakanlığınca açılan ortaöğretim sistemi içinde, hem mesleğe, hem yüksek öğrenime hazırlayıcı programlar uygulayan öğretim kurumlarıdır." denilenerek ileri bir adım daha atılmıştır. 1982 Anayasasının 24. maddesinde bu okullarımızın açılması ve devam ettirilmesi bir Anayasa emri olarak karşımıza çıkmıştır.

Kısaca tarihi gelişimini ve yasal dayanaklarını izah etmeye çalıştığımız bu okullarımızın sosyal yönden durumuna bir göz atalım.

İnsan beden ve ruhtan meydana gelmiş bir varlıktır. Diğer varlıklardan farklı olarak ruhi ve akli meleke ve aksiyonları mevcuttur. Bedenin ihtiyaçları fiziksel, biyolojik, kimyasal olarak karşılanıp, sağlıklı, düzenli gelişmesini sağlar ve hayatını devam ettirir. Bu bedeninin de idare eden diğer manevi yönünün de ihtiyaçları bulunmaktadır. Bu ihtiyaçları karşılayacak, sağlıklı gelişimini kazandıracak ve manevi hayatını devam ettirecek oluşumlara muhtaçtır. Buna genel anlamda DİN diyoruz. İnsan inanç yönüyle ruhi hayatını tatmin ettiği zaman ebedi mutluluğunu bulur. Din kavramı, insanoğlunun hem dünya hayatını, hem ahiret hayatını düzenleyen kuralları içeren inançlar, ibadetler ve davranışlar manzumesinden oluşan sosyal bir olgudur.

Hal böyle olunca insanların doğuştan ihtiyacı olan manevi bilgileri alması gerekir. Bizim dinimiz İslam olduğuna göre, İslami bilgileri öğretecek insanlara ihtiyaç vardır. Yani hem kendisi öğrenecek, hem de başkalarına öğretecek ve örnek olacak insanlara ihtiyaç vardır.

1982 Anayasamızda bütün öğretim kurumlarında Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi dersi okutulması zorunlu hale getirilmiştir. Eğitim ve öğretim gören bütün öğrencilerimize asgari seviyede de olsa Din kültürü verilmektedir. Ancak dinimizin daha detaylı olarak öğrenilmesi, konunun kaynaklarına inilerek etraflıca araştırılması, Kur'an-ı Kerim'in Cenab-ı Hak'tan geldiği şekliyle okunabilmesi, Arapça diline vakıf olunarak daha iyi anlaşılabilmesi bakımlarından İmam Hatip Liselerine ihtiyaç vardır. Öğrenmenin yanında, dini ibadetleri yerine getirirken halkımıza rehberlik yapacak din görevlilerinin eksiksiz yetişmesi de bu kurumların varlığını zorunlu kılmaktadır. Bu okulların uyguladıkları müfredat programları gereğince, hem genel kültür bilgilerini, hem mesleki bilgilerini yeterince öğrenen gençlerimiz halkımızın gerisinde kalmamakta, bulundukları toplumları her yönden aydınlatmaya hazır bir konumda yetişmektedirler. Hatta diyebilirim ki, çağımızın arzu ettiği insan tipine bu türlü eğitimlerle ulaşabilmemiz daha mantıklıdır. Bilimin en son vardığı noktaya ulaşabilen, en son tekniklerinden haberdar olup onları kullanabilen, mensubu olduğu dininin kültürünü alıp icaplarını yerine getirebilen, yani bir elinde Kur'an-ı Kerim, bir elinde bilgisayar taşıyan, kendisiyle barışık, bütün insanları seven, ülkesinin huzur ve refahı için her türlü görevi yapmaya âmâde gençlerimizden daha çağdaş, daha müsâit kim olabilir.

Sosyal bakımdan düşünecek olursak, içinde yaşadığı toplumun milli ve manevi değerlerini tamanlamıyla benimsemiş ve gereklerini yerine getiren gençlerimize derslerde ve sosyal-kültürel etkinliklerde vatan aşkı, bayrak sevgisi, tarih şuuru aşılanmaktadır. Milli bayramlarımız, anma ve kutlama günlerimiz Türkiye Cumhuriyetinin bütün kurumlarında olduğu gibi, en titiz, en görkemli bir şekilde icra edilerek geleceğimizi teslim edeceğimiz gençlerimize hayat çerçevesi çizilmektedir. Her Türk gencinin bilmesi ve uyması gereken, Cumhuriyetimizin temel ilkeleri, Atatürk ilke ve İnkılapları bu okullarda da en geniş şekliyle öğretilir ve benimsetilir. Aksine bir öğreti, bir uygulama veya bir tezahür, aklen, mantıken, gerçekten mümkün değildir. Bunun dışındaki her söz iftiradır. Bu okulları tanımama cehaletidir. Demokrasilerin gereği ve insan hakları amaçları doğrultusunda her insan kendisi veya velisi olduğu çocuğuna istediği eğitimi aldırmak özgürlüğüne sahiptir. Devletin bu ortamı hazırlama mecburiyeti vardır. Bu cümleden olarak, devletimiz halkın isteği doğrultusunda bu okulları açmış, müfredatını belirlemiş, yaşaması için maddi imkanları karşılamakta ve gerekli denetemini yapmaktadır. Ayrıca hiçbir ülkede rastlanılmayan devlet-millet işbirliği kurularak halkımızın eğitime katkısı öncelikle bu okullarla başlamış, alışkanlık haline gelerek diğer eğitim kurumlarımızda da sevindirici bir seviyeye gelinmiştir. Toplumun bütün kesimleriyle muhatap olan İmam Hatip Liselerimizi, bir kesime doğru sevketmek ne kadar ihanet ise, böyle olmadığı halde böyle göstermeye çalışmak da gaflet, cehalet, ve daha tehlikelisi, başka amaçlara hizmettir.

Bu güzide okullarımız hakkında ileri-geri konuşan bazı kimselerin okullarımızı gördüğü zaman daha önceki peşin hükümlerinden dolayı mahcup olduklarına ve özür dilediklerine çok şahit olmuşuzdur.

Türkiye Cumhuriyeti, laik, demokratik ve sosyal hukuk devletidir. Kurumlarında bu ilkeler dışında uygulama olmaz. Aynı zamanda açık rejimle yönetiliyoruz. Açık rejimlerde gizli düşmanlıkların olması yukarıdaki ilkelere aykırılık arzeder. Devletin kurup geliştirdiği, her zaman gözünün önünde bulunan, kendi tayin ettiği memurları tarafından yönetilen ve denetlenen kurumlara bazı kesimler tarafından gizli düşmanlık beslenmesi, gelişmelerinin engellenmeye çalışılması, hatta daha ileri gidilerek önünün ve arkasının barikatlarla kesilmesinin düşünülmesi, hangi eğitim kuralı, hangi rejim, hangi demokrasi, hangi bilim, hangi uygarlık, hangi insaf ölçüleriyle bağdaştıralabilir? Kanunların hakim olduğu rejimlerde suç işleyen cezasını görür. Suç işlemeye müsait olanlar çeşitli rehberliklerle cemiyete kazandırılır. Ama hiç suç işlememiş, suç işlemeye hiç müsâit olmayan bu eğitim yuvalarının mensuplarını potansiyel tehlike olarak görmenin asla doğru olmadığına inanıyoruz. İmam Hatip Liselerinde kültür dersleri %60, meslek dersleri %40 oranlarında öğretim yapılır. Öğrencilerimizi eğitip hayata hazırlayan kadromuz 1/3 meslek 2/3 kültür dersleri öğretmenlerinden oluşmaktadır. Tamamı Milli Eğitim Bakanlığımız tarafından atanmaktadır. Gerçekler böyle iken ortalıkta dolaşan söylentiler, hem öğretmenlerimizi hem öğrencilerimizi, daha ziyade de velilerimizi üzmektedir.

Bu okullarımız; varsa eksiklikleri giderilerek, orta kısımlarıyla, lise kısımlarıyla, üniversiteye giriş hakları devam ederek, Türk Milli Eğitimi'nin içindeki yerini korumalıdır.

Hümeyra Coşkun/10-E
Hayriye Topal/10-E

SUÇLU GENÇLİK (?!.)

"Çıkış yolu asırlar boyu gösterildiği şekildedir. Yani kişinin yaratıcısına dönmesi onun ilâhi mesajına kulak vermesi insanlığa rehber olan, Hz. Peygamber (S.A.V.)'e tabi olmasıdır. Başka çıkış yolu yoktur."

Madde anlayışı bütün dünyayı sarmış, ne yazık ki memleketimiz de bu akımın içinde kalmıştır. Madde anlayışının genişletilmesiyle yavaş yavaş manevi değerlerden uzaklaşılmış ve bundan sonra toplumda huzur ve sükûneti bozan başı bozuk hareketler ve kötü alışkanlıklar ortaya çıkmıştır. Bu tehlikelerin en mühimini bugün uyuşturucu maddeler teşkil etmektedir. Kötü alışkanlıkların inanç kelimesiyle olan büyük ilgisi bizi bu araştırmaya sevketti. Sayfaları açtıkça korkunç bir tabloyla karşılaştık. Uyuşturucu madde alışkanlığı, memleketimizde de günden güne yayılmaktadır. Bu istila sayesinde manevi değerlerden uzaklaşmış, benliğimizi kaybetmiş, kendimizi tanıyamaz hale gelmişiz. Dini bayramlarda dahi ikram olarak evlere sokulan likör ve benzeri içkilerle, serinletici madde olarak evlerde buzdolaplarında; içki sınıfından çıkarılıp, bakkallarda lokantalarda büfelerde lokallerde ve hatta en basit kavehanelerde bile bulundurulan bira vasıtasıyla bütün insanlar içki ile tanıştırılmaktadır. İçkiyi medeniyetin bir parçası gibi görmekte olan sakat zihniyetin mevcudiyeti de maalesef, içki ile mücadele istenilelen sonucun alınmasına mani olmaktadır.

"İnanç nedir? sorusuna, Doç. Dr. Rüstem Aşkın (Karaman Tabipler Odası Başkanı)'ndan "İnsanın herhangi bir fikre, kişiye ya da ideolojiye kuvvetli bir şekilde bağlanması, dayanmasıdır" cevabını aldık. Aynı soruyu Müftü yardımcımız sayın Mehmet Emin Parlaktürk şöyle cevapladı:

"İnanç; bir fikri, bir şahsiyeti ya da bir dini şeksiz ve şüphesiz tasdik etmek, onaylamaktır."

Bu cümleler bizi: "İnsanlar inançsız yaşayabilirler mi? düşüncesiyle karşı karşıya bıraktı. Sayın Parlaktürk: " İnançsız hayat olmaz. Çünkü inanç doğuştandır. İnsanın fıtratınta olan, doğuştan gelen bir ihtiyaçtır. İnsan mutlaka bir şeye inanmak zorundadır. Bu doğru da olabilir yanlış da. Bu anlamda inançsızıkta inançtır." diyor.

Şu anda bütün insanlığı tehdit eden uyuşturucu maddeler salgını tüm insanlığın geleceğini karartmaktadır. Hatta bazı ilim adamları: Eğer böyle giderse insanlığın en büyük felâketi ve sonu uyuşturucu madde cinnetleri ve faciaları içinde helâk olmaktır." demektedirler. İnanmayan İnsanların ne gibi boşluklara düşebilecekleri ve yaşam tarzlarının hangi yöne doğru kayacağı konusunda Doç. Dr. Rüstem Aşkın'ın görüşlerine başvurduk.

"İnançsızlığın en büyük boşluk yaratıcı sonu dayanaktan sürekli ve istikrarlı ilişki kurma yönünden,ilkelerden yoksun olan bir yaşantıdır. Güveneceği herşeye sahip olmalarına rağmen, dayanacak bir kuvvet hissedemeyen insanlar kendilerini yalnızlık ve çaresizlik girdabının içinde bulurlar. Bu durum onları, eziyetini havale edecek bir nesneye yöneltir. Bu buluş, her zaman doğru yol olmayabilir" dedi.

"İnanmak da bir inanç biçimidir." diyen sayın Parlaktürk sözlerine şöyle devam etti."İnanmayan insanlar, içi boş bir kaba benzerler. İçine bir şey konmayan kab nasıl anlamsız olur, işe yaramazsa hiçbir inanç taşımayan insanlar da kendilerini daima bir boşlukta hissederler. Onların değer yargıları da yoktur. Kural ve kaide dışıdırlar. Dolayısıyla sorumsuz bir hayat yaşarlar. Bu tür insanlar olayların peşinde sürüklenir, başkalarının güdümünde kalmaya mahkum olurlar"

Aklı başında olan bütün yetkili uzmanlar, sosyologlar ve psikologlar şu noktada birleşmişlerdir: Dünya gençliğini bu buhrana iten, ruhî bunalımlar, buhranlardır. Bunun da tek sebebi ruhî tatminsizlik ve imansızlıktır. Yani mistik ve manevi duygulardan mahrumiyet, dini ve moral eğitiminden ve otoriteden uzak kalıştır."

Gençleri dinî bilgilerden mahrum eden, kalplerine Allah korkusu yerleştirmeyen ve ruhunu unutup yalnız maddi yapısını geliştirmeye çalışan, dindarlığı ve manevi değerlere önem vermeyi çağ dışı sayanlar; ya gafletlerinden habersizdirler veya pek acı tecrübeler sonucunda bunu kabul etmek durumundadırlar. Kalplerinden çıkarılan din ve Allah korkusunun meydana getirdiği boşluğu doldurmak için gençler çeşitli batıl işlere sarılmışlar ve bu durum onlardaki ruhî tatminsizliğini artırmaktan öteye geçememiştir.

Sayın Mehmet Emin Parlaktürk: "Batıl veya Hak'ka inananlar arasında yaşantı ve kişilik bakımından büyük farklılıklar vardır. Hakka inanan insan yanılmaz istikrarlı olur. Kararlarında tutarlı, yaşantısında dürüsttür. Çünkü elinde şaşmaz bir ölçü vardır. Hep bu ölçüye göre hayatını ayarlar. Böylece kolay kolay hataya düşmez. Batıla inanan ise pek çok hata yapar. Çünkü batıl hak gibi tek değil, pek çoktur. Batıl yolda olan insanların hayatı, çalkantılar içinde geçer. Farklı davranışlar sergilediği için kişilikleri oturmamıştır. Bir dedikleri diğerini tutmaz. Tezatlar dünyasında yaşarlar." diyerek sözlerine şöyle devam etti: "Hak dururken, batıla inanmak insanın ruh sağlığını ve manevi yapısını alt üst eder. Çünkü Hakk'ın karşısında daima batıl vardır. Bunun sayısının çokluğu ve aralarındaki ayrılıklar batılı temize çıkarmaz. Toplumdaki intihar olayları ve gençlikte görülen ahlâkî çöküntü, temelde inanç eksikliğinden kaynaklandığı gibi genelde sosyal ve ekonomik sebeplere de dayanır. Bunlar hep birbirlerine bağlı şeylerdir. Açlık, işsizlik, aşırı zenginlik, sefalet, fuhuş, toplumun dengelerini ters yüz eden faktörlerdir. Bütün bunlar inanç zafiyetinin acı sonucudur. Temelde iman ve amel unsuru, topluma hakim kılınır da bu tür dengesizliklere engel olunursa toplum da devlet de huzur bulur."

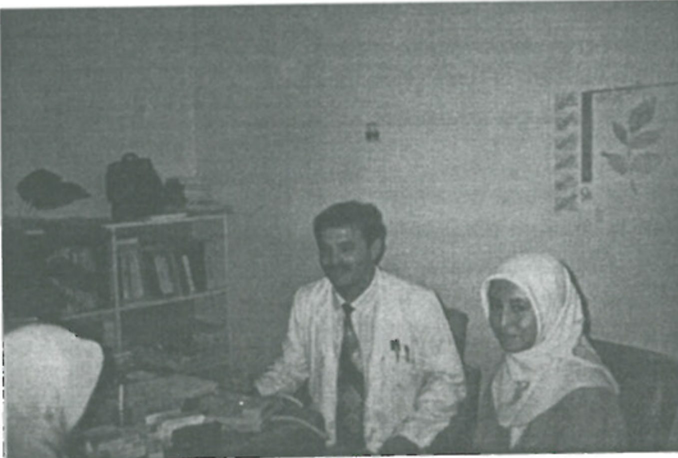
İnsanların birbirlerine destek olmalarını engelleyen toplumsal dokunun çözülmesinin önüne geçilmesi gerekir.

Olaya bir de psikolojinin penceresinden bakmak istiyoruz. Doç. Dr. Rüstem Aşkın sosyal hayata dair yaptığı gözlemlerde inanç eksikliği ile kötü alışkanlıkların oluşumundaki sıkı ilişkiyi şöyle açıklıyor: "Modern toplumlarda aile mefhumu giderek kayboluyor. Aile batıyor, aile çöküyor. Artık büyük aileden çekirdek ailelere, çekirdek ailelerden yalnız yaşantılara geçiliyor. Medya da artık evlilik "aut" diyor. Yalnız kalan çocuklar, ilgiden, sevgiden, şefkatten ve destekten mahrum kalıyor. İşte o zaman depresyona girip çareyi intihar yada büyük ölçüde renkli hayallerle paketlenip sunulan uyuşturucu maddelere yöneliyorlar."

"Toplumdaki inanç eksikliğinin ortaya çıkardığı intiharların artışının durdurulması ve kötü alışkanlıklara sahip gençlerin gözyaşlarının silinebilmesi için bütün insanlara görev düşüyor." diyen sayın M.Emin Parlaktürk ve sayın Doç. Dr. Rüstem Aşkın şu fikirlerle ortak görüşte olduklarını belirtiyorlar.

"Burada herkese görev düşmektedir. İnsanlar birbirlerinden sorumludur. Bu gençler bizim gençlerimizdir. Şunu unutmayalım ki insanlar kötü değildir. Kötü olan onların yaptığı fiillerdir. Bu kötü fiillerin işlenmesi için ortak tedbirler alınması gerekir. Bir taraftan fuhuşa, kumara, uyuşturucuya ortam hazırlayıp, diğer taraftan uzak durun demek, ya da yapanları cezalandırmak yanlıştır. Bu, insanları elbiseleriyle denize iteleyip, sakın elbiselerini ıslatma demeye benzer. İnsanoğlu doyumsuzdur. Tüm insanî değerlerini ve inançlarını yitiren modern insanın içine düştüğü bu doyumsuzluk ve bunalım onları uyuşturucu ve diğer kötü alışkanlıkların kucağına iteler.

Biz inanıyoruz ki elimizde tuttuğumuz mukaddes emaneti, millî varlık ve bütünlüğümüzü, dini inanç ve mukaddesatımızın geleceğini kendilerine teslim edeceğimiz gençler bu manevi boşluktan ancak inanç coşkunluğuyla kurtulabilir. Allah'ı zikir, onun buyruklarıyla yaşama, herşeyinizle onun güdümünde bir hayat sürdürme bizi tatmin eder. İnsan doyumu ve tatmini başka şeylerde ararsa, bunda başarılı olamayacağı ve huzur bulamayacağı için, her adımı onu felâkete götürür. İşte içki fuhuş,uyuşturucular bunun sonuçlarıdır. O halde Allah'a dönmek ve onun güdümünde yaşamak tüm bunların genel sigortasıdır.

Modern, insana nasıl bir çıkış yolu önerirsiniz dedik uzmanlarımıza: Doç. Dr. Rüstem Aşkın: genel olan bir çıkış yolu gösterdi. "Gelenek değerlerini muhafaza eden, inanç sistemini değerler sistemini, bir arada yaşamayı, toplumsallaşmayı ve hepsinden önemlisi cemaat halinde yaşamayı teşvik eden bir çıkış yolu öneriyorum. İnsanların birbirlerine destek olmalarını engelleyen toplumsal dokunun çözülmesinin önüne geçilmesi gerekir." dedi:

Sözlerimizi sayın Parlaktürk'ün şu cümleleriyle noktalıyoruz. "Çıkış yolu asırlar boyu gösterildiği şekildedir. Yani kişinin yaratıcısına dönmesi, onun ilahi mesajına kula vermesi, insanlığa rehber olan Hz. Peygamber'e tâbi olmasıdır. Başka çıkış yolu yoktur.

DÜŞÜNEN İNSANLAR İÇİN

İnsani özelliklerin yitirildiği, duyguların hırpalandığı, fikirlerin kelepirleşterildiği günümüzde düşünmek veya düşünebilmek büyük bir erdem olsa gerek.

Sonsuz varlığın manâ alemine atılan büyük bir adımdır düşünmek. Düşünebildiği sürece vardır insan, düşünebildiği sürece ulaşabilir "eşref-i mahlukat"a. Bu özelliğinden soyutladığında kendini, bu nimeti kavrayamadığında "esfele safilin" mesabesine düşürür. Düşünmeyen insan bir kısır döngü içinde kıvranıp duruyor demektir. Düşünmeden kabul ettiği fikirler önünde aşılmaz duvarlar örer ve kendi elleriyle taktığı kelepçeler izin vermez engelleri aşmasına.

Düşünen, akleden insan yeniliklere açık olandır, uyanık kalan gafil olmayan, ibret alıp sapıklığa dalmayandır.

Bir nimettir düşünmek, sol yanımıza yüreğimizin tam ortasına iyilikleri ve güzellikleri alarak düşünmek.

Zaten insan hayatının tümünü kaplayan islâm da düşünmeye ayrı bir değer vermiştir. Bir çok ayet-i kerime'de Allahu Tealâ düşünmeyi, ve akletmeyi överek insanı buna teşvik etmiştir. İnsanların imkansızlığını ifade etmiştir.

Oysa günümüzde İslâm, asla düşünmenin yeri olmayan bir taassubluk diniymiş gibi tanıtılmakta. Düşünme kavramı gittikçe belleklerden silinmekte. Çevremiz bilimle alâkasız asude duygularını yitirmiş, düşünmeksizin hareket eden insanlarla dolu. Ve öyle bir imaj verilmiş ki düşünmenin eksikliği İslâmdan kaynaklanıyor gibi gösterilmekte.

"Aklın ve ilmin karşısında tutunamayan her din batıldır" diyor. İslâm hiçbir zaman akla ve ilme hayır dememekte bunları övmektedir.

İslam bilime, düşünmeye ve icatlara öncü bir dindir. Ve düşünen insanların kurtulabileceğini öğütlemektedir. Nitekim Nahl Suresi 11. Ayette "onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır" buyrulmaktadır.

Allahu Tealâ, çevreye bakıldığında düşünülmesini gerektirecek bir çok şeyin olduğunu, bu değişmez dengenin hiç aksamadan işlenmesinin insanı düşünmeye iteceğini söylemektedir. Âl-i İmran Suresi 190. ayette şöyle deniliyor. "Şüphesiz göklerin ve yerin yaradılışında gece ile gündüzün ardarda gelişinde düşünenler için ayetler vardır"

Gece ve gündüzün bu şaşmaz ve değişmez düzen içinde dönüşünü, evreni yönlendiren yasanın çalışma şeklini ve Allah'ın sanatını düşünmek kalbi uyandırır duyarlılığı artırır. İnsanoğlu gece ve gündüz mucizesini ilk defa düşününce kimbilir ne duygulara kapılmıştır. Ve bu mucize hiç değişmeden sürmektedir. Güzelliğinden ve göz alıcılığından hiçbir şey kaybetmemiştir. Fakat paslanan ve uyuşan insan kalbidir. Odur heyecanını yitiren.

Ayet'i Kerimede de görüldüğü üzere felâha erenler ancak düşünmeyi kendilerine azık edinenlerdir.

Şüphesiz göklerin ve yerin yaradılışında gece ile gündüzün ardarda gelişinde düşünenler için ayetler vardır.

H. Yasemin Yazar

İSLAM'IN İLK ÖĞRETMENİ

Mus'ab bin Umeyr (R.A.)

Babası Umeyr annesi Hunnas binti Malik'tir. Mus'ab'ın künyesi Ebû Abdullah'tır. İslâma girdikten sonra Hz. Peygamber kendisine "Mus'abü'l- Hayr" ünvanını vermiştir.

Mus'ab b. Umeyr, Kureyş'in Abdüddaroğulların-dandır. Abdüddaroğulları cahiliye devrinde "liva, sidâne ve hicâben görevini yapıyorlardı.

(Liva=Sancaktarlık, Hicâbe=Kâbe hizmetkârlığı, Sidâne=Kâbe perdedarlığı.)

Bu kabile cahiliye devrinde etkili bir statüye sahipti ve Haşimoğulları ile aralarında öteden beri husumet vardı. Bu sebeple Hz. Muhammed'in Peygamberliğine Mekke'de şiddetle muhalefet etmeleriyle tanınmışlardı.

Müslüman Oluşu

Mus'ab, böyle bir sülalenin içinde büyümüştü. Baba ve annesinin biricik sevgili evladı idi. Ailesi, ona en güzel en pahalı, en lüks elbise ve ayakkabılar giydirirler, en üstün vasıflı kokular sürerlerdi. Akranları arasında en çok para belki de onun cebinde bulunurdu. Son derece mükemmel bir hayatın içinde bir eli yağda, bir eli balda yakışıklı bir delikanlı idi. Fakat emsallerine göre temiz bir kalbe sahipti, putları sevmezdi. Fıtraten tevhide meyyaldi. Bu yüzden olmalı ki, sülale ve aile yönlendirmesinin tam aksine İslâm'a ilk girenler arasında yerini aldı. Hz. Peygamber Dârü'l-Erkam'da iken davete icabet etti, tebliğ kendisine ulaşır ulaşmaz müslüman oldu. Baba ve annesinin durumu öğrenmeleri halinde çeşitli sıkıntılarla yüz yüze geleceğini bildiği için Hz. Peygamber'in yanına bir süre gizli gidip geldi. Namazlarını da gizlice kılıyordu. Ancak, amca çocuklarından Osman b. Talha onu fark edip de ailesine haber verine durum değiştir. Mus'ab'ın hayatında yepyeni bir dönem başladı.

Hicreti

Babası annesi onu, Haşimoğullarından birine tâbi olduğundan dolayı hapsettiler. Müslümanlarla buluşup görüşmesini engellediler. İslâm'dan uzaklaşması için çeşitli maddi ve psikolojik müeyyideler uyguladılar, türlü baskılar yaptılar. Ebeveyn şefkati ile ailenin eski inancın döndürülebileceklerini düşündüler, fakat bir sonuç alamadılar. Bütün güzel elbiselerini, ayakkabılarını aldılar. cebindeki paraya el koydular, onu tam bir yoksulluğa iterek bu yeni hayata dayanamayacağı ümidi ile kendilerine dönmesini beklediler. Fakat umduklarını bulamadılar. Mus'ab bir yolunu bularak ilk kafile ile Habeşistana hicret etti.

Hicret günlerini devam ederken Mekke ileri gelenlerinden bazılarının Müslüman olduğu haberi duyuldu. Bu, ikinci Habeşistan hicretinden yaklaşık üç-dört ay sonrasına tesadüf ediyordu. Bunun üzerine Habeşistan muhacirlerinden otuzdokuz kişi Mekkeye döndüler. Hz.Mus'ab da onlar arasında idi. Halbuki duyulan haber asılsızdı. Mekke ileri gelenlerinin islâma olan düşmanlığı devam ediyordu.

Bi' setin 12. (M. 621) yılında vuku bulan II. Akabe Biatını mütâkip Hz. Peygamber Medinelilerin isteğiyle Hz.Mus'ab'ı bir başka beldede tebliğ faaliyetini yürütmek üzere islâm tarihinin ilk muallimi sıfatıyla görevlendirdi. Mus'ab b. Umeyr böylece Medineye ilk hicret eden muhacir ünvanını aldı.

Ve Mus'ab Medine'de

Mus'ab Medine'de Es'ad b. Zürare'ye konuk oldu ve Medineli ilk Müslümanlardan olan bu zatın desteğiyle çok verimli bir tebliğ çalışması yürüttü. Hz. Mus'ab, Kur'anı Kerimden o zamana kadar nazil olan ayetleri ezbere biliyordu. Muhataplarını etkili bir hitap tarzıyla psikolojik bir dinleme atmosferine sevkediyor, güzel bir üslüpla İslâm'ı tanıtıyor, Kur'an'dan ayetler okuyordu. Bunun sonucunda da Abdüleşheloğullarından Üseyd b. Hudeyr ve Sa'd b. Muaz gibi kişiler müslüman oldu.

Akabe Biatında

Medine'de gösterilen başarılı bir tebliğ yılından sonra Mus'ab b. Umeyr bi' setin (M. 622) yılında hac mevsiminde ikisi kadın olmak üzere yetmişbeş kişi ile Mekke'ye geldi, ebeveyninin yanına hiç uğramadan ilk önce Hz. Peygambere gitti, bir yıl içinde yaptığı tebliğ faaliyeti ile ilgili bir rapor sundu. Hz. Peygamber çok memnun oldu ve ona teşekkür etti, hayır dua buyurdu. Böylece Hz. Mus'ab, İslâm tarihine hicretin müjdecisi olarak damgasını vurdu. II. Akabe Biatının hazırlanması ve gerçekleştirilmesinde mühim vazifeler icra etmiş oldu. Mus'ab, bu biatı takip eden Zilhicce, Muharrem ve Safer aylarında Mekke'de kaldıktan sonra tekrar Medine'ye döndü.

Cihad Yolunda Şehâdet

Mus'ab Bedir Savaşında muhacirlerin, Uhud'da ise bütünüyle müslümanların sancağını taşıdı ve Hz. Peygamberin sancaktarları arasına katıldı. Uhud muharebesinin Müslümanların aleyhine döndüğü ikinci safhasında Mus'ab b. Umeyr, sürekli Hz. Peygamber'in yakınındaydı. Müşriklerden İbn Kamiye, öldürmek niyetiyle Rasul-i Ekrem'e yaklaşınca diğer bazı sahabilerle birlikte, Hz. Mus'ab ve Nesibe Hatun onu karşıladılar. İbn Kamiye, çift kat zırh giyinmiş olduğundan aldığı darbelerden etkilenmedi- Mukabil bir kılıç darbesi ile Hz.Mus'ab'ın sağ elini kesti. Hz. Mus'ab, sancağı sol eline aldı. İkinci bir darbe de sol elini kesti, Mus'ab bu seferde sancağı göğsü ile sıkıca tuttu, yere düşürmedi. Fakat İbn Kamiye mızraklayıp onu şehid edince sancak Hz. Ali'ye intikal etti.

BİLİMSEL BULUŞLARDA AYET IŞIKLARI

İslam, kendisini anlayan ve anladıklarını yaşayan müslümanlara ilimde, fende, teknolojide bütün dünyaya öncülük ettirmiştir. Batılıların XVII.ve XVIII. yy. da "Bulduk, keşfettik" dedikleri hususların, 6-8 hatta 10 asır öncesinde İslâm bilginlerince keşfedilmiş olduğunun konuşulup yazılması bugün artık garip karşılanmıyor.

O halde çok eski zamanları düşünelim. Toprağın altında demir, bakır, petrol gibi maddeler yine vardı ama insanlar o maddeleri işlemesini bilmiyorlardı. Kendi kendilerine de öğrenemezlerdi. Bir öğretici lazımdı.

Allah, insanlara rehberlik etmeleri için peygamberler gönderdi. Peygamberlere, diğer insanlara örnek olacak mucizeler verdi. Nuh peygambere gemi yapmayı, İdris peygambere elbise dikmeyi, Adem peygambere de bütün eşyaların ismini öğretti.

İşte bu noktada binlerce yıl öncesinde insanlar demir ve bakır gibi madenlerden de var olduğu halde istifade edemiyorlar; bu yüzden toprak eşya ve araçlar kullanılıyorlardı.

O sırada Davud Peygamber geldi. Elleri arasında demiri hamur gibi yoğurup şekillendirdi. Yüce Allah peygamberine demirciliği öğretmişti. Ona demiri başka hiçbir alet kullanmadan yoğurabilecek bir mucize verdi.

Cenab-ı Allah, Sebe suresi 10. ayetinde "Demiri onun için yumuşattık." Enbiya suresi 80. ayetinde de "Sizi her biri şiddetinden koruması için zırh yapma sanatını da ona biz öğrettik. Artık şükredersiniz değil mi? "buyurarak demir mucizesini ihsan ettiğini bildirmektedir.

Burada bir noktaya temas etmek istiyoruz. Bir sureye isim olacak kadar önemli olan demirin Kur'andaki ismi "Hadid"dir. "Hadid"in ebced hesabına göre değeri "Ha" 8, "dal" 4, "ye" 10, "dal" 4'tür, Toplam 26 eder. Bundan demirin 26.element sütununun 8, satırının da 4 olduğu anlaşılır. Bugün Avrupalılarca hazırlanan cetvele baktığımızda da gerçekten demirin dördüncü satır ve sekizinci sütunda 26. elementi olarak yer aldığını görürüz. İhtimal hesaplarına göre "Hadid" kelimesinin her harfinin peşpeşeşe böylece sıralanması 614656'da bir ihtimaldir. 1000'de bir ihtimallerin bile değerlendirilmediği ilim dünyasında, bunun büyük manası vardır ki, bu, bize ancak sonsuz bir irade ve ilmin planlanmasıyla olabileceğini gösterir. Bu, ilim lisanıyla Kur'an'ın mucizeliğini bir kere daha ilandan başka bir şey değildir.

Evet demir, başlı başına büyük bir nimettir. Cenab-i Hak bu büyük nimetin değerini hatırlatmak, gökten gelen ısı ve ışık gibi büyük bir nimet olduğunu ifade etmek için "Biz demiri de indirdik onda hem kuvvet ve şiddet hem de insanlar için faydalar vardır." buyurmuştur.

Ayrıca bu ayette yeni keşfedilen bir gerçeğe de işaret vardır. Demirin asıl kaynağının gök cisimleri olduğu yeni ortaya çıkmıştır. Bu hususu Amerika'nın ünlü ilim adamlarından Uzay Bakanlığında bulunan Prof.Dr. Armstrog'dan dinleyelim.

"Maddeleri meydana getiren elektronların, atomların bir araya gelebilmesi için bir enerjiye ihtiyaç vardır. Demirin meydana gelebilmesi için gerekli enerjiyi hesap ettiğimizde gördük ki şimdiki güneş enerjisinin toplamının dört katı fazla bir enerji gerekmektedir. Ne Yerdeki, ne Aydaki, ne Mars ve ne de Merkürdeki bütün enerjilerin toplamı, demirin meydana gelebilmesi için gerekli enerjiyi karşılamaktadır.

Bütün bunlardan maksat insanlara tekniği öğretmek, daha iyi aletler yapmamalarını sağlamaktır.

Bilginler bu mucizelerin ışığında çeşitli buluşlar yaptılar. Demiri de bakırı da şekillendirdiler. Onlara başka madenler katıp türlü aletler imal ettiler. Temeli maden olan vasıtaları yürüttüler, uçurdular, denizlerde dolaştırdılar.

Elbetteki teknik, bugünkü seviyesini Allah'ın gösterdiği örneklere, yarattığı madenlere ve koyduğu kanunlara borçludur. Kısacası herşeyimizi Allah'a borçluyuz.

Biz demiri de indirdik ki onda hem kuvvet ve şiddet hem de insanlar için faydalar vardır.

Fil Sinek ve Hayvanlar

Günün birinde kasabalardan birine.
Taşınmış yabancı bir aile.
Bunların varmış büyük bir fili.
Bu filinde de oldukça uzunmuş dili
Bu fil demiş. "Her şey benim olacak"
Biraz daha yerse patlayacak kalacak.
Fili izlermiş her gün bir sinek.
Allah'dan dilermiş büyük bir dilek.
Korku denen zayıflığı yenmeyi.
Büyük file büyük bir bir ders vermeyi.
Korkusunu yenmiş artık sonunda.
Bir gün konuşmak istemiş onunla.
"Hey arkadaş, birazcık az yesene
Bu arada kendine de dikkat etsene.
Bizlere de bırak biraz yiyecek.
Yakında tüm hayvanlar açlığından ölecek.
Yalnız kendi nefsini düşünmekten vazgeç.
Birgün sen de aç kalırsın er geç."
Sinek bitirmişti artık lafını.
Fil kolaçan etti etrafını.
Sineğin sözleri çok sıktı ki canını.
Tıkayıverdi ağzına sineğin lafını.
"Bencillik benim damarımda var.
Çok yemek göz çıkarmak aksine kâr."
Fil konuşmasını kesti kısadan.
Zaten çok fazla geçmedi aradan.
Yalnız sinek değildi tek şikayetçi.
Filden herkes çok rahatsızdı gerçi.
Sinek hayvanları bir araya topladı.
Konuşup anlaştılar bir karara varıldı.
Demet demet yoncalar otlar toplandı.
Küt küt atıyor kalpleri o ne heyecandı.
Amaç file çok yedirip şişirmek.
Bencillikten arındırıp ona ders vermek.
Toplu bir şekilde gittiler file.
Hazırlamışlardı ona küçük hile.
Ona dediler ki;
"Sen bizim aramızda en büyüğümüzsün.
Dahası en iri en güçlümüzsün.
Bu kasabada sefa sürmek sana yaraşır.
Senin gibi birine hangi hayvan karışır.
Sana yemen için getirdik yonca.
Haber ver bize, lüfen doymayınca.
Sana hizmet etmek bizim için büyük zevk.
Başımıza geçmen için beslenmen gerek."
Fil bu sözleri işitince.
Kapıldı gururundan tarifsiz bir sevince
Bütün yoncaları yiyip de bitirince.
Mutlu oldu, doydum sandı kendince.
Doymak değildi filinki bizce.
Farkında olmadan şişmişti filin karnı.
Hareket edemedi yerinde kaldı.
Sinek fili avucunun içine aldı.
Alaycı bir gülüşle konuşmaya başladı.
"Çok yemek göz çıkarmaz aksine kâr dedin.
Önüne ne geldiyse hiç düşünmeden yedin.
Sen geldin diye uzun süre aç kaldık
Derdimizi kimselere anlatamadık.
Aylarca sen bize bencillik ettin.
İşte bugün burada cezânı çektin."
Hayvanların karşısında fil rezil oldu.
Durmadan ağlıyor af diliyordu.
Fil çoktan almıştı gereken dersi.
Yalnız kaldı kasabanın ortasında kendisi
Feryatla hayvanlardan diledi af
Dedi: Bana edin birazcık insaf.
Bir daha bencillik etmem kimseye.
Son vereceğim eskiden yaptığım her şeye.
Fil affedilmişti sonunda.
Bütün hayvanlar dost oldular onunla.
Alınması gereken çok ders var bu fabılda.
Siz de bencil olmadan yaşayın toplumda.

Fatih Emre Arıcı/6-16 Kredi

DÜŞÜNCE AKTARIMI

Yazmak; her ne kadar somut bir eylem olarak düşünülse de bütünüyle soyut bir kavramın izdüşümüdür. Nesnelerin ve bunlarla olan ilişkilerin, ifade mantığı çerçevesinde kağıda aktarımı, diye düşünmekle birlikte kağıda aktarımdaki biçimi ve üslûbu da ihtiva etmektedir.

Eserlerinin orjinalliğini günümüze kadar muhafaza eden yazarların müşterek paydalarına baktığımız zaman; düşünce genişliği geniş perspektif ve doğru analiz karşımıza çıkmaktadır. O halde yazmayı geniş bir anlamda ifade edecek olursak; birikimin üretime dönüştüğü bir terim olarak anlamlandırabiliriz.

Yazımın yakın tarihimizdeki yeri çok düşündürücü bir konuma sahip olup bir çok merhalelerden geçmiştir. Halktan kopuk tamamiyle yüksek zümreye ait olan Divan Edebiyatı'ndan ve batıya olan iştiyah sebebiyle bütünüyle batıcı vasfını kazanmaya uğraşan kimselerin ortaya koydukları eserlerden sıyrılarak yepyeni sade bir akım başlamıştır. Başlangıçta olumlu tenkidlere mazhar olan sadeleşme akımı, eksikliklerini düşünce çağı olan günümüzde su üstüe çıkarmıştır.

Yenilenme adına yapılan faliyetler şayet geçmişte olan bağları koparıyor, nesiller arası iletişimi yok ediyorsa, yenilenmenin "yenilik" olmaktan çıkıp, olumsuz değişim diye nitelendirilmesi gerek.

Sıkça kullandığımız "tavsiye"ve "teklif" kelimeleri mana itibariyle birbirlerine yakın olsa da az da olsun farkları vardır. Yenilenme adına siz bu kelimeleri kullanmayıp, ikisini birleştirecek "öneri" derseniz bunun adı yenilik değil, yeni neslin düşünce sistemini kısırlaştıran geri bir adım diye isimlendirilir. Malesef dilimizde bunun örnekleri çoktur.

Yahya Kemal Beyatlı'nın bir eserini kendi dillerine çevirme ihtiyacı hisseden Fransızlar, şiirde geçen "Vuslat" kelimesine tekabül eden kelime bulamazlar ve Yahya Kemal'den bu kelimenin açıklanmasını isterler. Edebiyat Tarihimizin mümtaz siması Yahya Kemal'in "Ziyanı yok kelimeyi aynen kullanın" cevabına Fransızlar kendi bünyesinde takdire şâyân tepki göstermişlerdir. Bir kelimenin dışarıdan aynen olduğu gibi alınmasının gelişmeye, düşünce alanında inkılâplar yapmaya mani olarak telakki etmişlerdir.

Bütün bunlardan çıkarabileceğimiz en mantıklı sonuç ne olmalıdır? Yazmanın yani ifadenin ana teması düşünce olduğuna göre düşünce ile kelimeler arasında sıkı bir ilişki vardır. Birbirlerini anlamlandıran bu iki unsuru yerinde ve özgürce kullanabilmek, aydınlık bir geleceğin alametlerindendir. Toplumlar ancak düşünerek gelişebilir.

Bizi yakından ilgilendiren diğer bir husus da günümüzdeki düşünce yapısının adeta kilitlenmiş bir hal olmasıdır. Özellikle düşüncenin aktarımı vazifesi medya dili ile gerçekleştiğinden ufku geniş olanların sayısı çok azdır. Çağdaş, ilerici, modern bir yapıya sahip olan(!) medya, şairin "Anamın ağzımdaki ak sütü" dediği güzel dilimizi yozlaştırmakla kalmıyor, sorumsuzca kullanarak, insanları üretkenlik sıfatından sıyırmaktadır. Artık insanımız düşünceden tamamen yoksun, "televizyon kültürü" diye de tabir edilen bir yapıya sahip olmaktadır.

Düşünce sisteminin zirveye ulaştığı ülkelerde kullanılan bazı terimlerin bizde kelime olarak karşılığının bulunamayışı ve bu kelimelerin kullanılmasından kaynaklanan rahatsızlıklar samimi çalışmalarla giderilebilir. Genellikle Japonya'da (Üretken bir millet olan Japonların dili binlerce yıl ötesine dayanmakta ve aslını aynen muhafaza etmektedir) Üretilen, compitur diye adlandırılan aletin"Bilgisayar" diye tercüme edilmesi buna en güzel örnektir.

İnceleme yapmak üzere Fransa'ya giden bir Türk heyeti Fransız profesörlerin İngilizce bilmediklerini öğrenince hayret ederler ve sorarlar:

- Yahu siz İngilizce bilmeden nasıl ilerlemeyi düşünüyorsunuz?

Fransızların acı ama gerçek cevapları nettir.

- Bizim ilerlemek için İngilizce öğrenmeye ihtiyacımız yok. Biz yapılan yenilikleri takip eder, gelişmeleri anında dilimize çeviririz.

Şerefli bir milletin varisi olan bizleri Fransızlar'dan ders almak zorunda bırakan zihniyet bunun hesabını hiçbir zaman veremeyeceklerdir. Bu anlattığımız olaydan İngilizcenin öğrenilmesi gibi bir sonuç çıkarmak akıl kârı olmasa gerek. Anlatılmak istenen; dilimizin sahiplenmesi ve bu konuda gereken şuurun kazanılmasıdır.

Kültürümüzün, düşüncelerimizin izdüşümü olan Mevlâna'ları,Yunus'ları, M. Akifleri, N. Fazıl'ları.. anlamak ve yaşatmak istiyorsak: düşüncelerimizi güzel dilimizle aktarmalı, dilimizi düşüncelerle süslemesini bilmeliyiz. Bu konuda istisna bile olsak İsmet Özel'in "İstisnalar bulundukları yerde çoğunlukta iseler birer kaide oluşturur" sözü bize ümit vermelidir.

Kültürümüzün düşünceleremizin izdüşümü olan Mevlâna'ları Yunus'ları M. Akif'leri Necip Fazıl'ları... anlamak ve yaşatmak istiyorsak düşüncelerimizi güzel dilimizle aktarmalı dilimizi düşüncelerle süslemesini bilmeliyiz.

Bir gün insan "Virgül" ü kaybetti
O zaman zor cümlelerden korkar oldu ve
Basit ifadeler kullanmaya başladı.
Cümleleri basitleşince düşünceleri de basitleşti.
Bir başka gün "Ünlem İşaret"ni kaybetti
Alçak bir sesle ve ses tonunu değiştirmeden konuşmaya başladı.
Artık ne bir şeye kızıyor, ne de bir şeye seviniyordu.
Bir süre sonra "Soru İşareti" ni kaybetti, ve soru sormaz oldu.
Hiç bir şey ama hiç bir şey onu ilgilendirmiyordu.
Ne kainat, ne dünya ne de kendisi umurundaydı.
Bir kaç yıl sonra "İki Nokta Üstüste İşareti" ni kaybetti.
Ve davranış sebebini başkalarına açıklamaktan vazgeçti
Ömrünün sonuna doğru elinde yalnız "Tırnak İşareti" kalmıştır.
Kendisine has tek düşüncesi yoktu
Son "Nokta"ya geldiğinde düşünmeyi ve konuşmayı unutmuş durumdaydı.

İSLAMDA ERKEĞİN YERİ

Bu güne kadar İslam'da Kadın, İslamda Felsefe, İslamda Ticaret, İslam'da Hukuk vb. birçok konuda çeşitli vesilelerle dile getirilirken nedense İslamda erkek mevzuuna çok az değinilmiştir. Bu aza indirgenmişlik sizce halkımızın İslamda erkeği tam olarak tanıdığımızdan mı yoksa erkeklerin bu konuyu yüzeysel olarak geçiştirmelerinden midir?

Toplumumuzda erkeğin her istediğini özgürce yapabileceği gibi yanlış bir kanı var. Bu da erkeğe bazı görev ve sorumluluklarını unutturmuştur. İslam'da erkeğin bir evlat, bir koca ve bir baba olarak pek çok mesuliyeti vardır.

Bir evlat olarak erkek; ana, baba ve kardeş haklarına riayet etmeli, onlara merhametli ve anlayışlı davranmalıdır. Çocukların muhtaç olduğu şefkat ebeveynde genellikle fıtraten bulunduğu için uyarıcı davranışlar daha çok evladın ebeveyne karşı göstermesi gereken hürmet ve itaatın sağlanması yönünde gelişmiştir.

Bir müslüman delikanlı önce annesine, kız kardeşine karşı efendice hareketlerde bulunmalı, istek ve ihtiyaçlarını tatlı bir şekilde dile getirmelidir. Meselâ annesinden veya kızkardeşinden pantolunun ütülenmesini isterken "Al şu pantolonu ütüle kız; yerine onun mecbur olmadığı bir şeyi yapmasını istediği için rica ederek istediğini dile getirmelidir. Nitekim sünnette evlatlardan görülecek iyi muamele anne babaya yapılacak iyilik şartına bağlanmaktadır. "Siz iffetli olunuz ki hanımlarınız iffetli olsun; siz, ana babanıza iyi muamele edin ki, evlatlarınız da size iyi muamele yapsınlar. "Şu halde anne babaya yapılacak kötü muamele, cemiyette zincirleme bozuklukların başlangıcı kabul edilmiştir. Meşhur Cibril Hadisinde kıyamet alametlerinden biri olarak; "Cariyenin efendisini doğurması", tabiri evladın anne hukukuna riayet etmeyecek köleye yapılan muamele gibi kötü muamele yapılacağı şeklinde anlaşılıyor. Ebeveyn evlad münasebetlerinde annenin yeri, babaya nazaran daha mümtazdır. Bir erkek üzerinde en çok hakkı bulunan annesidir denir. Cennete giden yol sadece annenin rızasından geçmekte, anne, cennet kapılarının arkasını teşkil etmektedir. Evladın anneye olan ahlâkî vecibeleri, babaya oranla üç misli fazladır.

Müslüman erkek, evleneceği genç kızı etraflıca araştırmalıdır. Fikir yapısı, karakteri, kültürü vs. konularda onu tümüyle tanımalıdır. Kendisiyle makam ve mevkide denk olmayan hanıma rağbet etmemelidir. Onun mal ve akarı çok olduğu için tercih edilmez Zira bu tip sıfatlar kadının üstünlük ve hakimiyetine de sebep olur. Erkek, hizmetçi; kadın, hizmet edilen durumuna geçer. Erkek, galip durumunda bulunan kadına mağlup olmakla, karı kocalık işleri tersine döner, evin idaresi bozulur ve yaşamdaki intizam eksik olur.

Bu hususlar: göz önünde bulundurarak ailesini kuran erkek, zevcesine karşı görevlerini öğrenmeli ve uygulamalıdır.

Müslüman erkek karısına güleryüz göstermek zorundadır. Kişi "Karım şımarır, yüz bulur" diyorsa bu daha büyük hatadır. Zira kocasını seven kadının şımarmaması bir koca için lütuftur. Yüz bulur konusuna gelince; beyni ilimle meşgul olan kadın veya erkek, kendisine yapılan iyilik karşısında yüz bularak daha kötü olmaz, tam tersine daha iyi olur. Kadının yüz bulması endişesi, erkeğin surat asması ile değil, ilim, irfan sahibi olmasıyla düzelir. Zirâ Hz. Peygamber (S.A.V.) günün belli saatlerinde en az iki defa (Sabah ve ikindi namazlarından sonra) olmak üzere hanımlarını ziyarete vakit ayırmıştır. Rivayeler bu ziyaretler sırasında onların gönüllerini alıcı hitaplarda bulunduğunu, dert ve şikayetlerini dinlediğini, yerine göre morallerini takviye ettiğini, ev işlerinde yardım ettiğini göstermektedir. Bazı rivayetler Hz. Ayşe'nin "Rasulullah, hanımlarıyla başbaşa kalınca insanların en yumuşağı, gülme ve tebessümde en ileri olanı idi" dediğini bildirir. Yine Hz.Ayşe Hz. Peygamberin (ziyaretleri sırasında) oruçlu bile olsa zevcelerini öptüğünü bildirir.

Zevcin, zevcesiyle olan sohbetini teşvik bâbında Hz. Peygamber; "Kişi zevcesinin yüzüne baktığı vakit zevcesi de onun yüzüne bakar. Allah her ikisine de rahmet nazarıyla bakar. Keza erkek hanımının ellerini avucuna alınca, o da zevcinin ellerini tutarsa parmaklarının arasından günahları dökülür." buyurmuştur.

Erkek, karısının hoşuna gitmeyen davranışlar, karşısında sabırlı olmalıdır. Arzu edilen bir tip ortaya çıkarmak için huzursuzluk çıkarmama yegâne çıkar yol olarak gösterilmektedir. "Kadın, eğe kemiğinden yaratılmıştır, eğridir, doğrultmaya kalkarsan kırarsın, kırılması boşanması demektir. Ondan istifade etmek istersen eğri haliyle istifade et denir. Burada kadınlara merhametin son derecesi ifade edilmiş olmaktadır. Onların belli bir şahsiyet, belli bir huy sahibi oldukları, hoşa gitmediği takdirde, huzursuz edici davranışlara gitmektense olduğu gibi kabul edip, müdare (tatlılıkla idare) etme yolunu tutmak gerektiği bildirilmiştir. H. Ömer'in ifadesiyle "zayıflıklarını sükut yoluyla tedavi etmek" çıkar yoldur. Hz, Peygamber, kocanın karısına evin huzuru için yapamayacağı bazı vaadlerde bulunmasını yalan saymamakta, buna cevaz vermektedir.

Kocanın hanımına karşı hayırhah olması emredilmiş olmakla beraber hanımını dövme hakkına sahiptir. Kur'an-ı Kerim'de mevcut olan bu hak şöyle ifade edilmiştir: "Nüşüzundan korktuğunuz kadınlara gelince, önce onlara nasihat edin, sonra yataklarını ayırın, yine de dinlemezlerse dövün, dinledikleri halde incitmeye bahane aramayın. Ayette nüşuzun manası; kadının başını kocasına itaatten, gözünü de kocasından başkasına kaldırması, mânâsında kullanıldığı belirtilir. Bu kelimeye Veda hutbesinde dayağa müsade eden cümle ile de izah getirilmiştir. "Kadınlarımıza karşı hayırhah olun, onlar yanınızda esir durumundadır. Onlara (fena) tesarrufta bulunmaya hakkınız yoktur. Ancak açık bir fuhşa düşerlerse müstesnâ.. O zaman onları yatakta terk edin (eğer yine de fenâlıklarından vazgeçmezlerse) bu sefer yaralayıcı olmayacak şekilde (hafifçe) dövün." Yani, dayağı meşru kılan sebep Kur'anda nüşuzla, sünnette fuhuşla ifade edilmiş bulunmaktadır. Fuhş kelimesi; gerek söz ve gerek fiil nevinden olan her çirkin haslet manasına gelmektedir. Örneğin; namazını kılmayan kadına erkeğin ısrar ederek kıldırması şarttır.

Kadın kocasına böyle bir yaptırımda bulunamaz. Düşünün bu görev kadına verilmiş olsaydı, ne olurdu, kadınların hali.. Allah, erkeğe pek çok konuda sözsahibi kılmış, onu kadından fiziken ve mantık açısından üstün yaratmışsa, bu üstünlüklerin ağır yükünü de onlara yüklemiştir.

Zevce olarak tanıdığımız erkek, şimdi bir baba olarak karşımızdadır artık. Peygamberimiz (S.A.V) şöyle buyurmuştur: "... Hepiniz birer çobansınız, yâni muhafızsınız, ve maiyetinizde bulunanlardan mes'ulsünüz.. Aie reisi, aile efradının çobanıdır. Kadın da kocasının evi ve çocukları üzerinde muhâfızdır."

Evet, aile reisi olarak siz babalarımız, ailenize karşı görevleriniz saymakla bitmez. Ama özetle şunları söyleyelim: Çocuğuna her konuda ne derece bilgi veriyorsun, ona karekterli bir insan olarak örnek oluyor musun? Oysa sen çocuğuna arkadaş olmalı, onu yönlendirmelisin. Ona hayat programını sen göstereceksin. Dikkat et, kahve köşelerinden o program verilmez! Sen ona dinini öğretmekle mükellefsin. Heyhat dinini ne sen, ne çocuğun tam olarak biliyor. Dini tam olarak bilmeyen, İslamı yaşamayan baba nasıl çocuğuna ve topluma faydalı olabilir?

Babanın vazifelerinden biri de çocuğunu meslek sahibi yapmaktır. Sevgili babalar, eğer bugün size bu imkan verilmiyorsa, siz bu işi başaramıyorsanız size bu işte imkan vermeyenlere karşı isyan edin. Onlara karşı ayaklanın ki, çocuğunuz bir şeyler öğrensin. Ve en önemlisi siz babalar! Çocuğunuza sefkatle kucak açan bir öğretmen olun ki çocuklarınızdan itaat göreceksiniz.

Netice olarak, erkek-kadın ayrımı yapmadan İslâmı yaşamalı ve yaşatmalıyız. Kadın kocasına karşı görevini unutmayacak ve eksiksiz yerine getirmeye çalışacak. Bunun yanında erkek de karısının her hatasını yüzüne vurmayacak ki, kadın "ya kocam beğenmezse" diye endişe etmeyecek, zihnini lüzumsuz şeylere meşgul etmeyecek. İslâmı şuurda olan bir erkek, "elmanın sapı var" mantığından ve hanımının sadece evde mahremiyet işine yaradığı gibi yanlış bir düşünceden kendini kurtarmıştır. Çünkü kadın, fiilen cihat etmezse bile mücahitler yetiştirecektir.

Ey Müslüman Erkekler!.. Hanımlarınızı basit işlerle meşgul etmeyi bırakın ki artan zamanlarında Fatihler yetiştirsinler.

Ve şunu da unutmamalıyız ki, bir evlat, bir koca ve bir baba olarak erkek İslam'a göre hareket etse, hiçbir kadın "şansım olsa erkek olurdum" demeyecektir. Zira bilecek ki, erkeğin yükü, kendi sorumluluklarından daha ağırdır.

İSLAMDA KADININ YERİ

İslâm aklî, mantıklı ve naklî bir dindir. Allah (cc)'ın kullarına Peygamberi (S.A.V) vasıtasıyla ulaştırdığı bu son din insanın fıtratına aykırı olan hiç bir şeyi bünyesinde barındırmaz. Hepsi insanoğlunun yararınadır.

İslamiyet kadınla erkeği öz olarak eşit tutmuştur. Kur'an-ı Kerim'deki hitaplara bakarsanız hitap tüm insanlığadır. Ancak kadının yapısal ve işlevsel yönden erkekten farklı oluşu da bariz bir şekilde değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Kadını ve evini geçindirmekle yükümlü olan erkektir. İşte Batıdan çağdaşlık, medeniyet ithaline girişenler bu özelliği görememiş veya işlerine gelmediğinden İslam'ın kadına verdiği bu değeri, kadına kadınlığını iade etmesini, onun ezilmesi olarak görmüşlerdir.

Bakınız İslâm kadına nasıl değer veriyor. Yüce Allah kadınların el ve yüzleri hariç diğer uzuvlarını kapatmasını emrederek onlara en büyük özgürlüğü bahşetmiştir. Açılıp saçılarak kullara kul kalmayı yasaklayan, şiddetli bir şekilde haram kılan ve cezasının büyüklüğünü göstermek için bakı olan ahiret hayatında cehennemî bir yaşantı süreceği hatırlatılarak doğru yolu bulmasını sağlamıştır.

Kadınların toplumsal hayatta iffetli olarak yaşayıp tanınmaları, incitilmemeleri de tesettürün getirdiği faydalardandır. Hiç bir kurum, kuruluş, cemiyet, örgüt, fert veya ideolojinin tesettürü de değişik amaçlara çekerek çarpıtmaya hakkı yoktur.

Zarif ve zayıf bir yaratılışa sahip olan kadının yaşam tarzını Allah(cc) şu ayetle belirliyor. "Evinizde vakarınızla oturun. Eski cahiliye (devri kadınları)nin açılıp saçılarak, ziynetlerini göstererek yürüyüşü, gibi yürümeyin. Namazınızı kılın, zekat verin, Allah'a ve Rasülü'ne itaat edin. Ey Ehl-i Beyt Allah sizden, sadece şek ve şüpheyi (kötü huyları) gidermek ve sizi tertemiz yapmak ister. (Ahzab 33) Allah teala bu ayette kadınlara ithaf ederken kadınların evlerinde oturup hiçbir şey yapmaması değil, kadının da ev hayatında gerekse toplum içerisinde aldığı görevlerde kitap ve sünnete uygun hareket etmesini ister. İslamda kadın kesinlikle toplumsal hayattan dışlanmamıştır.

Allah(cc) evin ve kadının geçimini erkeğe yükleyerek kadının ağır şartlar altında ezilmesini önlemiştir. Evlatlarını iyi bir şekilde yetiştirmesini, iffet ve namusuna sahip çıkmasını emretmiştir. Peki evin geçimi erkeğe ait olduğu halde kadının sıcak yuvasını terketmeye ve evlatlarının iyi bir eğitim alamamasını dahi göze alarak soğuk çalışma ortamına iten sebep nedir? Bunun için bir sürü ekonomik psikolojik, sosyal... sebepler gösterilmektedir. Ancak dünyanın neresinde olursa olsun toplumsal yaşantı göstermiştir ki gerçek sebep bu değildir. Sebep Batı'nın oynadığı oyundur. Batı daha yakın zamana kadar kadının insan olup olmadığını tartışıyordu. İnsan olduğunu kabul etti. Ancak bu kez kadını bir meta haline getirdi. Reklam filmlerinden tutun da iş yerlerine varıncaya kadar kadını kullandı.Bu bize de sirayet etti. İşte Batı'nın kadın erkek eşitliği, özgürlük vs. savunmasındaki amaç onun üretkenliğinden faydalanarak menfaat elde etmek istemesidir. Batının oynadığı bu oyun semeresini verdi. Kadınların aslî görevlerini bırakıp çalışma hayatına girmeleri ailevi bağların zayıflamasına sebep oldu.

Bizim kendi değer yargılarımızı teperek, kadınla erkeğe toplumsal eşitliği kazandırayım diyerek kadını şahsiyetinden eden Batının Medeni Kanun'u kabul ederek kadınımıza en büyük darbeyi vurduk.

İslâmda kadının günlük yaşamda ve diğer faaliyetlerde saf dışı bırakıldığı, özgürlüğünün kısıtlandığı, toplumdan soyutlandığı ve yukarıdaki ayeti kerimede, "evlerinizde oturun" hitabını dar bir çerçevede at gözlükleriyle değerlendirerek İslâma saldırmayı kendisine şiar edinenler ya tarih bilgisinden yoksun ya da fikir çilesinden mahrum insanlardır. Eğer İslâm kadına gereken değeri vermemiş olsaydı, niçin Yüce Allah sadece kadınlara mahsus bir sûre indirsindi?Niçin okuyup öğrenmeyi kadına da farz kılsındı? Niçin cahiliyye toplumunun diri diri toprağa gömdüğü kadın için Rasülullah (S.A.V) "Cennet anaların ayakları altındadır." buyursundu?

Niçin onlara örtünmeyi farz kılarak iffet ve namuslarını, ziynetlerini korumasını emretsindi?

Hz. Aişe validemizin en çok hadis rivayet edenler arasında bulunması, kadınlarla ilgili hükümleri Rasülullah'tan (S.A.V) alıp kadınlara öğretmesi, onların da diğer kadınlara öğretmesi, bilinçli bir anne olarak yetişmelerini sağlaması ne güzel örnektir. Kanûnî Sultan Süleyman Han'ın annesinin ve eşinin kurdukları hastaneler bugün dahi ayaktadır. Belki de mahremiyle düşmanı altetmeye çalışan Nene Hatunlar Aziziyenin simgesi olmuştur. Herhalükârda inançlarından ödün vermemişlerdir. Ya şimdi.. Dün Osmanlının isminden dehşete kapılan Avrupalı bugün memleketimize rahatlıkla giriyor, istediği gibi eğleniyor ve meyhanelerimizde kızlarımızın sunduğu içkileri içiyor. Böyle mi olmalı idi?

Maddi dünyaya gözlerini kapayarak manevi dünyanın dinamikleriyle başbaşa kalmaya çalışan, iffet ve namusunu korumak için canını dahi ortaya koyabilen, haya elbisesine bürünerek sabır, nezahat, vakar, rıfk, cömertlik ve güzel ahlâkla donanabilen, beyaz, ince tüllü gelinliği giyerek kilisedeki gelini değil, ninesini örnek alabilen, hakiki lezzeti imanda bulan bir nesil yetiştirmek ümidiyle...

Rasülullah (S.A.V) buyurdu ki: "İlahi ben iki zayıfın, yetim ile kadının haklarını çiğnemeyi men ediyorum."

Annesinin ayağını öpen cennetin eşiğini öpmüş gibidir."

(Şir'atûl İslâm 470 Abdüllatif 223-383)

İstiklâl Marşı ve M. Akif

Yasin Pala

İstiklâl Marşımız'ın T.B.M.M.'de kabulunun 76. yıldönümü kutlama faaliyetleri ve Mehmet Akif Ersoy'u anmak amacıyla İl Kültür Müdürlüğü tarafından düzenlenen İstiklâl Marşımızı ezbere güzel okuma ve "İstiklâl Marşımız ve Mehmet Akif'in hayatı ve şahsiyeti konulu kompozisyon yarışması" 12 Mart'ta İl Tiyatro Salonu'nda verilen ödüllerle sonuçlandı.

Okulumuzu temsilen katılan öğrencilerimiz birbirinden güzel ödülleri aralarında paylaştılar. Ortaokullar arası kompozisyon yarışmasında 7-Ö sınıfından Fatma Soylu il dördüncüsü, Liseler arası kompozisyon yarışmasından 10-E sınıfından Sümeyra Demir, il ikincisi, Kredi 6. dönemden Selma Çelik il üçüncüsü olmuştur.

Yine aynı faaliyet içerisinde yer alan Liseler arası "İstiklâl Marşımızı ezbere güzel okuma" yarışmasında Kredi 6. dönemden Zekeriya Genç il ikincisi olmayı başarmıştır.

Arkadaşlarımızı yürekten tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz...

İMAM HATİP'TE 24 KASIM

- 24 Kasım Öğretmenler günü, 27 Kasım'da okulumuz konferans salonunda, Konya Valimiz Ziyaeddin Akbulut, İl Millî Eğitim Müdürü Recep Metin, İl Müftü Vekili Mehmet Emin Parlaktürk, Karatay İlçe Müftüsü Cahit Ergun, İlçe Milli Eğitim Müdürü Mustafa Türkaslan, Okul Müdürü Bekir Yiğit ve tüm İ.H.L öğretmenlerinin katılımıyla coşkulu bir şekilde kutlandı.

- Atatürk'ün ve eğitim ordusunun şehit öğretmenlerimizin manevi huzurunda saygı duruşu ve akabinde İstiklâl Marşı ile tören başladı.

Valimiz ve okul müdürümüzün konuşmaları günün anlam ve önemini belirtici nitelikteydi. Okunan şiirleri, yapılan konuşmaları, Okul erkek ve kız korolarından ilahiler, marşlar, türkülerle birlikte şehit öğretmenlerimiz için okunan Kur'an-ı Kerim ile program sona erdi.

- Ayrıca yarışmalarda dereceye giren öğrencilere hediyeleri ve emekli öğretmenlerimize şiltleri verildi.

- Topluca okul idaresi tarafından verilen yemek için salona geçildi.

"Hafızlık" Yarışması

Hasan Özen

"Hafızlık", "Kur'an-ı Kerim Okuma", "Ezan Okuma" yarışmaları sonuçlandı. Konya İmam Hatip Lisesi "Hafızlık" ve "Kur'an-ı Kerim Okuma" yarışmalarında il birincisi olurken Sarayönü İmam Hatip Lisesinin 1. olduğu "Ezan Okuma" yarışmasında ise ikinciliği elde etti.

4 Ocak 1997 günü İlimiz Kulu İmam Hatip Lisesinin organizesinde yapılan "Hafızlık" yarışmasında okulumuz lise 2. sınıf öğrencilerinden Hafız Recep Koyuncu açık bir farklı il birincisi olmuş, 12 Nisan 1997 günü bolu'da yapılacak olan bölge yarışmasına katılmaya hak kazanmıştır. Yine 9 Ocak 1997 günü İlimiz Cihanbeyli İmam Hatip Lisesinin organizesinde yapılan "Kur'an-ı Kerim Okuma" yarışmasında lise 2. sınıf öğrencilerimizden Hafız Selman Eğilmez il birincisi olarak 24 Nisan 1997 günü Kayseri'de yapılacak olan bölge yarışmasına katılmaya hak kazanmıştır. Sarayönü İmam Hatip Lisesinin birinci olduğu "Ezan Okuma" yarışmasında lise 2. sınıf öğrencimiz Ali Aydın ise il ikinciliğini kazanmıştır.

"Hafızlarımıza bölge yarışmalarında üstün başarılar dileriz."

SPOR

Mevlüt Çevik

Okulumuzda spor, ülkemizde ve diğer ülkelerde olduğu gibi öncelikle ve özellikle ilgi odağı olan futbol branşı üzerinde yoğunlaşmaktadır.

1996-1997 öğretim yılında okulumuz orta yıldız ve lise genç katogorilerinde futbolun dışında başta atletizm ve kros olmak üzere ayrıca güreş ve masa tenisi turnuvalarına da katılmaktadır.

Lise futbol müsabakaları başladı. Okulumuz takımı Özel Elmas Lisesiyle yaptığı ilk maçını 5-0 'lık bir skorla kazandı. İkinci maçında Meram Ticaret Lisesiyle karşı karşıya gelen takımımız sahadan 3-1'lik mağlubiyetle ayrıldı. Ereğli Meslek Lisesi ile yapılan üçüncü maçın ilk devresinde takımımızın üstünlüğü vardı. İlk devrede atılan golle maç 1-0 sona erdi.

Liseler arası futbol turnuvalarında İ.Hatip Lisesi futbol takımının gurubunda bulunan Meram Ticaret Lisesi, birinci olarak ikinci tura geçti. Okulumuz futbol takımı grubunda 2. oldu ve bir üst tura geçmeye hak kazanamadı. Ortaokullar futbol turnuvaları henüz başlamadı.

Kros İl birinciliği yarışmalarında orta lise takımlarımız 3. olmuşlardır. Kros İl birinciliği yarışmalarında Fatih Yüksel genel ferdi sıralamada 2. oldu. Planlı atletizm, Masa tenisi, ve güreş müsabakaları henüz yapılmamıştır.

Eğitim Öğretim spor faaliyetleriyle süslenirse öğrencilerin kendine güveni artar. Biz bu faaliyetlerde okul müdürümüz başta olmak üzere bütün öğretmenlerimizin desteklerine teşekkür ediyoruz.

AMAN DİKKAT BİZDEN SÖYLEMESİ

Dünyayı makinelerle doldurdular. Ne yazık ki insanlar da makineleşti. Düğmelerine basılınca çalışıyorlar.

Ey İnsan.... Nerde hür irade, nerde kişilik? Ara ve kendini bul!...

SİZE BİR SIR VERELİM Mİ?

*** Büyük adam mı olmak istiyorsunuz?**

Büyük adam mı olmak istiyorsunuz? O halde işe aşağıdan başlayınız. Geniş ve yüksek bir bina mı yapmak istiyorsunuz? Önce temelin kuvvetli olmasına dikkat ediniz. İnşaatınız yükseldikçe temel daha derine götürülmelidir. Sade bir tevazu güzelliğin tâcıdır.

*** Çok yaşamak mı istiyorsunuz?**

Şüphe ve öfkelerinizi atın, yerine sevgi ve hoşgörü getirin. Sinirli insanların başkalarına verdikleri zarar, kendilerine verdikleri yanında hiç kalır.

*** Bütün günlerinizin huzur ve neşe içinde geçmesini mi istiyorsunuz?**

O halde her gün islâmı yaşayın.

TECRÜBEYLE SABİTTİR

* Bu gün yapabileceğini yarına bırakma. Çünkü bu gün ondan hoşlanırsan yarın yine yapabilirsin. (Tecrübeyle sabittir!)

* Başkalarında suç olarak gördüğümüz şeyler bizim için tecrübedir. Keyiflerine düşkün anne babalar vardır. Bu tip anne babalar, ne gariptir ki notları kırık bir karne ile karşılaştıkları zaman kızarlar ve haksız yere çocuklara ağır ceza verirler. (Tecrübeyle sabittir!)

* Tarih öğrenmek kolaydır, fakat ondan ders almak hemen hemen imkansız derecede güçtür. (Tecrübeyle sabittir!)

* Peşin hükümler insanları birbirinden uzak tutmak için ilgisizlikten yapılmış zincirlerdir.

DİKENLER ARASINDA GÜL OL!

Hayat yolu zikzaklıdır; bir gün sevindirir, bir gün üzer, bir gün güldürür, bir gün ağlatır. O halde hayatın asıl mânâsı senin davranış ve anlayışına bağlıdır.

Kötülükler, musibetler, seni çevirse bile, güler yüzlü, tatlı dilli ol! Etrafındaki insanlara neşe saç, derdini yenmeye çalış; onu kimselere anlatmaya kalkışma, sonra kendinle birlikte onları da üzmüş olursun. "Dikenler arasında bir gül olmaya çalış ki, güle bakan dikeni görmez olur..."

Dikenler kendi içlerinde açılan gülün güzelliğini hiç bir zaman gölgelemez ve cazibesini gidermez.

İstiğfar

Günah bir denizdir, gemisi şeytan
Gezme sen onunla sakın kardeşim
İnsanı götürüp ateşe atan
Yenilme nefsine, sakın kardeşim.

Amelsiz imanın sabun köpüğü
Ara, bul hikmeti ruhun yitiği
Olma cehennem odun kütüğü
Nefsine uyup da yanma kardeşim

Samana uyarsan olmaz sana yâr
Günahın çaresi ancak istiğfar
Dünya bir mağara, imanın da far.
İyi yak ışığı aman kardeşim.

İslâmı nur kılan rabbe hamd olsun
İman ile kalbin, nur ile dolsun
Garip insan sen de aciz bir kulsun
Bana da dua et aman kardeşim.

Fatma Öter
Merkez İ.H.L.
Hizmetlisi

MEHMED SİNGİL ve RIFAT KIZILELMA'NIN ARDINDAN

Haziranın on biriydi. Bir cuma sabahı içimde, nedenini bilmediğim buruk bir acıyla uyandım. Yatağımdan kalktığımda penceremden sızan gün ışığınını müjdesini veren kuş seslerini duydum. Güzel bir gün olacağa benziyordu. Oysa ben böylesine güzel bir günün, üzerime niçin bir rehavet verdiğini anlayamıyordum.

Evden nasıl çıkıp, okula geldiğimi, her zaman üzerinde defalarca hayal kurup binbir türlü anıları yaşadığım o yollarda nasıl böyle hüzünlü yürüdüğümü benim bu tuhaf halimi fark eden arkadaşlar söyledi.

Okullar kapanmış, bir hafta sonrasında karne almak için okula gelmiştik. Koskoca bina o haberle çalkalanıyordu. Meraklı bakışlarla etrafımı süzüyor, olup bitenleri anlamaya çalışıyordum.

O da ne? Olamaz... Böyle bir şey olamazdı. İnanmak istemediğim sözler duyuyordu kulağım. İçindeki sıkıntının sebebi kendisini göstermişti. Gözlerimden elimde olmaksızın geçirdiğim şokun tesiriyle bir kaç damlanın süzüldüğünü farkettim. Ama sadece ben değildim ki ağlayan. Onu tanıyan, Onu seven, Onu dost bilen herkesin gözlerinde, olmasa da bağrında bir kaç damla gözyaşı gömülüydü. Konya Merkez İmam Hatip Lisesi bugün onun için ağlıyordu.

Geçirmiş olduğu kalp krizi sonucunda bizim için gülen gözlerini artık kapatmış, ardında bizleri gözyaşlarımızla birlikte bırakmıştı.

Ağzından sigarası hiç eksik olmazdı "İçmeyin hocam, kalbinize zararlı derdik" dinlemezdi. "Alışkanlık olmuş bırakılmıyor" derdi.

O; 15.4.1948 yılında Hadim'de doğan ilk ve orta öğrenimini Hadim'de tamamlayan, lise öğrenimi için Konya'ya gelip, Gazi lisesinden mezun olduktan sonra 1965-1966 devresinde Selçuk Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik bölümünde yüksek öğrenimini yapan Mehmet Singil Hocamızdı. İlk görevine Siirt'te (1968-1972) başlayan değerli öğretmenimiz son görevini 1981'de başladığı İmam Hatip Lisesinde noktaladı.

Bir oğlu ve bir kızı olan Mehmet Singil hocamızın tek isteği kızının bir an önce Eczacılık Fakültesini bitirmesi ve ona güzel bir eczane açarak, gece nöbetlerinde kendisine en büyük desteği vermekti.

O bunları yaşayamadan Ukba'ya olan yolculuğuna çıktı. Ama hep bizim yüreğimizde, hep bizimle beraber. Onu gerçekten çok seviyoruz. Şimdi bunu daha iyi anladık.

Geçen sene 24 Kasımda bir karanfille de olsa gönlünü aldığımız öğretmenimiz bu yıl bir avuç kara toprakla birlikte.

"Hocam bundan sonra ki 24 Kasım sizsiz geçecek... Mekanınız Cennet olsun."

Mehmet Singil Hocanın Ruhu Şadolsun

Bugün daha yenik, daha perişanım buralarda. Bu dört duvar arasında, okul mabedinin en tenha köşesinde, daha yalnızım bugün...

Gönül dostu, huzur kaynağı, dert ortağı, ikinci babamı kaybettiğim gerçeğiyle yüz yüzeyim.

"İnanmak istemiyorum" diye feryatlar çıkıyor dudaklarımdan, yüreğim hasretine alışmaya çalışırken. Herkesin simasında bu gerçeği yalanlayan ufak da olsa bir yalan arıyorum ama, nafile.

Gitti, geri dönemez ki o öğrencilerin pamuk babası.

"Ölüm güzel şeydir, budur perde ardından haber;

Hiç, güzel olmasaydı, ölür müydü peygamber?" sözleri çınlıyor kulağımda. Kendimi onsuzluğa alıştırmak isterken; "Kurtuldunuz hocam" diyorum. "Bu dünyadan, pisliğinden, çirkef ocağından kurtuldunuz!"

Ardından "Ama çok erken terkettiniz bizleri" kelamı dökülüyor dilimden ilk defa bu kadar çocuk, bu kadar çaresiz hissediyorum kendimi.

Ağlamak... Ağlamak dahi artık avutmaz oluyor, teselli etmiyor gönlümü. Örnekliğini, beyefendiliğini, öncülüğünü, karakterlerini.... Onun yanındayken hiç çekinmeksizin her konuda nasıl da derdimi paşlaştığımı. Engin hoşgörüsüne sığınarak bulunduğum itiraflarımı... Birbirinden değerli nasihatlerini, tavsiyelerini. Her zaman nasıl da insanlar için varını yoğunu feda ettiğini... Kısacası Onu belleğimden bir an olsun çıkaramıyorum.

Keşke...

Bir kez daha geleceğini bilsem buraya, bu okula, bu salona... Bir kez daha elinde o kendini tamamlayan makinesiyle içeriye girse... Bir kez daha salonun köşesinden fotoğrafları daha net ve daha güzel çekmek için bir yer istese... Ve bir kez, yalnızca bir kez daha objektiflere onun için gülümseyebilsem, gülümseyebilsek...

O unutulmayacaklar listesindeki yerini çoktan aldı. Ailesine Yüce Mevlâ'dan sonsuz sabırlar diliyor. Allah'ın değerli öğretmenimizi Rahmet gölgesi altında Kıyamete dek gölgelendirmesini murad ediyoruz.

İSLAM'A SOKULAN BİD'AT VE HURAFELER

"Eyvah!
beş on
kafirin
imanına
kandık
Öyle bir
uykuya
daldık ki
Cehennemde
uyandık."

M. Akif Ersoy

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla,

Bu köşemizde sizlere, insanların inanmış oldukları, dinde olmayan batıl ve asılsız inançların uydurma olduklarını açıklamaya çalışacağım. Bu batıl ve uydurma inançlara dinimizde hurafe ismi verilmektedir.

Hurafe; görülen, işitilen ve benzeri olaylarda hükümlere kalkışılan, asılsız uydurulan dinen ve aklen merdut olan birşeye inanmaktır. Bu inanç insanı şirke kadar götüren korkunç bir inançtır.

Şimdi bunlardan bir kaç tanesini örnek verelim:

a) Türbe ve Tekkelerde İşlenen Hurafeler:

Mezartaşı, türbe ve tekkelerin pencerelerine, yanlarında bulunan ağaçlara, çalı çırpıya bez parçaları bağlamak ve horozları kurban kesmek bu hurafenin fiilleri arasındadır. Bu işleri yaparken de ölüden medet umuyorsa, işte o insan Allah'a ortak koştuğu için küfür batağına girer.

Bu inancın uydurma olduğunu şöyle açıklayabiliriz:

İslam'a göre; horozlardan kurban olmaz, tekke ve türbelerde kurban kesilmez, kesilirse de murdar olduğu için haramdır. Çünkü, Allah adına kesilmeyen kurbanın haram olduğu Maide Süresinin 3. ayetinde şöyle geçmektedir:

"Size murdar ölen hayvan, çıkmış kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına boğazlanan hayvanlar haram kılındı."

b) Katafalkın Asılsızlığı:

Bu hurafe de yakın zaman da Hristiyanlardan taklid edilmiştir. Ölen kimsenin cenazesi, namazdan evvel hayatta çalıştığı yere getirilip "Katafalk" ismi verilen bir tabuta koyularak, yakın akrabasının, eş ve dostunun saygı duruşunda durmalarından ibarettir. Neymiş efendim? "Hayatı boyunca alkışlandı, ölünce de alkışlansın" deyip, cenazesi götürülürken de alkışlamak, dinde olmayan hurafeler arasındadır.

Değil cenazesi götürülürken alkışlamak, normal hayattayken birisini alkışlamak müşrikleri taklid etmektir. Bu da Enfal Süresinin 35. ayetinde geçiyor:

"Onların, Beytullah yanındaki namazları el çırpmak ve ıslık çalmaktan başka bir şey değildi. İnkar ettiğiniz şeylerden ötürü tadın azabı."

Her hurafe ve bid'atler ya Hristiyandan ya müşrikten ya da Yahudiden taklid edilmek suretiyle bize geçmiştir.

On sekiz bin alemin Peygamberi Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V.) Yahudileri ve Hristiyanları taklid etmemek için tırnak,sakal vs. kesim şeklini değiştirirken, bizimle onları takliddeki yarışımız ne?

Özlediğimiz İslami Uyanış İmam Hatip Neslinden olacaktır. Bu uyanış ve silkiniş hareketi ancak Ehli Sünnet vel Cemaat dairesinde gerçekleşebilir. Ehli Sünnet yolundan ayrılan şahıs ve cereyanlarla bu davanın ilerleyemeceği bedâhat derecesinde bir hakikattir. Ehli Bidât'e (Vahhabi ve selefi bid'atçılar) kanmadan dosdoğru yolda yürüyelim.

Ey İmam Hatip Nesli! Dikkat edelim. Hangi ameli işliyorsak işliyelim, bu amelin peygamber hayatında olup olmadığını araştıralım, öğrenelim ve öğretelim. Vaktimizi kahve köşelerinde bilardo salonlarında geçirmeyelim. Bu dine nasıl faydalı olabileceğimizi araştırıp, bu yolda çalışalım.

Konumu Merhum Mehmet Akif'in bir beytiyle bitirmek istiyorum:

"Eyvah, beş on kafirin imanına kandık,
Öyle bir uykuya daldık ki, cehennemde uyandık."

Selma Keleş/6-6 Kredi

Doğuda teröristlerin kahpe kurşunlarıyla şehid olan saygıdeğer öğretmenlerimize ithâfen...

GÜL DİYARINDAN BİR MESAJ

Kendi kendime hasret küllerini alevlendirip.
Sarıldım boynuna bir gül misâli yanan
hayallerimle.
O sevinç dolu gözyaşlarımla kapıldım mutluluk
denizine
Sürükleyen düşüncelerine öğretmenim.

Sensizliğin uçurumda kaybolmak üzereyken
Kulağıma fısıldadığın sesinle irkildim.
Sen de benim gibi yalnızdın.
Ve beni bu alemin girdabından
Kurtarmaya gelmiş bir garip yolcuydun
Bu handan geçip bir daha silinmeyecek izler
bıraktın.

Yalnızlığımı yıldızlarla paylaşmak istemiştim.
Heyhat, gökyüzünde bir tek yıldız bile yok
Ama yeryüzünde binlerce yıldız var
Ve onlardan bir yıldızdın; yüzüme aksettirdiğin
Pırıltıların gözlerimden süzülerek
Beynime akıp ruhumu aydınlatıyordu.

Yüzüme ılık rüzgar misâli gezinen ellerin yok
Yok artık beni aydınlatan ışığın
Yok artık beni rahatlatan kelimelerin.
Gönlümü ferahlatan sen, neden beni bu kadar
üzdün?
Neden yanaklarımda gezinen ellerini çektin?
Biliyorum bir daha geri gelmeyeksin.
Senin için cennete gitti diyorlar..

Nasıl düşünebilirdim sensiz yalnızlığımı
Bir kalem ve kâğıtla paylaşacağım! Nasıl?
Artık şu karşımda duran karalı sayfalar bile
Anlamıyor beni; sana olan susuzluğum artıyor.
Beni teselli edecek tek varlık sensin
Ellerini ellerim, gözlerini gözlerim, sözlerini
ruhum özlüyor.

Bizleri aydınlatan ışığınla geri dön
Seni özlüyor, seni bekliyorum.
Sana kavuşmak, sana sarılmak için
Nisan yağmurlarını kıskandıracak gözyaşlarımla
Sen gelmesen de ben geleceğim yanına
Pamuk ellerinden ben tutacağım
Ben sileceğim akan gözyaşlarını ellerimle
yanaklarından
Ben göstereceğim serseri kurşunların aslında
kendilerine sıkıldığını
Sen rahat ol, yarıda bıraktığın meşaleni tutan
eller var...

Seni gözleyen yürekleri de peşime takip
geleceğim yanına
Yanan mum misâli eriyeceğim katında yeniden
var olacağım.
Artık uykulara hasret gözlerimle
Rüyâlarımda bir demet gülle karşılayacağım seni
Tutup ellerinden götüreceğim seni oturtacağım
kürsüne
Ve karşına geçip önce yaptıklarımızın
Utançlığı içinde dinleyeceğiz seni, söz olsun.

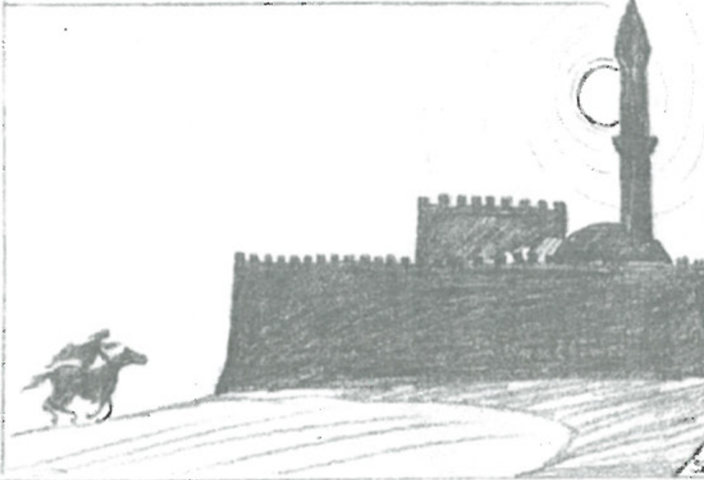
Beklerken beni, giy o gül kokulu beyaza
boyanmış entarini
Giy entarine uyan cepsiz gömleğini
Ört başına taçsız duvağını
Ve kavuştuğumuzda sakın ağlama
Gül o çocuk masumluğundaki yüzünle
Ellerinle diktiğin doğruluk tohumlarını
Yeşert beyinlerimizde, gönüllerimizde
Gökyüzünü yarıp uzat ellerini
Kavuştur ellerini ellerime
Sevgine muhtaç gönlümü üzme
Beni de al yanına, beni de...

GAZNELİ MAHMUT İLE ABBASİ HALİFESİNİN ARALARI, SEMERKANT ŞEHRİ MESELESİNDEN DOLAYI BİR HAYLİ AÇILMIŞTI..
1

HABERCİLER SÜREKLİ GİDİP GELİYOR, İKİ TARAF DA BİRBİRLERİNE MEYDAN OKUYORLARDI.
2

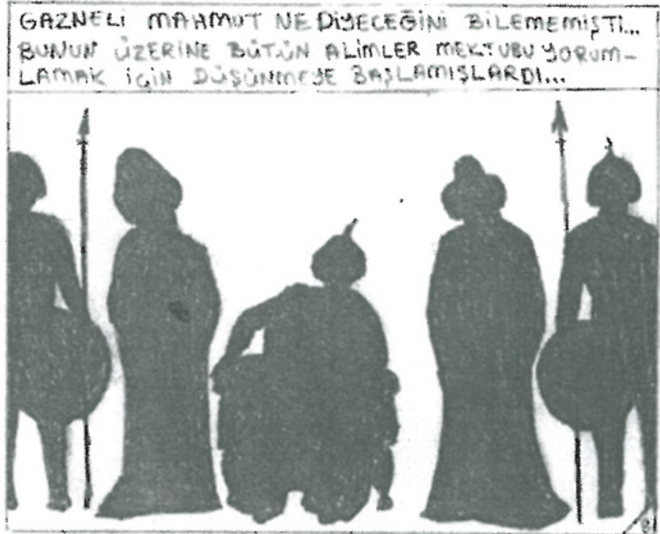

GAZNELİ MAHMUT'UN BİN TANE FİLLE BAĞDAT ÜZERİNE GELECEĞİNİ ÖĞRENEN HALİFEYİ BİR DÜŞÜNCEDİR ALMIŞTI. ELİNDE KALEM, ÖNÜNDE KAĞIT, SADECE SUSUYORDU...
3

VE UZUN BİR BEKLEYİŞ...
4

GAZNELİ MAHMUT'UN SARAYINDAKİ SESSİZLİK BİR HABERCİNİN NAL SESLERİYLE BOZULDU...
5

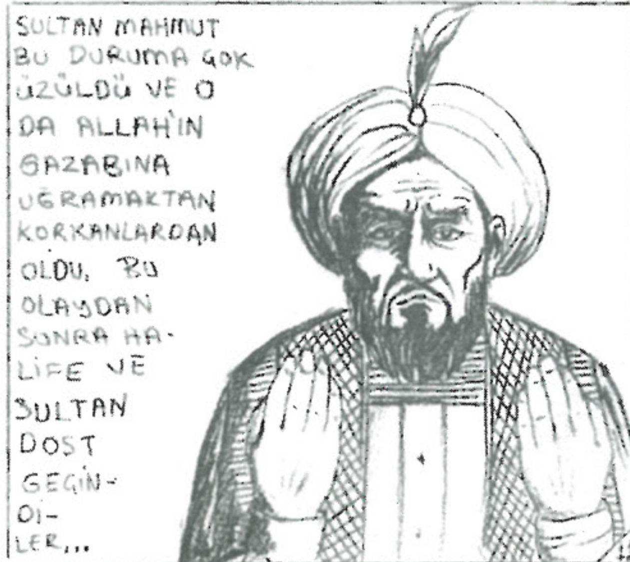

HERKES MEKTUPTA NELER OLDUĞUNU MERAK EDİYORDU!
6

MEKTUP AGILDIĞINDA HERKES ŞAŞIRMIŞTI. GÜNKÜ MEKTUPTA...
YAZIYORDU...
7

GAZNELİ MAHMUT NE DİYECEĞİNİ BİLEMEMİŞTİ... BUNUN ÜZERİNE BÜTÜN ALİMLER MEKTUBU YORUMLAMAK İÇİN DÜŞÜNMEYE BAŞLAMIŞLARDI...
8

NETİCEDE EBUBEKRİ KHUSTANİ ADINDA BİR BİLGİN ŞÖYLE DEDİ:
SULTANIM MEKTUPTAKİ ELİF LÂM MÎM HARFLERİ, KURAN-I KERİMDEKİ "ELEM TERA KEYFE" DİYE BAŞLAYAN FİL SÛRESİNE İSARETTİR HATIRLARSANIZ ORADA SİZİN GİBİ EBREHE DE FİL ORDUSUYLA KUTSAL BİR MEKANI YAĞMA ETMEK İSTEMİŞTİ...
9

EBREHENİN FİL ORDUSU ALLAH'IN GAZABINA UGRAMISTI GÜNKÜ EBREHENİN AMACI KÂBE'Yİ YIKMAKTI
UFUK
10

SULTAN MAHMUT BU DURUMA GOK ÜZÜLDÜ VE O DA ALLAH'IN GAZABINA UĞRAMAKTAN KORKANLARDAN OLDU. BU OLAYDAN SONRA HALİFE VE SULTAN DOST GEÇİNDİLER...
11

BÖYLECE HEM BAĞDAT FELÂKETTEN HEM DE GAZNELİ MAHMUT ALLAH (C.C.)'IN GAZABINDAN KURTULMUŞ OLDU...
12

Garip Büşra

Şerife Özçölmekçi/10-D
Hikâye Yarışması
Birincisi

Günlerden bir gün coğrafya dersindeydik. Başkanımızın bir işi olmalıydı ki sınıfta yoktu. İçeride sessizlik hakimdi. Gözlerim onun sırasını yoklarken, bu sessizlik, başkanın kapıyı aralamasıyla bozuldu. O da ne? Hiç tanımadığımız, pardüsülü, güleç yüzlü, orta boylu, bizim yaşlarımızda hanımefendi bir kız da vardı yanında. Başkan içeriye girer girmez "Arkadaşlar, bu kardeşimiz Irak'tan geldi. Öğrenimine bizim okulda devam edecek. İsmi de Büşra" deyip az da olsa merakımızı giderdi. Giderdi gidermesine ama yeni gelen bu arkadaşı bizim sıraya oturmasın mı. Düşündüm niye başka sıraya değil de buraya oturttu. Sonra, burayı daha münâsip görmüştür dedim kendi kendime.

Bir yandan düşünüyor, bir yanda da düşüncemde haklı olduğumu tasarlıyordum. Diğer sıralar hariç, sadece bizim sırada iki kişi oturuyordu. Ayrıca başka avantajı da vardı. Hocanın kürsüsününün önündeydi, yani yeni gelen misafir bir öğrenciye uygun bir yerdi.

Tabii bu düşüncelere dalmadan önce, Büşra'nın oturması için sıradan çıktım. O oturduktan sonra ben de oturdum. Büşra diğer arkadaşımla benim aramda kaldı. Çünkü öbür arkadaşım da ben de kenarda oturmayı seviyorduk. Ama O'na kenarda mı yoksa ortada mı oturmak istediğini sormamıştık bile.

Tenefüse çıkar çıkmaz, kargaların leşe üşüştüğü gibi tüm sınıf bizim sıraya koşmaya başladı. Zavallı kızın etrafını sardılar, soru yağmuruna tuttular. Güya İmam Hatip'te okudukları için az da olsa Arapça biliyorlar ya... Biz sınıfı tatlı dille ikâz ediyoruz, dağılın diyoruz ama dinleyen kim. Bir gün böyle yaptılar, iki gün böyle yaptılar, ama sonra heveslerini aldılar.

Büşra, yazısı düzgün olmadığı için mi, yoksa öyle rahat ettiği için mi bilemiyorum, yazarken defterini dizlerinin üzerine koyup orada yazıyordu. Biz sıranın üzerinde daha iyi yazabileceğini söylerdik ama, ses çıkarmayıp yazmaya devam ederdi.

Yine bir gün coğrafya dersinde hocamız not tutturuyordu. Tabii Büşra da not alıyordu, ama tarif ettiğim yerde. Hoca söylüyor biz yazıyorduk. O anda Büşra not almayı bırakıp sıranın altında benim kitaplarla uğraşmaya başladı. İster istemez gözümü oraya kaydırdım. Aman Allah'ım bir de baktım ki, yazı yazarken önümüzü işgal etmesin diye sıranın altına koyduğum coğrafya kitabıma yeşil bir ciklet yapışmış, Büşra da onu ayıklamakla meşgul. Ben yazı işini bırakıp Büşra'nın elinden kitabı aldım. Cikleti kitaptan çekmeye çalışıyorum ama elime bulaşıyordu. O an kitabı sıranın altına bırakmak istedim. Fakat, sonra iyice yapışır da, kuruduktan sonra sayfalar açılmaz diye düşündüm ve devam ettim ayıklamaya. Büşra mahçup düşmüşlüğünden olacak ki, kitabı elimden alıp kendisi temizlemeye başladı. Ben bu sırada bari yazmaya devam edeyim dedim. Kalemi elime alınca elime bulaşan ciklet hem kaleme, hem de elime yapıştı. Sinirlendim "üf!" filan dedim. Hoca sesimi duymuş olacak ki "yetiştiremedin mi kızım?" dedi. Ben de hayır hocam ciklet yapışmış diyebildim sadece. Duyanlar hafif bir sesle güldüler. Hoca yazdırmaya tekrar başladı. Ben hâlâ sinirliydim. Kızgın bakışlarla Büşra'nın elinden kitabı tekrar aldım. Az da olsa o yapışkan illetten temizledim. Ben kitapla uğraşırken, Büşra birşeyler yapmak istiyordu. Belliydi mahçupluğu, ama birşey yapamıyordu. Yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Zavallı kız bu işin böyle olacağını nerden bilebilirdi ki. Zil çalınca öğretmen kızmasın diye sıranın altına iliştirivermişti, o yapışkan illeti. Kızgın güneşin de pencereden vurması, cikleti eritip bu garip hale getirmişti.

Olan olmuştu, ne vardı bunda kızacak, üstelik misafir bir öğrenciye. Ama iş işten geçmişti. Hani derler ya; kaza geliyorum demez. İşte Büşra'nın gidişi de böyle oldu. Gideceğinden hiç haberimiz yoktu. Bir iki gün gelmedi. Ertesi gün başkan dedi ki; "Büşra Irak'a geri dönmüş." İşte bu sözü duyduğumda yüreğime hançer saplanmıştı sanki. İnanamadım. daha doğrusu inanmak istemedim. Nereden bilebilirdim ki geri döneceğimi. Hem de böyle ansızın.

O günden sonra O'nun yüreğimde bıraktığı sızı hiç dinmedi. Coğrafya kitabımı elime her alışta bu yara daha tazeleniyor ve tazelenmeye devam edecek. Çünkü, o garip olayın kalıntılarını taşıyan ciklet izleri hâlâ kitabımda duruyor.

şiir, hikâye ve makalede derece alanlar

Zambakların Duası

Gülnaz Şimşek/6-8 Kredi
Deneme Yarışması
Birincisi

Küçücüktüm... Güzel yüreğinizle büyüttünüz, şekil verdiniz duygularıma. Saygıyla çevrilmiş bir sevgi yumağı olmuştum sayenizde. Belki de ilk büyük arkadaşıydınız minicik gönüllerin. Çok şey sundunuz, bıkmadan, usanmadan. Öyle cömerttiniz ki... Gülümsediğiniz zaman gül bahçelerinin kokusu dolardı yüreklerimize, kaşlarınızı çattığınızda ise yağmur bekleyen bir çiçeğe benzerdik. Öyle iyiydiniz ki...

Büyüdüm... Ben büyüdükçe, yüreğim de büyüyor, yüreğim büyüdükçe değeriniz de artıyordu. Gözlerinizde yetişiyordu dimağlarımız. Bir beyaz zambak gibi... Tek bir gayemiz vardı: "Bu zambaklar solmamalı! Hep uğraştınız, yoruldunuz günler-geceler boyu... Zambaklar mevsimsiz de açacaklardı. Çünkü o kuru gönüllere öyşle leziz bir su veriyordunuz ki.... Yüreklerimizi fışkırıyordu kumral topraklardan. Mavi bir umutu vardı gözlerimizde. Tıpkı sizin gözlerinizdeki umutlar gibiydi hayalleri...

Ve şimdi tek bir korkuyu yaşıyor yüreğim. Ya size lâyık olamazsam? Ya o engin tecrübelerinizle sunduğunuz bir hayatı yerle yeksan edersem? Ya yüreğinizi parçalar, gözlerinizdeki umudu incitirsem? İşte bu yüzden korkuyorum, bu yüzden ağlıyorum zaman zaman. Gözlerim nasıl da titriyor, nasıl da kedere boğuluyorum. Ya sizi kırarsam, ya üzersem? Ya beyaz zambağınız kapkara bir geceye dönüşüverirse?

Gözlerimdeki ağıt usul usul siliniyor sayenizde. İşte yine karşımdasınız, yine öğütlerinizi içiriyorsunuz... Nasihatleriniz ne kadar canlı, ne kadar yeni... Öyle munis oluyorsunuz ki bazan. Sakin sakin dökülürken kelimeler dudaklarınızdan, bir anda gözlerinizde şimşekler çakıyor. Öyle öfkeleniyorsunuz ki haksız ve kötü olan her şeye...

Beynimizdeki plâk durmadan dönüyor ve siz her gün yeni bir besteyle, apayrı bir nağme okuyorsunuz ona. Yüreğimizdeki beyaz yapraklara her gün birbirinden güzel şiirler yazıyorsunuz. Satır satır kültür koyuyorsunuz fikrimize. Sizinle dünyaya yeniden geldiğimizi bissederek daha bir coşkuyla bağlanıyoruz verdiğiniz her şeye...

Sizin emeğinizle, sizin umutlarınızla hayata atılmıştık. Öyle bir karmaşa bekliyormuş ki bizi, okul binalarının dışındaki hayatta... Fakat yine de her adımda yeniden güç alıyorduk maziden, sizden. İrili-ufaklı çakıl taşları durmadan kanatıyor, tırmandığımız her kaya bir bir parçalıyordu istikbalimizi... Ama pes etmemiştik. Çünkü öyle bir güç vardı ki bizde, sizin armağınınız... Yollarımızdaki her engele sizden aldığımız güçle karşı koyabiliyor, böylece de kendimize olan güvenimizin arttığını hisseden aldığımız güçle karşı koyabiliyor, böylece de kendimize olan güvenimizin arttığını hissediyorduk. İşte böyle geçtik kurak çöllerdeki susuz ve tehlikeli yolları. Ve bir hayat kurduk sonunda kendimize. Ama hiç unutmadık SİZİ ve emeklerinizi, umutlarınızı, hayallerinizi. Hep özlemini çektik ellerinizi öğrenebilmenin. Belki bir gün bu da olacaktı, sizin karşınızda, sizin eseriniz olarak...

Ağlıyorum... Gözlerimden dökülen her tanede size olan şükran borcuyla kavruluyorum. Diliyorum ki; inşâ ettiğiniz bütün nesiller sizin gibi olabilsinler. Gözlerindeki öfkenin ardında filizlenen sevimli çiçeği görebilsinler. Gülümseyen dudaklarınızdaki her kelimenin ayrı bir anlamı, değeri olduğunu anlayabilsinler. Dûalarım sonsuz, bütün yüreğimle beraber, titrek ellerim de semâda... size lâyık olabilmek tutkusuyla doluyum.

Gözyaşlarım kederimden değil, huzurumdan bu defa. İşte yolculuğum başlıyor. Bana öğrettiğiniz yoldan gidecek ve taze taze fışkıran gül demetlerini size toplayıp getireceğim. Belki çok acı çekeceğim, Kimbilir dikenler nasıl da incitecek ellirimi. Ama kırılmayacak duygularım, ümidim solmayacak. Gidebildiğim yere kadar gideceğim. Dönüş vaktim geldiğinde ise apayrı bir sevinç kaplayacak tüm ruhumu...

Kucaklarında bir demet teşekkür gülleriyle gelen genç zambaklarınızı daima hatırlamanız dileğiyle saygılarımı sunarım.

Islak Zeminler

Faruk Yazar/6-19 Kredi
Şiir Yarışması
Birincisi

Hazan duyguları beslenirken bu yağmur altında:
Matemler sarmış yine o havayı, arzın koğuşunda.
Yere düşen her damlada ayrı bir hatıra,
Canlanıyor her an dikilecekmiş gibi karşımda.

Islanmış ayaklarımda pişmanlık sukunetleri,
Kalbimden, dilime fikirlerim bir başka düşünceli.
Bildiğim bütün sevdalı isimleri unuttum, unuttumda;
Yalnız cevapsız sorular var şimdi. Bu yağmur altında.

Gözlerim dalarda böyle kendi hayaline
Sanırım ızdırap perisidir görünen, bu aşkıma.
Üşümüş gibi acılar yolların sonunda,
Dermansız ümitlerimi arar gibidir...

İfadeler ne korkunç bakışlarla saklı dudaklarda;
Kelimeler taşınır olmuş artık, uykusuz başlasa.
Anlatamaz oldu öykümü, kalemim bu ara.
Bir başlangıç oldu, yapayalnız vehimlerin bildiği:
Islak zeminlermiş, gördüğüm bunca şeyin habercisi.

Niçin İslama Muhtacız

M. Fatih Maden/6-25 Kredi
Makale Yarışması
Birincisi

İslam dini, Allah (C.C.) insan için koyduğu ve son peygamberi Hz. Muhammed (S.A.V.) le bildirdiği insanlık düzenidir.

Biz dünya ve ahiret mutluluğumuz için bizi yaratanının bizim için koyduğu İslamı yaşamaya ve yaşatmaya mecburuz ve ona muhtacız.

İslamın dışındaki batıl sistemler insanı, yerküresini ve kainatı tanımamakta ve de tanıtamamaktadırlar.

Ben kimim? Nereden geldim? Nasıl yaşayacağım? Nereye gideceğim? Hayat nedir? Ölüm nedir? Sonuç ne olacaktır? gibi. İnsanı kuşatan ve insanın mutluluğu için mutlaka cevaplandırılması gereken ana suelleri cevaplandıramamaktadırlar.

İslam; cevaplarıyla insanı tatminin doruğuna çıkardığı, hayatı yaşamaya değer kıldığı için biz İslâm'a ve onu yaşamaya muhtacız.

Zira İslâm dini inanç esasları ile insanın, dünyamızın ve evrenin Allah (C.C.) tarafından yoktan var edildiğini açıklamaktadır.

İslam insana kul olduğunu, son Peygamber Hz. Muhammed (S.A.V.) prensiplerine göre yaşacağını öğretmektedir.

İslâm'ın dışındaki batıl sistemler insanları yalnız akıl ve ilmi ölçüler ile tanımaktadırlar.

Akıl ise sınırlı ve muhtelif olduğu, ilimde akla ve güçleri mahdut duyu organlarına dayandığı için insanı kuşatarak aydınlatmaktan ve mutlu etmekten acizdir.

İslam ise aklı ve duyu organlarının tespitini belirli ölçüler içinde kabul etmektedir.

Hz. Muhammed (S.A.V.) tebliğ ettiği Kur'an mesajları ilede insanları yaratanın sonsuz aklı ve engin ilimden aydınlatmaktadır.

İslamın dışındaki batıl sistemler insanları zengin, fakir, işveren, işçi, zenci, beyaz, soylu v esoysuz ayırımına tabii tutarak bölmektedir.

Laik demokrasilerde olduğu gibi iffetsizle, iffetliyi, sömürücü ile toplumcuyu, olgun akıllı ile ayakta tedavi gören deliyi bir tutarak mana anarşisine vasat hazırlamaktadır.

İslâm dini insanların bir asıldan yaratıldığını, iman ve güzel amellerden başka üstünlük ölçüsü olmadığını bildirmektedir. Zengin, fakir, işveren, işçi, zenci, beyaz gibi suni ayırımları ve bu ayırımlarla alakalı değer hükümlerini şiddetle reddetmektedir. İslamın dışındaki batıl sistemler hak, adelet, barış, hürriyet , ahlak gibi manevi değerlerin zaruretini kabul ediyorlar. Fakat kaynaklandıramadıkları ve tek güçleri olan fabrikalarda üretemedikleri için kendileriyle fezada düşerek kabul ettikleri bu değerler manzumesi üzerinde yorum birliği yapamıyorlar.

Mesela; Ahlâk nedir? Barış nedir? Hak nedir?

Tek dayandıkları akıl olduğu; akılda çeşitli insanların aklı olduğu için bu suallerin cevaplarında birleşemiyorlar.

Bu batıl sistemler yürürlüğe koydukları kanunların sürekliliğinde sağlayamıyorlar. İhtilalci kadrolar, siyasi partiler ve çıkarcı ekonomik güçler tarafından değiştirilmesinede mani olamıyorlar.

Mesela; zararlıdır diye alkollü içkileri yasaklıyorlar. Bir süre sonrada meşrulaştırıp reklam ettiriyorlar.

İşte böylece tezatlar içinde insanları şaşkına döndürüyor, cemiyeti çıkmaza sokuyor.

Fakat İslâm böyle mi? O insanı yaratan Allah (C.C.) dan kaynaklandığı için emirleri ve yasakları üzerinde kabul ve yorum birliğini iman görevi olarak yüklüyor.

O, hak derken kendi sabit doğruluranı kastettiğini açıklıyor.

Hürriyet derken kesin sınırlar çiziyor. Sömürücü derken ne anlaşılması gerektiğini bildiriyor. Zulme açıklık getiriyor.

Böylece Mekke'deki müslümanla Londra, İstanbul ve Kahire'deki müslüman yorum birliği içinde hayatı yaşayabiliyor. Koyduğu kanunların kıyamete kadar geçerli olduğunu bildiriyor. İşte İslam üzerinde yorum birliği yapılabilir şümullü ve değiştirilmez vasıfta kanunlar koyduğu için biz İslama ve onu yaşamaya muhtacız.

İslamın dışındaki batıl sistemler yalnız bedenden ibaretmiş gibi insanın mutluluğunu maddi ihtiyaçların giderilmesine bağlıyorlar. bunun içinde Sosyal adaleti ana ilke kabul ediyorlar.

Fakat sosyal adalet derkende ya ferdi ya da cemiyeti putlaştırıyorlar.

Fert v etopluma uyuşan yasalar koymadıkları içinde mülkiyeti kabil veya red etmekten ya da karma ekonomik düzende ısrardan başka çözüm getiremiyorlar.

İslâm insanın mutluluğunu bütünüyle sosyal adaletin gerçekleştirilmesine bağlamamakla beraber sosyal adaleti sağlayacak en adil yasaları koyuyor. O Mülk Allah'ındır, insanın ondan ancak ilahi ölçülere göre yararlanma hakkı vardır, ilkesinden hareket ediliyor.

Faiz, karaborsacılık, rüşvet, emeği sömürü, içki, kumar ve fuhuş işletmeciliği gibi yollarla kazancı yasaklıyor. Böylece fertleri ve toplumu madur etmeden dengeli bir sosyal adalet düzeni oluşturuyor.

Batıl sistemler ölüm ötesine, yani Ahirete inanmamaktadır. Ahiret inancıyla hayatı gayelendiremedikleri için de bu sistemler anlamsızdırlar.

"Bilmezmi ki mahlukunu hâlik? O halikin ilmi her şeye vasıldır ve o hâlik cümle mahlukatın zahir v ebatınından haberdardır." (Mülk Süresi 14. ayet)

Bu İş Hepimizin!

M. Fatih Maden/6-25 Kredi
Hikaye Yarışması
İkincisi

Öykümüz, HERKES, BİRİSİ, HERHANGİ BİRİ, HİÇ KİMSE adlı dört kişi hakkında.

Yapılması gereken önemli bir iş vardı. Ve HERKES, BİRİSİ'nin bu işi yapacağından emindi. Gerçi bu işi HERHANGİ BİRİ'de yapabilirdi, ama HİÇ KİMSE yapmadı. BİRİSİ buna çok kızdı. Çünkü İş HERKES'in işiydi.

HERKES, Herhangi biri'nin bu işi yapabileceğini düşünüyordu, ama HİÇ KİMSE, HERKESİN yapamayacağının farkında değildi.

Sonunda Herhangi biri'nin yapabileceği bir işi HİÇ KİMSE yapmadığı için HERKES, BİRİSİ'ni suçladı.

Sen, sana düşenleri yapmadıktan sonra

başkalarının yapacağı iyilikten sana ne?

-Dante-

Ben'lerin Savaşı

Sultan Nur Alpat/10-I
Deneme Yarışması
İkincisi

O gün yine diller dökmüş, babam o çok sevdiğim ve beğendiğim volkmeni almasına razı edememiştim. Ümit yoktu.

Büyük bir moral bozukluğu ile derslerime çalışmaya başladım, ama nafile hiç bir şey anlamıyordum. Bir yandan babama hak veriyor, diğer yandan, o kırmızı volkmeni düşünüyordum. İçimdeki "Ben"ler kavga ediyordu.

Saat on iki olmuştu, canım da sıkılıyordu. Fakat uykunun bir zerresi bile ziyaret etmemişti. Biraz kitap okudum. Fakat o güzelim kitap bile beni oyalamaya muktedir olamadı. Odanın içinde gayesizce dolaştıktan sonra, pencereye doğru yaklaştım. Pencereyi hafifçe aralayıp dışarı baktım. Sokaktaki evlerden birkaç tanesi hariç, ışıkları sönüktü. Sanki tüm dünya ölmüş, bir kaç kimsesiz kediden başka, sokakta hiç bir şey kalmamıştı. Tam o sırada çöp tenekelerinin yanında bir gölge belirdi. Hayret etmiştim. Bu saatte ve çöp tenekesinin yanında. Dikkatlice bakınca, bunun orta yaşlı bir kadın olduğunu farkettim; çöp tenekesini karıştırıyordu. Adeta buz kesildim. Perdeyi örtüp, uykuyu davet ettim. Vicdan savaşı başlamıştı. İçimdeki "ben" lerden biri, diğerini, biraz önce gördüğüm olayı göstererek ikna etmeye çalışıyordu. O iki ben kavga ederken, ben uykuya daldım. Rüyamda bir kırmızı volkmeni, biraz önce gördüğüm olayı görüyordum. Yorgun argın uykudan uyandım ve okulun yolunu tuttum.

Saat yedi buçuktu. Okulun kapısından girerken kaldırımların üzerine gazete kağıdı sermiş ve oturmuş, ellerini dizlerine koyarak uyumaya çalışan sekiz-dokuz yaşlarında bir çocuk gördüm. Küçücük elleri, masum yüzüyle o kadar sevimliydi ki, fakat neden orada bulunduğunu bir türlü kestiremiyordum. Zavallıcık erkenden uyandırılmış olduğu belliydi. Hemen yanında tepsinin içindeki simitleri görünce durumu anladım. Hiç seslenmeden bahçeye girdim. Zil çaldı ve sınıftaydım. Sonra kafamda şimşekler çakmaya başladı. Neden ben birkaç tane simit almamıştım? Bunları düşünürken çöp karıştıran kadın aklıma geldi. Bunlar benim sadece gördüklerimdi ya hiç görmediklerim? Acılarını bir nebze olsun hissedemediklerim.

İçimdeki diğer beni öldürmeliydim.

Bütün bu vicdan savaşıyla dersler gelip geçti. Eve gittim. Evet, karar vermiş, o kırmızı volkmenden vazgeçmiştim. Kapıyı açan annem bana bir müjdesi olduğunu söyledi. Anlamıştım. Ama olsun ben onu istemiyordum artık. Bütün bu şahit olduğum olaylardan sonra nasıl elim varırdı ona?

Ben, artık benim için kırmızı volkmenden daha değerli olan tek bir "Ben" e sahiptim. Çünkü, diğer "Ben" yenilmiş ve ölmüştü.

Mutluydum...

Kum Sancıları

Ümit Kalkan/6-16 Kredi
Şiir Yarışması
İkincisi

Nerede benliğime işlemiş masum gözlerindeki o mana
Gece bir çocuk edasıyla sığınmışken zamana
Yüreğim dikenli tellerde hıçkırıklara gömülürken
Kaybolmuş bir masumiyet: Umutlar, hayaller ve ben
Parça parça titreyip kaybolan bulutlar ardında
Kaybolan sonsuzdaki çığlığın tüm saatler farkında
Rüyalarımın tozlu yollarında koşarken isyan besteleri
Karanlık yalnızlığa doğru ilerleyen yalnızca ayak sesleri
Yağmur eşlik ederken ıslak sokak taşlarına
Yürümek, duygusuzluğu mekân etmiş bu şehrin kollarına
Ne bir han çıkıyor karşıma ne de bir yolcu
Yalnız incileri ayaklarıma inmiş bir nâze yağmuru
Issızlığın ortasında uykuya gömülürken şehir
Sanki ölümün kokusunu duyan, irkilen bir nehir
Bulutlar irdelenirken teker teker hicr vaktidir o an
Rüzgârda ızdırabın buğusu, sevdadır umut çiçeğini sulayan
Zihnimde fedinglerin haykırışı, hummalı, görülmemiş eşi
Ruhumda ise -vakti an- kargaşası, bir avuç kelime leşi
Gökyüzü kaybetmiş artık rengini, vakit alaca kara
Karanlığı kilit diye vurmuşlar kapısına
Ufukta bir kızıllık yine sabah oluyor
Hayat bir su misali zamanın yollarında akıyor
Bugün, yarın ve bir başka gün yine
Korkarım yine devam edecek bu işkence
Gölgeleri zincire vurulmuş bir acı hüznün karanlığında
Kısır zamanların yükünü çekeceğim sırtımda
Susuz kalmış-Yedi Karanfil-sararmış umutlar
İçimde bir burkuntu: Islak ve bomboş sokaklar

Arayış

Sümeyra Demir/10-E
Makale Yarışması
İkincisi

Gençlik dönemi, enerjinin bol olduğu bir dönemdir. Bizler bu enerjimizi deşarj etmek için bazı davranışlar sergileriz. Bu davranışlarımız esnasında, zaman zaman kendi iç dünyamızla çelişkiye düşeriz. Arkadaş grubuyla, ailemizle, anne ve babamızla veya öğretmenlerimizle bu çelişkiler zinciri devam eder. Bunun neticesinde büyüklerimiz bizi problemli ve sorunlu olarak görürler. Oysa bu çelişki onların korktuğu boyutta ümitsizlik sebebi değildir.

Bizler, bu dönemde değişme ve gelişme içerisindeyiz. Duygularımız, hızlı iniş ve çıkışlar gösterir. Olur olmaz her şeyi sorun yaparız. Kendimize tanınan hakları yetersiz buluruz. Gizliliğe önem verir, kendi kendimize uzun uzun düşler kurar, günlük tutmaya başlarız. Şiir ve öykü yazmaya özeniriz. Bunun dışında da bazı şeylere ilgi duyarız. Meselâ; toplumsal olaylara ve politikaya ilgi duyarız. Onlara karşı kulaktan dolma, ya da ödünç alınmış görüşleri savunuruz. Büyüklerle savunmaya girer, bu savunmaları yaparken, ana ve babalarımıza aykırı olan görüşleri ileri süreriz ve onları eleştirme fırsatını hiç kaçırmayız. Onlara karşı çıkmak için karşı çıkarız. Kısacası bu dönemler, bizler için oldukça fırtınalı bir dönemdir. Bizlerdeki bu coşkuyu, tedirginliği ve tutarsız davranışı en iyi tanımlayan deyimi Türkçede buluyorum "delikanlılık" Anadolu'da sadece erkekler için değil kızlar için de "delikanlı kız" deyimi kullanılır.

İçine düştüğümüz bu ruhsal kalkınmanın bir nedeni, bir anlamı vardır. Hızla gelişen bedenimizle birlikte kişisel uyanış, bizleri hazırlıksız yakalamakta ve bunaltmaktadır. Bizler bu yeni duruma alışma çabaları içerisindeyiz. Bu verdiğimiz çabayı, uçmasını yeni öğrenen minik bir serçeye benzetebiliriz.

Bizim çağımız bağımsızlık çağıdır. Topluma katılma çağıdır. Bu dönemde arkadaşlarımızla birlikte olmak isteriz. Kendimize sırdaş ve dert ortağı seçeriz. Arkadaş kümesinde bağlılığa ve dayanışmaya önem veririz.

Bizler bu arayış içinde kendimize bir örnek seçeriz. Bu bir öğretmen, bir sporcu olabilir. Seçtiğimiz örneğe iyi ya da kötü yönüyle körü körüne bağlanırız. Bizim, ilerde ne olmak isteyişimizle ilgidir. Bir kişilik, bir amaç, bir ülkü geliştirirken yolumuza çıkan başka başarılı ve örnek insanlardan kendi benliğimize bir şeyler katmaya çalışırız. Bu denemeleri yaparken, kendimize uyacak giysiyi buluncaya dek giysi değiştiren bir insana benzetebiliriz.

Bizlerin ve bizler gibi aynı duruma düşmüş olan tüm bireylerin bu davranışlarından ümitsizliğe kapılmayın. Bizlerdeki bu değişiklikler gelişmenin etkisidir. Bizler yukarıda da söylediğim gibi üzerimize uyacak kıyafeti arıyoruz. Tezgâhtar olarak sizlerden istediğimiz şey, mağazanızdaki bütün elbiseleri tezgahın üzerine sermenizdir. Serin elbiseleri, sabırlı olun! Zor da olsa biz kendimize uygun elbiseyi seçebiliriz.

Geçmişten Gelen Mektup

Sultan Nur Alpat/10-I
Hikaye Yarışması
Üçüncüsü

Gözlerini ufka dikmiş, olaylar bir film şeridi gibi gözünün önünden sırayla geçiyordu. Kendisi bile inanmıyordu, bütün bunlara nasıl göğüs gerdiğine. Daha onyedi yaşındaydı, uzunca boyuna tezat zayıf kilosu, yüzünün güzelliğini bozan oldukça büyük burnu, yeşil gözleriyle tipik bir Karadeniz genç kızıydı. Fakat olaylar onu sıradışı olmaktan, Karadeniz'in dalga dalga sınır tanımayan engin denizi kadar geniş gönüle sahip olmasına sebep olmuştu.

Ailesiyle gül gibi geçinip gidiyorlardı. Orta yaşlı olan babası, çok çalışkandı. Annesi de o yaşlarda, cana yakın bir kadındı. Kendisinden bir yaş küçük Hatice, dokuz yaşında Ahmet ve kundaktaki kardeşi Selim'le mutlu bir aileydiler, ta ki o deprem gününe kadar. Her zamanki gibi yine düşünceleri demir attı, o olaya.

O gece evin sallandığını ilk hisseden Fadime'ydi. Öbür odadaki anne ve abasına deprem olduğunu bağırmak istiyor, fakat sesi çıkmıyordu. Zaten bu arada ev halkı uyanmış telaşla koşturuyorlardı. Fadime, Selim, Hatice aynı odada kalıyorlardı. Aslında Ahmet'de oda arkadaşlarıydı ama rahatsız olduğundan diğer odada yatmıştı. Bu üç kardeşin odaları dış kapının hemen yanındaydı. Annemler her halde dışarıya çıkmışlardır diye yüreğini serinletmeye çalışırken Selim'in ağıt sesini duydu. Ev yerle bir oldu olacaktı. Hatice kaçmış, canını kurtarmıştı. Ne de olsa can tatlıydı. Bir kapıya, bir Selim'e bakıyor, ne yapacağını kestiremiyordu. Ne olduğunu anlayamadığı büyük bir kuvvet onu dışarı itmişti. Arkasına baktığında gözüyaşlı anası, kucağında Ahmet'le:

- Kaç kızım, kurtar kendini, ben Selim'i alıp hemen geliyorum. Ahmet korkudan bayıldı, dedi.

Fadime şaşırmıştı, sonra ne yapacağını bilemedi. Dışarıdan evlerinin çöküşünü, annesinin, Ahmet'in çığlığını, Selim'in ciğerleri sökülürcesine ağladığını hücrelerine kadar duyuyor ve hissediyordu. Kendini kaybetmişti. Artık ev yerine enkaz yığını vardı. Hatice onu teselli etmek istiyor, bir taraftan da ağlıyordu.

Fadime:

- Babam, diye bir çığlık kopardı. Evet babası görünürde yoktu. Yoksa o da mı? dedi ve bayıldı.

Ayıldığında, deprem geçmiş, her taraftan canhıraş feryatlar yükseliyordu. Yaralılar kurtarılmaya çalışılıyordu. Fakat hiç bir imkân yoktu. Ne de olsa burası köy yeriydi. Herkes gibi onlar da enkaz yığınları arasına daldılar, O da ne? Selim'in sesi duyuluyordu. Kısa bir araştırmadan sonra yerini buldular. Fedakâr anne o koca kalaslara karşı Selim ve Ahmet'e kendini siper etmiş, alkanlar içinde yatıyordu. Selim'i ölü bir bedenden ayırarak almaya çalıştı. Hayret! Sanki ana-yavru birbirine kenetlenmişti, anasının bağrından zorla aldılar yavruyu. Annesi ve Ahmet ölmüştü. Annesini kollarına alıp, dışarıya çıkarmak istedi, buna ilk anda muktedir olamadı. Kucağına almak istediği, biraz önce canı pahasına kendisini ölümden kurtarıp, ölümün kucağına hiç tereddütsüz atılan bir anneydi. Bu kollar... kaç kere boynunda dolanmıştı. Bu dudaklar... kaç kere sevgisini ifade etmişti buseleriyle yavrusuna. Kendini toplayıp, yıllarca kucağında kaldığı anasını kucağına aldı, gözyaşlarıyla. Ana-kız dışarı çıktı, ikisi de ölmüştü artık.

Bir an Hatice'nin çığlığını duydu. Anasını bir battaniyeye sarıp, köşeye koyduktan sonra Hatice'nin yanına gitti.

- Abla, abla Ahmet, yaşıyor diyerek, sevinç çığlıkları atıyordu. Fadime, demek insan, ölümün içinde dahi olsa sevinebiliyormuş, diye düşündü. Ahmet yaralıydı, üzerinden kocaman bir kalas kaldırmışlardı. Başından kanlar akıyordu. Hemen dışarı çıkardılar. Kasaba yakın olduğundan ambulanslar gelmişti, hemen bindirdiler. Ahmet'in yanında Hatice'de gitmişti.

Babası aklına geldi. Evleri tek katlı olduğundan her yeri araştırdı, fakat kimse yoktu. Babam kendini kurtarmıştır inşaallah dedi.

Aradan 4-5 saatlik bir zaman geçti. Yavaş yavaş üzerinden bu şoku atıyordu. Selim'in ağladığını duydu. Ölü anasının yanında yatıyordu ki arkadan Hatice'nin sesini duydu.

Abla, Ahmet dedi ve sözünü tamamlamadan bir kahkaha evi duydular.

Hatice ağlayarak

- Abla Ahmet felç olmuş dedi.

Kahkaha sesinin geldiği tarafa baktıklarında babası kahkahalarla gülüyordu.

Fadime bir an irkildi, bütün her şey gözünün önünden silindi, ve dünyayı görmeye başladı, gözlerini ufuktan yere indirdi.

Geride, kundakta bir bebek, delirmiş bir baba, felçli bir kardeş, gömülmeyi bekleyen bir ana, ölmeden ölmüş bir kızkardeş ve hayat savaşının eri olmak zorunda olan 17 yaşında Fadime...

Küçük Bir Dilek

Sıdıka Sarı/9-J
Makale Yarışması
Üçüncüsü

Daha dün annemizin kollarında yaşarken

Çiçekli bahçemizin yollarında koşarken

Şimdi okullu olduk, sıraları doldurduk

Sevinçliyiz hepimizi yaşasın okulumuz...

Her mutlu okul hikayesi böyle başlar öğrenciler için. Yeni umutlar, yeni arkadaşlar, yeni öğretmenler oluşturur hikayenin aslını. Uzayıp giden bir yol durur öğrencinin önünde. Aşılması gereken engeller, gözardı edilmemesi gereken kurallar, yaşamı anlamaya çalışma ve düşünce kaosları...

İlk okul, ilk arzuların, ilk sevgilerin, ilk bilgilerin, kısacası pek çok ilkin yuvasıdır. Bir de öğretmenimiz vardır dünya tatlısı. Her şeyimizi onunla paylaştığımız, dert ortağımız, tabir yerindeyse ikinci annemiz. Ona öyle alışmış, öyle alışmısızdır ki, artık onsuz olamayız. Okuldan eve dönünce, tekrar okula gidip öğretmenimizle beraber olacağımız zamanı iple çekeriz.

Şiirlerimizde melek diye bahsettiğimiz kutlu insan...

İşte yaşanan o güzel günlerin sonu gelmiş, ilk okul bitmek üzeredir. Yüreklerimizde sonsuz bir hüzün, gözlerimizde bu büyük hüznün aciz alametleri gözyaşlarımız. Onu unutmamaya yemin ederiz durmadan... durmadan... durmadan...

Tabi herşey olup bitmemiştir. Dünya dönmeye, yaşam yelkovan ve akrep arasında yol almaya devam etmektedir. Bizler yavaş yavaş ideallerimizi belirlemeye başlamış, tahsile olan önemi çoktan anlamısızdır. Ne de olsa geleceğin büyükleri bizleriz.

Ve orta okul yılları... Çok farklıdır orta okul hayatı. Pek çok öğretmenimiz bir sürü de dersimiz vardır. Alışamayız... İlk bakışta soğuk ve sevimsiz gelir. Ders çalışmakla geçer tüm günümüz. Oyuna yeterince vakit ayıramayız. Üstelik öğretmenlerimiz bize ilk okuldaki gibi sevecen davranmazlar. Yavaş yavaş büyüdüğümüzü, bunun beraberinde çevremizde olan olaylarla daha fazla ilgilendiğimizi hissederiz. Artık bazı dersleri sever, bazı derslerden hoşlanmayız. Bunun sonucu olarak sevmediğimiz dersin öğretmenini de pek sevmediğimizi zannetmeye başlarız. Gün gelir, bizim hiç de hoşumuza gitmeyen bir olay olur. İçten içe yıkar bu bizi, mahveder. Eskisi gibi açılmak isteriz. Öğretmenlerimize, dostça yaklaşmalarını isteriz. Fakat beklenenler olmamakta, öğretmenlerimiz tıpkı kurulu bir oyuncak gibi derse girmekte, dersi anlatıp, zil çalınca da çıkıp gitmektedir; ama geride açık kapılar, sitemkâr yürekler bırakmaktadırlar.

Zaman olur, ortaokul biter. İlginç, ilginç olduğu kadar da sempatik geçmiştir ortaokul yıllarımız. Kendimizi iyiden iyiye birşey sanmaya başlarız. Ne de olsa ilkokul, ortaokul, lise, üniversite katları bulanan tahsil apartmanının, ikinci katına gelmişizdir. Artık ileride önemli yıllar beklemektedir bizi. Yaz tatilimizde üniversite hayalleri kurmaya başlamışızdır bile. İnsanlarla daha çok ilgilenmeye, kendi kendimize sağlam kararlar almaya başlarız yaşama dair. Fikrimiz alınır bazı konularda. Yaz tatili çabuk biter. Bir şekilde gider liseye kaydoluruz. İşte o gün dünyalar bizimdir. Ebeveynlerimize sorduklarında "kızım veya oğlum liseye gidiyor" denecektir. "O büyüdü."

Bu kısa metrajlı konuşma bizi fazlasıyla memnun eder. Okulun açılacağı günü iple çeker, dururuz. Derken gün gelir, eylülün o güzel günlerinden birinde okullarımız açılır. Sokakları bir yığın öğrenci doldurur. Her sabah leylekler güneye, bizler okula uçarız coşkuyla. Büyümenin bize pek çok şeyi kazandırdığına eminizdir, ama pek çok şeyi de alıp götürdüğünü de inkar edemeyiz. Artık olguları daha fazla düşünürüz farklı yönleriyle. Orta okulda monotonluğuna zorda olsa alıştığımız öğretmenlerimiz, lise yıllarında bunu tastiklercesine pasif davrandıklarını gözlemleriz. Onlardan beklediğimiz ilgiyi bulamayınca, yaklaşmaya çalışırız sımsıcak duygularla. Bir sabah vakti kapıda bekler görünce, ince bir "günaydın" çıkıverir dudaklarımız arasından. Ve karşılığı. Bir kaç kelimeden oluşan hasbihal dalga dalga ruhumuza yayılır durur. An olur okul dışında görürüz. Gülümseriz içten bir eda ile. Fakat bir "merhaba" bile alamayız. "Sahi bizi tanımamış mıdır?" "Olabilir" deyip göz ardı ederiz. Ama geçen gün bahçede karşılaştığımız günü hatırlayıveririz birden. Peki a o zaman? Öğretmen olmaya ilk karar verdiğimiz gün hiç aklımızdan çıkmaz. Öylece yemin ederiz farklı bir öğretmen olacağımıza. Yani sevgiyle, yani olgnlukla, yani umutla yaklaşacağımıza, öğretncilerimize. Sonra öğretmenler gününde, öğretmenimizi tanıtma yazılarımızı hatırlarız. Rüyalarımızdaki öğretmen canlanıverir hatırımızda. Birden sarsılırız. Biz hayallerimizdeki öğretmenleri görmek istiyoruz hep.

Unutmayın;

Ne kadar büyük olsak da biz hâlâ çocuğuz.

Bir öğretmen... sımsıcak yaklaşan öğrencilerine tıpkı anne gibi. Dertlerimizle bütünleşen. Seven, sevilen bir dost. Ders yetiştirme ve yazılı telaşesinin ötesinde, farklı sıkıntıları olan geleceğe dair. Umut güllerini yetiştiren tecrübeli bir bahçıvan gibi. Kara gecelerden koparıp, aydınlık ufuklara nakşeden adımızı...

Kısacası özgün bir insan. Tüm öğretmenlerden bir adım ötede.

Çok şey istemiyoruz. Sadece biraz düşünün...

Sizce biz bunlara layık değil miyiz?

Biz düşündük ve cevabını bulduk. Genç beyinlerimizin, yek potansiyelli insanlara ihtiyacı var.

Unutmayın, biz hala İstanbul gibi nice İstanbullar fethedecek ruha sahibiz.

Sizler bize birer Akşemseddin olmaya razı mısınız?

Bir şeyleri değiştirmenin vakti gelmiştir artık.

İlk adımı biz atıyoruz, lütfen önümüze geçin ve sonuna kadar bizlerle olun.

Beklenen şafak söksün artık

Sizleri seviyoruz...

Bekleyiş

Fatma Kartal/10-Ç
Şiir Yarışması
Üçüncüsü

Gaflet dolu hayatımda günahlarla boğuşurken
Dünya yalanını gerçek sanmış gözlerim
Hayatla düşe-kalka bıkmadan vuruşurken
Sevda gerçeğini yalanlamış sözlerim.

Buruk bir pişmanlıkla sonumu düşünürken,
Allah aşkıyla biten her anımı özlerim.
Üstümde yaşayanlar baharla buluşurken,
Benim; ıssız köşemde, soluk geçer güzlerim.

Düşünceme cevapsız sorular doluşurken,
Gerçek aşkın yolunda yorulmamış dizlerim.
Yalnızlığın koynunda korkuyla dolaşırken
Ümidimi bir sır gibi kendimden bile gizlerim.

Tek başıma kabrimde amelimle uğraşırken,
Gelecek bir duanın yollarını gözlerim.
Nihayet Hak'tan bana merhamet ulaşırken,
Açılan penceremden cennetleri izlerim.

Yeşeren Filizler

• F. Hilal Erboyacı - • Hacer Aygün
Eleştiri

H. Melike Metiner 10-Ç

Anlat bana bir parçacık tarihimi anlat
Muhtacım o efsaneye tarihe masal kat
Yattıkça büyür dağ gibi bir gövdesi varmış.
Kalkınca büyür gövdesi dünyayı tutarmış
Öldükçe yaşarmış hadiselerle...
Muhtacım o efsaneye yalan deseler de...

Bu şiirin çok güzel, söylemek istediklerini çok güzel özetlemişsin mısralarında "Sıyrılış" ise biraz daha özen istiyor. İfade çok samimi olsa da zaman zaman konu dağılıyor. Lütfen yazmaya devam et. Eminim Tarih Öğretmenin gibi daha pek çok şiirin vardır. Bundan sonraki sayılarımızda onları da görmek isteriz.

Serap Altınkaya 10-Ç

Serapçığım şiirin oldukça güzel. Yalnız "sessizliğe doğru bir tren kalkıyordu istasyondan/Yolcular hazır gitmek uzaklara/ Nereye gideceklerini bilmeden koyuvermişlerdi kendileri/Bir ışık ararcasına bakınıyordu etrafına" ve "Nihayet bu yolculuk sona ermiş ve gün bitmişti/Bu çaresizliğin ardından gelen sevinçle irkildi/... Ama talihsizlikler bırakmamıştı yakasını/Durgun bir tavırla yola devam etti." Bu mısralar iki çelişkiyi ortaya koyuyor. Önce çoğul insanla başlayıp bir ön mısra yapmadan tekil insana geçmişsin. Sonradan sevinçle irkilen insanın yaşadığı talihsizliklerden söz ediyor, yolculuk bitmiş gibi görünürken yola devam edildiğinden bahsediyorsun. Şiirin teker teker mısralara bakıldığında çok güzel ancak bütünlük yok.

Şiir yazmaya devam et. Yetenekli olduğun açık. Yeni şiirlerini bekliyoruz.

Meryem Toksöz 10-İ

Bak insanlar taşlaşmış
Bizde mi taşlaşalım?

Şiirindeki tek kusur ahenk eksikliği. Bu iki mısrada olduğu gibi zaman zaman yakalamışsın ancak peşinden gelen mısralarda yakaladığın uyumu bozmuşsun. Biraz daha çalışmalısın. Yazmaya devam et. Yeni çalışmalarını görmek isteriz.

Fatma Temizel 10-A

Ne güzel yaratmış ol yaratan Hak
Ol yaradan Hak ki şu mucizeye bak
İnsan bu bir damla kandan
Ne olur Allah'a ibadet etse bir yandan

Şiirinin en güçlü mısraları bunlar. Diğer dörtlüklerde bunu kaçırmışsın. Sık sık imlâ ve noktalama hatası yapmışsın. Şiirini şekil kaygısından biraz daha kurtarabilir ve duygu, düşüncelerinle yönlendirebilirsen daha güzel olacak. Yeni şiirlerini belkliyoruz. Yazdıkça gelişecek, geliştireceksin.

Fatma Karacan 10-Ç

"Gitme Kal Sonbarda" bir duygu şiiri. Ama çok dağınık. Söylenenlerin tekrar tekrar söylenmesinden öteye gidememiş. Son dörtlükte tıkanman bundan. Duygularını daha güzel ifade edebilmen için daha geniş tutabilmelisin düşüncelerini. Yazmaya devam et. Yeni şiirlerinde içtenliğini daha güzel ifade ettiğini görmek istiyoruz.

Semra Güleş 10-C

Yalnızlığım, bitmeyen yollar
Tükenmeye dertler gibi
Yalnızlığım doğmayan güneş,
Sonu gelmeyen evren gibi.
Yalnızlığım, çilekeş derviş,
Yalnız adam gibi.
Yalnız, uçamayan kuş,
Koşamayan çocuk gibi.
Yalnızlığım, umutsuz bugün.
Yarınsız ben gibi.
Yalnızlığım ben,
Ben yalnızlığım gibiyim.

Şiirin çok güzel. Özellikle benzetmelerin çok iyi, sıcak, içten, lütfen devam et. Diğer şiirlerini de yayınlamak isteriz.

b i r k ü ç ü k t e b e s s ü m

c e v a p

Herkese Güzel Olduğunu Söyleyebilir miyiz?

CEVAP: İnsanı güzelleştiren başlıca unsur, beğenildiğini bilmektir. Her insanın güzel bir tarafı vardır, fakat beğenildiğini bilince daha da güzelleşir. Samimiyetle güzelliğini methedemiyeceğimiz kimse pek azdır. Kime baksak bir zerafet, bir güzel hat, hoş bir eda mutlaka görebiliriz. Görünce de belirtmeliyiz. Birisine kendisi beğendiğimizi söylemek bize hiç zarar vermez. Halbuki karşımızdakinin moralini düzeltir. Böyle kolay iyiliği yapmaktan çekinmek yanlıştır. Herkese güzellik arayan gözlerle bakarsak aradığımızı buluruz. Ayrıca, güzellik, kusursuz hatlar, taze gençlik değildir. Yılların boğum boğum yaptığı ihtiyar, şefkatli eller, bazen ojeyle, yüzüklerle süslenmiş zarif bir genç kız elinden güzeldir. Güzellikte mânâ aramalıyız. Mânâsız hatlar güzel sayılmaz. Baharın çiçekleri kadar kış ağaçlarının çıplak dallarında da güzellik vardır.

b i l m e c e

- Arabasında giden adam durmak istiyor ama duramıyor, niçin?

(Fren yerine debriyaja basıyor da ondan)

- En büyük armut nerede yetişir?

(Armut ağacında)

- Kendisini kuduz köpek ısıran bir çocuk ne yapar?

(Ağlar)

f ı k r a

Bayramın yaklaştığı günlerin birinde, iftar arasında misafirlerden biri:

"Keşke Ramazan senede iki kez gelse.."

Aynı sofrada misafir bulunan Bektaşı hemen şu cevabı verir:

"Öyleyse Ramazan gider gitmez neden bayram edersiniz, insan sevdiği gidince bayramı mı eder hiç?"...

- SAADET ÖYLE BİR SERVETTİR Kİ BÖLÜŞÜLDÜKÇE ÇOĞALIR..-

r ü z g â r

Rüzgâr Sinirleri Gerer mi?

Rüzgârın sinirler üzerindeki etkisi öteden beri bilinmektedir. Bilhassa ruh hastaları ve sinirli kimseler çok şiddetli fırtınalardan tedirgin olmaktadır. Bunun için de sinirli kimselere sakin bir yerde oturmak tavsiye edilmektedir. Bazı kimselere rüzgar bir kırbaç tesiri göstermektedir. Sinirlerin bütün vücut dengesini elde tuttuğunu her zaman için hatırlamakta fayda bulunmaktadır.

r e k o r

YAYA YÜRÜME REKORU

1962 yılında Amerika Donanması onbaşısı Henry Hurtmann ile er Peter Zych, Okinawa'da 160 km'lik mesafeyi, mecburi bir yürüyüşle 24 saat 58 dakikada alarak bir dünya rekoru kırmışlardır.

v a y b e !

SAYI SAYMASINI BİLEN ÖRDEK

Amerika'nın St. Louis şehrinin VALHALLA mezarlığında yumurtlamış olan iki yaban ördeğinin, sayısı 34 olan yumurtlarını bir tek yuvada topladıkları görülmüştü. Ördekler, beş gün süreyle ortak yuvanın üzerinde sıra ile oturdular. Vay be.

Sonra kavga etmiş olacaklar ki, ördeklerden birinin yeni bir yuva yaptığı, yumurtaların bir kısmını oraya yuvarladığı ve orada kuluçkaya yatmaya devam ettiği görüldü. Yapılan araştırma neticesinde, ördeğin yeni yuvaya mevcut yumurtaların 17 tanesini yani tam yarısını götürdüğü anlaşıldı. Vay be.

c i v c i v

CİVCİV YUMURTASINDAKİ HİKMET

Amerikalı bir alim, tavuğu kuluçkaya yatırmadan, yumurtaları tavuğun verdiği hareket derecesinde bulundurmak suretiyle civciv çıkartmaya çalışıyor.

Yumurtaları civciv makinesine koyduğunda, Makinanın yumurtaların her tarafını ısıttığını, dolayısıyla döndürülmeye lüzum olmadığını kabul ederek döndürmüyor. Ama gereken miktar beklediği halde bir türlü civcivler yumurtadan çıkmıyor.

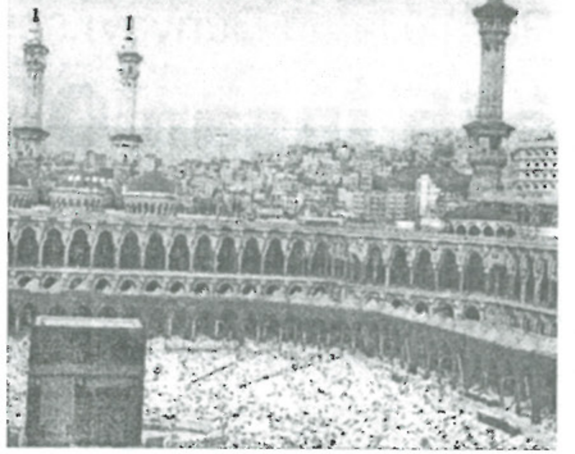
Bunun üzerine adam deneyi tekrarlıyor ve tavuğun yaptığını örnek alarak yumurtaları döndürüyor. Zamanı gelince civcivler çıkıyor. Yumurtaların döndürülmesinin ilmi sebebi şöyle izah edilmektedir:

Civciv yumurta da iken, aldığı gıda maddeleri vücudun aşağı kısımlarında birikmektedir. Hareket etmeden durduğu taktirde bu kısımdaki vücut dokuları ezilmektedir. Bu sebeple, tavuk kuluçkanın ilk günü ve son günü yumurtayı döndürmektedir.

Bu da, onun fıtrî bir ilham sayesinde vücud bulduğunun bir delilidir.

Ali Küçükkösen
Meslek Dersleri Öğretmeni

İSLAM KARDEŞLİĞİ VE MEKKE'NİN FETHİ

İslamın doğduğu günlerde mü'minler inaçları yüzünden Mekke müşrikleri tarafından olmadık işkencelere maruz kaldılar. İnananlara yöneltilen bu baskılar hayatı yaşanmaz hale getiriyordu.

Mekke'nin İslam'a vatan olabilmesi ihtimalinin zor olduğunu hisseden sevgili peygamberimiz, ashabıyla beraber kendisine kucak açan ve bütün hususlarda (savaşta ve barışta) fedâkarlık yapacaklarına dair teminat veren Medineli mü'minleri (ensar) kırmadı. Artık inanan insanlar kabuksuz çekirdek gibi her an tepkilere açık kalamaz. Kureyşlilerin zulmü altında enerji ve dirençleri yok olup gidemezdi. Nitekim öyle de oldu... Temel Mekke'de atılmıştı zaten, sıra binanın yükselmesine geldi.

Sevgili Peygamberimiz (S.A.V.) şu strateji doğrultusunda hareket etti:

1- İdare ve ibadet merkezi olarak Mescid-i Nebevî'nin inşası,

2- Çeşitli gruplarla siyasi bağlamda bir anlaşmanın yapılması,

3- Muhacirûn ve ensar arasında kardeşliğin ilanı,

4- Siyasi alanda müslümanların hakkını koruyacak bir ordunun oluşturulması.

Bütün bu gelişmelerden sonra Mekkeli müşrikler önceden olduğu gibi müslümanlara istedikleri şekilde zulmedememekten dolayı kahroluyorlardı. Ama yine de fırsat buldukları her anda onları öldürmekten de geri durmuyorlardı. Ensar ve muhacir kardeşler Rasûlullah'tan bir işaret bekliyorlardı; ancak sevgili Peygamberimiz: "Sabredin, henüz savaş emri almadım" diye onları sükûnete, sabr-ü tahammüle davet ediyordu.

Tam bu esnada savaşa izin veren şu âyet-i celîle nazil oldu: "Kendileriyle savaşılan mü'minlere (savaşma) izni verildi. Çünkü onlara zulmedilmiştir. Şüphe yok ki Allah (c.c.), onlara yardım etmeğe mutlak sûrette kâdirdir." (1)

Dikkat edilirse bu ayette emir yoktur, sadece izin verilmiştir. Ancak Rasûlullah (S.A.V.) 700 kadar ashabıyla umre kasdıyla yola çıktığında müşrikler Rasûlullah'ın Mekke'ye girmesine müsade etmemişler hatta elçi Hiraş b. Ümeyye'yi öldürmeye dahi kalkışmışlar ancak muvaffak olamamışlardır.

Bir müddet sonra Hudeybiye'de iki grup mutabakata vardır. Bu anlaşma maddelerinden birine göre Rasûlullah o yıl Mekke'ye girmeyecek ve bir sonraki sene gelip Mekke'de Umre ziyaretinde bulunduktan sonra 3 gün kalıp oradan ayrılacaktı... Ashâb-ı Kiram Allah'ın Rasûlüne şöyle sordular: "Gelecek yıl müşrikler antlaşmayı bozar da harem dahilinde bizimle mukatele ederlerse ne yapacağız?" İşte bu esnada kesin emir geldi. Cenab-ı Hak şöyle buyurdu: "Ey mü'minler, sizinle savaşanlarla Allah yolunda savaşın. Fakat haksız yere saldırmayın. Çünkü Allah (C.C.) haksız yere saldıranları sevmez." (2)

Bir diğer âyet-i celîlede de şöyle buyrulmuştur: "Mescid-i Haramın yanında kendileriyle anlaşma yaptıklarınız hariç, (diğer) müşriklerin Allah ve Rasûlü yanında nasıl sözleşmesi olabilir?" (3)

Ayette istisna edilenler, Hudeybiye ve antlaşmasına dolaylı olarak katılmış olan Huzeyme ve Müdlic oğullarıdır. Bu anlaşmaya göre, Benû Bekr kabilesiyle Kureyş; Huzaa kabilesiyle de İslam Devleti müttefik olmuşlardı. Bilahare bu iki kabile arasındaki bir anlaşmazlıktan dolayı savaş çıkmış, Mekkeliler gizlice Benû Bekr kabilesine yardım etmişti de Rasûlullah (S.A.V.), yazımızın girişinde de ifade ettiğimiz gibi işaret bekleyen ashâbına emir verdi ve 10.000 kişilik ordusuyla Mekke'yi fethettiler.

Mekke'nin fethi müslümanlar açısından son derece önemli bir hadise olmasına rağmen, bu günü iftiharla yâd etmemiz gerekirken bu günün tarihe gömülerek müslümanlarla hiçbir ilgisi olmayan yılbaşının müslümanlar tarafından kutlanması ne gariptir değil mi?

Bir kerre yüce dinimiz her şeyimizde gayr-i müslimlere muhalefeti emretmiştir. Durum bu merkezde iken Ümmet-i Muhammed, bu hükümleri hiçe sayarak bâtılı taklitte o kadar ileri gittik ki; tıpkı hadis-i şerifteki ifade yerini buldu. Ne buyurmuştu Allah'ın Rasûlu (S.A.V.):

"Sizler karış karış, zira' zira' sizden öncekilerin yolunu izleyeceksiniz (onların batıl inançlarından ilham alacak, yaşayışlarını ölçü edineceksiniz) hatta insanın giremeyeceği küçücük bir keler deliğine girecek olsalar siz de onları takip edeceksiniz."

Bu ürpertici açıklama üzerine biz sahabiler sorduk, diyor ravî Ebû Said el-Hudrî (R.A.) hazreleri: Ya Rasûlullah! (Bu topluluklar) Yahûdi veya Hristiyan mı olacaktır? Şöyle buyurdular: "Ya başka kimler olacaktı?" (4)

- Başka bir hadis-i şerifte de şöyle buyurulmuştur:

"İnsanlar içinde Allah'ın en ziyade nefretine müstehak olan şu üç insan tipidir:

1-Mescid-i Haram'da zulmeden kişi,

2- Haksız olarak bir müslümanın kanını talep eden kişi,

3- Mü'min olduktan sonra İslam'ın dışındaki yaşayış tarzını arzulayan kişi." (5)

Şimdi derin bir muhasebe ile düşünelim. Bir kere biz, tırnağını dahi müşriklere muhalefet ederek kesen bir peygamberin ümmetiyiz.

Yılbaşı gecesi Hristiyanlar arasında ve ateist blokta sevinç olacak, çılgınlık had safhaya varacak, içkiler su gibi içilecek.

Noeli kutlamada Almanya'nın Amerika'dan, İlviçre'nin İtalya'dan, Fransa'nın İngiletere'den, Ermenistan'ın Sırbistan'dan hiç bir farkı var mıdır ki?

Belki Noelci Fransa II. Haçlı seferi sırasında müslüman esirlerinin ciğerlerini yeme şerefine kadeh kaldıracaktır.

Belki Ermeniler 1914 ile 1918 yılları arasında Bakü'ye haçlı ruhuyla saldırarak 18.000 Azeri müslümanı katletmenin şerefine kadeh kaldıracaktır.

Peki bizlere ne oluyor ki bazı müslümanlar bu günü kutlayabiliyorlar? Oysa 31 Aralık gecesi Hristiyanlarca kutlanan bir gecedir. Hristiyanlar bu geceyi Hz. İsa'nın doğum gecesi olarak kutlarlar. Halbuki tarihi gerçeklere göre Hz. İsa'nın doğum günü 1 Ocak değil, 24 Aralık'tır. Onlar dinlerini öyle tahrif etmişler ki, Peygamberinin doğum günlerini bile değiştirmişler ve o günü her türlü rezilliklerle kutlamaktadırlar.

Bize düşen şey o geceyi kutlamamak, geçen bir yılın muhasebesini yapmaktır.

Mekke'nin fetih yıldönümünün nice hayırlar getirmesini Cenâb-ı Hak'tan niyâz ederim. Allah'a emanet olunuz.

(1) Hac: 39

(2) Bakara : 190

(3) Tevbe : 7

(4) Tac: 1/43

(5) Sünen-i Tirmizi Hadis No: 2696

VASİYETNÂME-İ TİLMİZE-İ ÂLİYE

Son günlerde psiko durumumun depresyona uğraması sonucu acımasız derslerin pençesinde can çekiştirmekteydim. Ben buhranlı dakikaları yaşarken Azrail de kapımda, kalan testlerimi biran önce çözmemi bekliyordu.

Bu halet-i ruhiyeyle galeyana gelen duygularım beni bu acizâne vasiyeti yazmaya teşvik etti. Bu teşviğin espirisini bilahere açıklayacağım.

Binaenaleyh şimdi muhakeme edeceğiniz satırlar benim son sözlerim olacaktır. Varislerimin bu satırlarımı okurken ağlamamasını rica ediyor, cömertçe kültür mirasımı paylaştırıyorum:

1- Son günlerde denek olarak kullanıldığım psikoloji deneylerinde kobay arkadaşlarımı her gün bir miktar peynirle beslemesi için Mehmet Aydın hocamıza bırakıyorum. (Not; denekle kobay karıştırılmamalıdır).

2- Haftanın ilk üç saati sabahın 7.10'unda cemaliyle müşerref olduğum o konsantrasyonla kendimi Osmanlı Sarayından çıkıp I. Dünya savaşında bulduğum, sayesinde sınıftaki cebrail danalarından tutun da hindi bülücü Buda'nın heykelinden fındık farelerine ayrıca hâlâ sırrını çözemediğim Memişine kadar tüm genel kültür bilgilerinden dolayı Karamani Ateşzade Fehmi Paşa'ya teşekkür ediyor, iskeletimi arkeolojik araştırmaları için kendilerine hibe ediyorum.

3- Yüce Türk Tarihinin soylu lehçelerini, Tevfik'in "Sis" ini, Necip Fazıl'ın "Çile" sini ve benim "Ertürk'ü dinliyorum, "Yüreğim Ağzımda" adlı mükemmel eserimi o çok kıymetli hocam Mustafa Ertürk'e armağan ediyorum. (Eserimi kendisi okuduktan sonra bilahare size anlatır.)

4- N'allah canını almasın (Naha Allah canının almasın demektir.) kelamını günde en az üç kez işittiğim hocam Harun Tanur'a miras olarak iade-i kelamda bulunuyorum.

"Siidin Vakkası'na sonunda uğradım hocam!

- Gaçele gaç.

5- "Okulunun" kelimesini üstün çabalarıyla "okuyun'a" çevirip Türk Dil Kurum'na bugüne kadar benzeri görülmemiş bir şekilde katkıda bulunan, yazdığım satırlarla gücenmemesini temenni ettiğim, sıfatı müşebbehesiyle, ismi tafdiliyle kısacası Arapçasıyla gurur duyduğumuz Sait Hoca'"ya paramparça olmuş (yanlış anlaşılmaması için bir açıklama yapma gereği hissettim. (Kitabın paramparça olmasının sebebi cildinin sağlam olmamasından dolayıdır.) Ve her satırında derse olan katkılarımın izlerini taşıyan "Camiud Dürusül Arabiye" adlı kitabımı vakfediyorum.

6- Sınıfı temsilen hocalar miras bırakırken unuttuğum canım ciğerim arkadaşlarıma başkana verilmek üzere nöbet sırası karıştığından her hafta olmak zorunda kaldığım nöbetçilik hakkımı telaşe müdürümle başkana miras bırakıyorum.

Uyarı Notu: Mezar taşımın üzerine "ÖSYS kurbanıdır" diye yazılmasını önemle vasiyet ederim. Naaşımın çalınması durumunda fidye istenilen test kitaplarını, soru bankalarını kısacası bana ÖSYS'yi hatırlatan bütün olarak dökümanların hepsini cesedimin kıymetini anlayıpda çalma zahmetinde bulunan müstakbel hırsızıma hibe ediyorum.

Mezarımın ODTÜ merkez binasının bahçesine türbe şeklinde barok tarzında yapılmasını, beni gören zavallı öğrencilerin halimden ibret alıp bir zahmet ruhuma fatiha okumalarını önemle rica ederim.

Mustafa Kayhan
Meslek Dersleri Öğretmeni

İBRAHİM ALEYHİSSELAM VE MESAJI

Hani İbrahim demişti ki: Rabbim bu şehri emniyetli kıl, beni de, oğullarımı da puta tapmaktan koru. (1) Rabbim, Çünkü onlar insanlardan bir çoğunu baştan çıkardılar. Bundan sonra bana uyan bendendir. Bana karşı gelen kimseyi de sana terkederim. Sen bağışlarsın merhamet edersin. (2)

Rabbimiz ben çocuklarımdan kimini namaz kılabilmeleri için senin mukaddes evinin yanında çorak bir vadiye yerleştirdim. İnsanların gönüllerini onlara meylettir. Şükretmeleri için onları meyvelerle rızıklandır. (3)

Rabbim beni ve çocuklarımı namaz kılanlardan eyle. Duamı kabul buyur. (4)

Sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz zannetme. Sadece gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne kadar onları tehir etmektedir. (5)

O gün mücrimleri zincirlere vurulmuş olarak görürsün. (6)

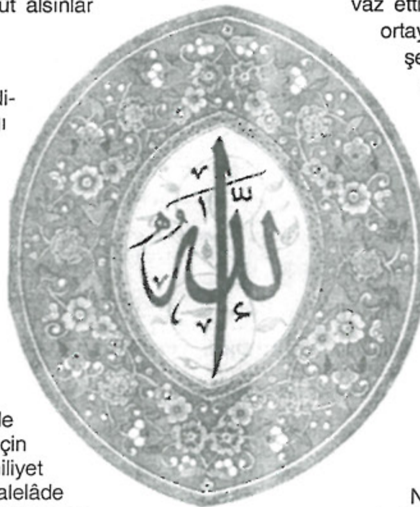
Gömlekleri katrandandır yüzlerini ateş bürüyecektir. (7)

Bu, uyarılsınlar, yalnız ve yalnız tek bir ilâh bulunduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara bir tebliğdir. (8)

Ayetler;

Huşu ve huzur dolu duâ tablosu. Nimetlerin sayıldığı ve şükürlerin anlattıldığı tablolar dalgalana, dalgalana bir musiki tonajı içinde akıp gidiyor.

Sahnenin üzerine tatlı ve sevimli bir meltem yayarak son buluyor. Ve o meltemle birlikte insan kendisini Allah'ın yakınına atıveriyor ve gönül onunla Allah'ın nimetlerini yadediyor.

Peygamberlerin atası İbrahim As da salih, zakir ve nakir bir kul olarak gözüküyor sahnede.

Hz. İbrahim'in hem kendisini hem de çocuklarını, Allah (c.c.)a yaklaştırsınlar için tapınakları put sadece Arapların ilkel cahiliyet dönemlerinde yaptıkları gibi basit ve alelâde şekilden ibaret değildir. Veya muhtelif cahiliyet sistemlerinin taş, ağaç, kuş, hayvan, yıldız, gök cismi, ateş, ruh veya hayeller biçiminden ibaret de değildir.

Bu basit ve alelâde tapınma şekilleri Allah'a şirkin bütün anlamlarını içine almaz. Yalnızca bu tür şirk şekilleri üzerinde durarak, Kur'an'daki şirkten maksadın bunlar olduğunu kabul edecek olursak, sonsuz derecede şekilleri olan şirk mefhumunu iyi kavramış olamayız. Ve bugün beşeriyetin içine saplandığı şirk ve modern cahiliyet şekillerinin gerçek yüzlerini tam olarak göremeyiz.

Bunun için şirkin mahiyetini derinliğine araştırmak ve putun şirkle olan alakasını açığa çıkarmak gerekir.

Allah'tan başka ilâhın olmadığını belirten **Lailaheillallah**'ın zıddı olan şirk, hayatın hiç bir meselesinde, Allah'ın buyruğuna dayanmayan, ve hiç bir konuda Allah'ın dininin emirlerini benimsemeyen her sistem ve her vaziyet şirk halidir. Şirkin ortaya çıkabilmesi ve gerçek anlamıyla tebaruz edebilmesi için kulun hayatının bir çok konularında Allah'ın dinine bağlı olup da bazı konularında Allah'tan başkalarının emirlerine bağlı olması kâfidir. İbadet ve ameller ise kulluğun birçok çeşitlerinden sadece birisidir.

Tek bir Allah olarak Allah'tan başkasını tanımadığını söyleyip de abdest namaz ve oruç, hac gibi dinin emirlerini yerine getirdiği halde... Siyasi, ictimai ve iktisadi konularda Allah'tan başkasının koyduğu hükümlere bağlananlar... Değer ölçülerinde ve hükümlerinde Allah yapısı olmayan düşünceleri ve fikirleri benimseyenler... Geleneği ahlakı adete alışkanlıkları itibariyle, giyindiği kıyafeti ve elbiseleriyle bir takım insanları tanrı tanırcasına onların icat ettikleri kılık ve kıyafetlere girip, modalarına uyanlar... Evet bunların işledikleri nedir?

Hiç bir zaman alelâde şekillerin konuştuğu duyduğu veya gördüğü görülmemiştir. Ancak o şekillerin arkasına gizlenmiş olan rahipler ve mabet bekçileri mırıldanarak etrafında onun adına dualar okur ve bereketler dağıtan muskalar asarlar. Sonra da kitleleri ezmek ve kölesi, kulu haline getirmek istediği kimselerin adına o putları konuştururlar.

Her hangi bir yerde, herhangi bir zamanda Allahın izni ve müsadesi olmaksızın, hükümler koydukları ve kanunlar vaz ettikleri, hareket ve işlemler yaptıkları şeyler ortaya sürülecek olursa... İşte bu ortaya sürülen şey tabiatı, mahiyeti ve vazifesi itibariyle sahte ilahın ta kendisidir.

Allah'dan başkasına tapınmanın olduğu bir yerde kendisine ilah süsü verilen şeklin, mutlaka bir ağaçtan dikilmiş veya bir taştan yontulmuş olması zaruri değildir. O şekil bir sistem olabilir, bir arma olabilir, bir ekol olabilir.

İşte tevhid yolunda şeytandan emin olmanın yolu Hz. Ademi tanımak, Firavunun şerrinden emin olmak için Hz. Musa'yı, Nemrut ve felsefesini tanımak için de İbrahim (A.S.) iyi bilmek gerekir.

O şöyle diyordu.

Ne diye yemek yemiyorsunuz? Size ne oluyor da hiç konuşmuyorsunuz (9)

Siz kendi elinizle yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz. Halbuki sizi de, elinizle yapageldiğiniz şeyleri de Allah yaratmıştır. (10)

İşte İbrahimî imana sahip olmak... İsmail'ini, uzun uzun süren evlat hasretinden sonra ömrünün sonunda kavuştuğu ciğer paresini Rabbine kurban verirken sergilediği tavır. Çok vefalıydı. (11) Pazarlık yapmamıştı. Allah'a pazarlıksız iman edenlere hayvanın verdiği bir dersti koç. Sen Allah'a candan kurban olursan senin için kurban olacak koçlar gönderilecektir, mesajıydı bu.

Ey ateş! İbrahim'e serin ol selâmet ol. (12)

---

(1) İbrahim suresi 35
(2) İbrahim suresi 36
(3) İbrahim suresi 37
(4) İbrahim suresi 40
(5) İbrahim suresi 42
(6) İbrahim suresi 49
(7) İbrahim suresi 50
(8) İbrahim suresi 52
(9) Saffat 91-92
(10) Saffat 94-96
(11) Necm 37
(12) Enbiya 69

Hem İlim, Hem Gönül Erbabı

ARİFLER SULTANI
MAHMUD SAMİ RAMAZANOĞLU (K.S.) VE FETHİ

Sami Efendi gökten inen yağmur damlası gibi saf ve berraktır. İdrafil pamuk gibidir hangi yaraya koysanız iyi gelir.

Necip Fazıl

İnsanları Hakka davet eden, doğru yolu gösteren saadete ulaştıran ve kendilerine "Silsile-i Aliyye" denilen, Veliler zincirinin otuz üçüncüsü'dür. Asrın gavsı ve müceddidi idi. Gönül iklimini aydınlatan bir veli, iyiliklerin kaynağı vefanın ocağı, bütün güzelliklerin kendisinde toplandığı, Veliyyi Âli Kadir idi.

Mahmut Sami Ramazanoğlu, nüfus kayıtlarına göre 1892 yılında Adana'da dünyaya geldi. Babası tarihte Ramazanoğulları diye bilinen aileden Mücteba Bey, Annesi ise Ûmmu-Gülsüm hanımdır. Sami Efendinin büyük ceddi Abdülhadi Bey'in tesbit ettiği aile seceresine göre, Ramazanoğulları'nın aslen Türklerin Oğuz boyunun Üçoklar kabilesinden olduğu ve Secereleri Nureddin Şehid yoluyla Rasulü Ekrem Muhammed Mustafa (S.A.V.) Efendimizin baş kumandanlarında Seyfullah-ı Halid (Halid bin Velid) (R.A.) efendimize dayanır.

Sami Efendi hakkında şöyle bir Menkıbe anlatılmaktadır: Henüz dünyaya gelmezden evvel bir gün, Hızır Aleyhisselam evlerinin kapısını çalar. (Hızır Aleyhisselam bir yaşlı şeklinde gelmiştir.) Hizmetçi kadın kapıya çıkar, bir kimsenin kapıda beklediğini görünce ne istediğini sorar. Ziyaretçi: "Evin hanımı ile görüşmek istediğini söyler" Hizmetçi Sami Efendinin Validelerine durumu bildirir. Validemiz: Kızım ne isterse kendilerine ver" tembihatında bulunur ise de Ziyaretçi: "Israrla kendisiyle görüşmem lâzım" diyerek ısrar edince Valide hanım mecburen gelerek kapının kıyısından gizlenerek ne istediğini yavaşça bir sesle sorar.

Ziyaretçi:

- Kızım hamile olduğunu biliyor musun? Senin vasıtanla büyük bir insan dünyaya gelecek ve sol eğe kemiğinin üzerinde büyükçe bir "ben" bulunacak. Uzun müddet İslamiyete hizmet edecek. Bu müddet içerisinde haram ve şüpheli şeylerden ısrarla kaç ve ismini de MAHMUD SAMİ koy diyerek müjdeyi verir ve teberrüken bir gömlek ister valide hanım gömleği getirinceye kadar da kaybolur. Bu gelen kişinin Hızır Aleyhisselam olduğunu sonradan anlamıştır. işte Evliyaullah gelişi daha doğmadan kendini belli ediyor keramete başka nasıl delil getirilsin?

İşte insanlığa ışık saçan ahlâk ve samimiyetiyle gönül ikliminin nevbaharı olan bu zat dünyaya gelmiş ve ismini de Mahmud Sami koymuşlardır. Anne ve babaları büyük gayretler vermişler ve titizlikle üzerinde durmuşlardır. İslami bir terbiye ile büyümesi sağlamışlardır.

İlk, orta ve lise tahsilini memleketi olan Adana'da tamamlamış yüksek tahsilini yapmak için de İstanbul'a gelmişlerdir. Dar'ül Fünun (İstanbul Üniversitesi) Hukuk Fakültesi'ne kayıtlı olarak devam etmiş ve üstün başarı ile fakülteyi bitirerek daha sonra asker olmuş yedek subay olarak askerliğini İstanbul'da yapmıştır.

Devrin Ulema müderrislerinin derslerine devam eden, Mahmud Sami hazretleri, zahiri ilimde yükseldikten sonra fıtratı necibesinin şiddetli meyli sebebiyle tasavvuf yoluna süluh etti. Devrin meşhur nakşi tekkesi Gümüşhaneli Dergahında bir müddet erbain ve riyazatla meşgul olduktan sonra arkadaşı Eski Beşiktaş müftüsü Fuat efendinin babası Rüştü efendi velâyetiyle, Kelâmi dergahı şeyhi Meclis-i Meşayih Reisi Erbili Esat Efendiye intisap etti. Kısa zamanda Tasavvufta mertebe olan: Kesb-i Kemâlât eyleyip seyrü sülûkunu ikmâldan sonra hilâfetle irşada me'zun oldu. Bir müddet sonra mürşidinin yanında kaldı ve bilâhare memleketi Adana'ya irşada muvazzat olarak gönderildi.

Sami Efendi'nin Üstadı Erbil-i Esat Efendi

Mahmud Sami efendi tekkelerin kapatılmasından sonra memleketi Adana'ya bir yandan Câmi-i Kebir'de vaaz ve hususi sohbetleriyle irşad hizmetini yürütürken, bir yandan da maişetini temin için bir kereste ticaret hanesinin muhasebesini tutuyordu. O babasından ve âilesinden kendisine intikal eden büyük serveti kabul etmemiş ve "Hiç bir kimse kendi kazancından daha hayırlı bir yiyecek asla yememiştir" (Buhari) Hadis-i Şerif gereğince kendi el emeğiyle geçinmeyi tercih etmiştir.

1951 yılında İstanbul'a geldi. İki yıl kadar İstanbul'da kaldıktan sonra, 1953 yılında hacc mevsiminden önce hacca gitti. Dönüşte de arkadaşı Konya'lı Saraç Mehmet Efendiyle Şam'a geldi. Ve oraya yerleşti. Ailesi de oraya gitti, ancak bu Şam hicreti dokuz ay kadar sürdü. Dokuz ay sonra tekrar İstanbul'a geldi. İstanbul'a gelişlerinde önce Beyazit-Lâle'ye sonrada Erenköy'e yerleşti. "Gönlümüz Medine'de atıyor. Ahir ömrümüzde oraya hicret etmeyi arzularız" demiştir.

Osman Karabulut hocaefendinin kitabında İstanbul'da bulunduğu yıllarda da Adana'daki gibi bir yandan Erenköy Zihipaşa Camii'ndeki vaazları ve hususi sohbetleriyle irşad hizmetini yürütürken, diğer yandan da Tahtakâle'de bir ticarethanenin muhasebesini tedvirle maişetini temin etmekteydi. Onun bu vaaz, irşad ve sohbetlerinden cemiyetin her sınıfından fakir, zengin, halim, cahil, esnaf, işçi, memur, tüccar ve fabrikatörler binlerce insan istifade etmiştir.

Hakkında yüzlerce şiir ve beyitler yazılmıştır.

Osman Karabulut Hoca

Alim Cahil demez sohbet edersin

Hakkın kullarını hep bir tutarsın

Bir nazarda halden hale koyarsın

Füyüzat membağın hem rahmetisin

demiştir. 1979 yılında gönlündeki muhabbeti Resûlullah ateşi onu belde-i Tahire'ye hicrete mecbur etti. Çünkü Onun son arzusu Peygamber Şehrinde Hakka varmaktı. Nitekim 1957 yılında yakınları kendilerine Eyüp Sultan'da kabir yeri almayı teklif ettiklerinde; "Herkesi arzusuna bıraksalar, biz cenneti bâkiyi arzu ederiz" demiştir. Cenab-ı Hak sevdiği kulunun arzusunu kabul buyurdu. Nitekim İstanbul'da bulunduğu yıllarda mübtela oldukları amansız hastalık orada da kendisini bırakmadı. Fakat ne kadar acılı, ağrılı zamanlarda bile, o hiçbir şikayette bulunmamıştır. Yüzünden tebessüm eksik olmamıştır. Vefatı: 10 Cemaziyelevvel 1040/12Şubat 1984 pazar günü saaat 4.30'da bâki olmuş ve Cenneti Bâki'ye defnolmuştur. Rahmetullahı Aleyh Mahmud Sami Ramazanoğlu Hazretleri gerek Adana ve gerek İstanbul'da bulundukları devrede insanlara faydalı olmak için muhtelif camilerde vaaz, nasihatler ve sohbetlerinde okuduğu mevzuları göz nuru ve emek sarf ederek yazdığı notları kitap olarak basılmış, mü'minlerin istifadesine sunulmuştur. Yaklaşık yirmi üç eseri vardır. Bunlardan bazıları: Hazreti İbrahim, Hazreti Yusuf, Yunus, Hud sureleri tefsiri, Bedir Gazvesi ve Enfal suresi tefsiri, Ashab-ı kiram, Dualar ve Zikirler, Hz. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali ve Musahabeler bunlardandır.

Mahmud Sami Efendi ahlakıyla Rasûlullah'ın ahlakı üzereydi. Sünneti seniyyeye ittibası çok fazla idi. Her şeye vahyin penceresinden bakardı. Ondaki Allah aşkı Rasûlullah Muhabbeti Kitaba ve Sünnete bağlılık çok az kişide görülmüştür. Ömrü boyunca hiç bir kimseyi incitmemişti. Necip Fazıl bir şiirinde: "Sami Efendi Gökten inen yağmur damlası gibi saf ve berraktır. İdrafil pamuk gibi'dir, hangi yaraya koysanız iyi olur şifa bulur" demiştir. Daha birçok kişinin şiirler, beyitler yazdığı Bedr-i Hafa Arifler Sultanı Mahmut Sami Efendi hepimiz için bir örnek kişidir. Allah şefaatinden mahrum bırakmasın. Amin.

***Not:** "Yazdığımız bu yazı Mahmud Sami Efendinin hayatının ummandan bir zerre mesafesinde dahi değildir."*

"Gönlümüz Medine'de atıyor. Ahir ömrümüzde oraya hicret etmeyi arzularız."

ÜNİVERSİTEM

Sen bilemezsin!
Ne çektiriyor,
Kazanmak seni üniversitem,
Bitmez sorular
Uzar hep testler
O düşünceler ve hayaller
Sen hayallerimin büyük parçası
Sen geleceğimin anlamı
Biz neler neler yaşayacağız beraber
Hocalar vizeler ve finaller
Eğer kazanamazsam
Biter cesaretim
Uzar dershaneye gitmelerim,
Derslerim.
Bitmez sorular, uzar saatler
O düşünceler üzüntüler
Bak ne diyorum
Ne gizlemiyorum
Seni kanazamamak zor gelecek bana
Her an içimdesin, her an kalbimdesin
Seni kazanacağım! kazanacağım
ÜNİVERSİTEM...

Not: Her hakkı mahfuz olup çok saklıdır.

TALEBENİN KARNE NOTLARI

Duy notları hocadan duy
Gör notları karnende gör
Karnenin sebeb-i hali başka
Kol kırık dökük yenik nota
O kırık notların düşer gecelerine
Eylüller gelir, korkunu verir
Her yanı sarar not büyüsü
Hocam kopyem dile gelir.

NOT: SLX

Gönül ister iyi notları

Hep mi bekler hep mi bulamaz

Gönül ister kopye çekmeyi

Hiç mi bilmez hiç mi çekemez

NOT: NOT SLX ve TALEBENİN KARNE NOTLARI adlı şarkıların uzaktan yakından gerçeklerle hiçbir ilgisi yoktur.

Dersleri kafana takmayacaksın
Kitap ve testleri çöpe atacaksın
Soğuk odada ders çalışacaksın
Bir de soğuktan buz tutacaksın
Yakmayacaksın tak kazanaksın

NOT: Bu gidişle çok kazanırsın.

ÇUKUR NOTLARI

Dün sokakta yürüyor, bir yandan da Üniversiteyi düşünüyordum. Bir an bir mucize oldu ve kendimi Ünivertisete de buldum. Zamanın böylesine çabuk geçtiğine beyin hücrelerimi inandıramıyordum. Çok sevinçliydim. Fakat suratımda ara ara bir acı hissediyordum. Birazdan kendime geldim. Meğer ki PTT çukuruna düşmüşüm.

"TÎN" SURESİ

1 İncire ve zeytine

2) Tur-i Sinaya

3) ve bu emin beldeye and olsun ki

4) Biz insanoğlunu muhakkak ona yüklediğimiz üstün görevleri yerine getirebilecek vasıf ve kaabiyetlerle donatarak yarattık.

5) Sonradan bu yaratılışta verilen üstün yeteneklerini reddetti ve sefalet şartlarının en derinine düştü.

6) Ancak iman edip, salih ameller işleyenler başka, onlar için kesintisiz bir ecir vardır.

7) Öyleyse bundan sonra hangi şey dini yalanlatabilir?

8) Allah hükmedenlerin de hakimi değil midir?

Giriş

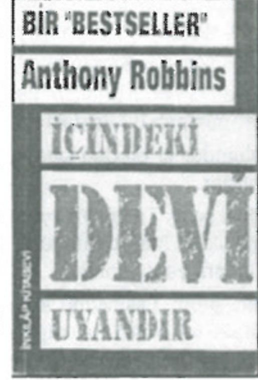
Bu sure çok açık ve net bir ayet topluluğunu barındırıyor içinde. Bu kadar açık ve net ayetlere rağmen, birbirimizle ihtilaf etemenizden daha büyük bir haksızlık ve şaşkınlık olabilir mi? Elbette olamaz. Bu ayetlerin üzerinde biraz tefekkür edecek olursak sekiz ayette sekiz milyon sayfalık bir kitapta anlatılamayacak gerçekleri yakalamış oluruz. Sanki insanoğlunun bütün esrarı, tüm gerçekleri bu sekiz ayette saklıdır. Rabbımız ilk ayetlerde incire, zeytine, Tur dağı ve emin beldeye yemin etmekle insanı açıkça bilime yönlendiriyor. Botanik, gıda, madencilik, arkeoloji, coğrafya, sosyoloji, siyasetini bütün bilimlere dikkat çekme vardır bu sekiz ayette. O yüzden, müslümanlar olarak bu tür ilimlere de yönelip başarılı olmak zorundayız. İlk ayetler hakkında geçmişte söylemiş bazı yorumlarda geçerli olabilir. Mesela "İncir'in, zeytinin, Tur dağı'nın ve emin beldenin hepsinde Allah'tan ayetler inmiştir. Onun için aslında Allah'ta gelen bu ayetlerin kudsiyetine (önemine) yemin ediliyor bu suredeki yeminlerde" diyenler vardır. Bu görüşte yabana atılır bir görüş değildir. Gerçekten incir ve zeytinin var olduğu ülkelerde çıkmıştır bütün nebi ve resuller. Tevrat levhalar halinde Tur dağında inmiştir, Musa (A.S.)a Emin beldeyi Mekke olarak düşündüğümüzde bu belde de Kur'an'ın inmeye ve insan hayatını tanzime başladığı beldedir. Peki neden emin beldedir Mekke. Gerçek emin belde zulmün tamamen ortadan kalktığı, hakkın, gücün yerine ikâme edildiği beldedir. Böyle mutlak manada emin beldenin oluşması için, o beldede dürüstlük örneği müslümanlar hakim olmakdır. Halbuki Tin suresinin indiği devrede müslümanlar azınlıktı ve toplumu etkileyebilecek bir güçteydiler. Fakat böylede olsa müslümanlar kendilerine hitabeden Kur'an'ın ilkeleri doğrultusunda İslam'ı hakim kılmak için bir gayretin içindeydiler. Bu yüzden Mekke emin olmaya doğru ilerliyordu. Ayrıca bu emin belde yemininde müslümanlara bir de hedef gösterilmektedir. Bu hedef bütün dünyayı Allah'ın yeminine muhatap edecek bir hale getirmedir. Bu bütün dünyayı, sahibi olan Allah'a teslim etmektir. Allah'ın dini İslam'ın dürüst yönetimini bütün dünyaya yaymaktır. En azından müslümanlar dünyanın herhangi bir beldesinde, hakka dayalı bir sosyal ve siyasal düzen kuracak bu beldede hak ve adalet düzeni kurarak diğer insanlara örnek teşkil edecektir. Bu örneği gören insanlarda aynı hak düzeninin kurmak, zulmü kaldırmak adaleti ikame etmek ve beldelerini emin hale getirmek için uğraşacaklardır. İşte yüce Rabbimiz biz müslümanlara böyle bir hedef göstermektedir bu surede.

İşte yukarıdaki belirttiğimiz bu işleri yapabilecek güç ve kaabiyette yaratmıştır insanı yaratan. Ahsen kelimesi lügat olarak güzel manasına gelebilir. Ama yüce Rabbimiz bu kelimeye başka bir içerik kazandırmıştır bu surede. Bu içerikte surenin gerek başlangıç, gerekse arkadan gelen ayetlerdeki özellikler ortaya çıkmaktadır. Fiziği güzel olan birisi elbetteki bu güzelliğinden dolayı ayetlerin ihtiva ettiği sorumlulukları yerine getirebilecek değildir. Bu manadan en ahsen insan Allah'ın daha yaratılış sırasında vermiş olduğu sorumlulukları hayatı boyunca kesintisiz sürdürendir. Ancak böye yapan insan, Allah'ın vermiş olduğu, en büyük nimet olan sorumluluğu kabul edici aklın nankörü olmaz. Demek ki, ahsen, insana Allah tarafından verilmiş ola, onun insanlığını teslim edecek olan üstün vasıflardır. Reddedilen, reddedildiği için sefaletlerin en derinine düşme sebebi olan vasıflar insanı diğer bütün yaratıkları çok çok üzerine çıkaran yaratılış yetenekleridir. Zaten fiziki güzellik, reddedilecek, ya da kabul edilecek bir vasıf değildir. Çünkü insan kendi elinde olmayan bir şeyi reddetmesi manasızdır. Fakat şunu da belirtelim ki Rabbimiz insana müthiş bir uyumla çalışma bir vücud lutfetmiştir. Devam ediyor ayetler. Yaratılışta verilmiş olunan insani kaabiliyetler reddedildiğinden düşülen sefaletten kurtarmak için bize bir yol gösteriliyor. O da Allah'a iman etmek ve bu imanı eylemleştirmektir. Yani salih amel işlemek. O zaman Allah'a giden yol hangisidir. Elbetteki risalet yolu. Böyle olunca da Efendimiz'in (S.A.V.) getirdiği risale yani kitap girmektedir devreye. Çünkü, insan fıtratı bozulmuş, bozulmuş olan fıtratta yanlışlara inanmakta ve kötü işler yapmaktadır. Ayrıca Rabbimiz bu dünyada da en büyük hükümdardır. Mutlak efendidir. Hayat programı koyma yetkisine, insanları düşünce ve hareketlerine hükmetme yetkisine sadece o sahiptir. Çünkü "Eleysallahü bi ahkemil hakimin"dir yüce Rabbimiz. Tekrar fıtratını yakalayıp iyi işler işlemesi için bir kılavuza ihtiyaç vardır. İşte bu kılavuz, Allah Resulü'nün (S.A.V.) Allah'ın hiç el değmemiş, dolayısıyla bozulmamış bilgi hazinesi olan Kur'an ayetleridir. İnsan için salih amel, kendi arzularının istediği işler değildir. Aksine Levh-i Mahfuz'dan gelen bilgilere bağlanmak ve bu bilgilerin bize telkin ettiği işleri yapmaktır. İşte böyle yapanların, ne bu dünyada, ne de öteki dünyadaki mahkeme gününüde memnun olmayacakları bir şarta girmeleri mümkün değildir. Onlar hayatlarını hakkı ikâme için harcamışlardır. Allah hükmedenlerin de hakimi yani en iyi hükmedeni olduğuna göre bu insanlar yaptıkları bu salih amellerin mükafaatını mutlaka alacaklardır. Ama gerçekler bu kadar gün gibi açıkken ve kesinken Allah'ın gönderdiği Kur'an ayetlerini yalanlayıp, bir şekilde reddedip, o ayetlerin içerdiği iyi işleri yapmayanlar, "esfele safilin"e yani aşağıların aşağısına düşeceklerdir. Çünkü ona verilen akıl, anlayış, ilim gibi çok büyük nimetlerin gereğini yapmayıp onları hep kendi nefsini ve yeryüzünü ifsad etmek için kullanmıştır. İşte bu insanlar içine düştükleri bu sefil hayatı ahirette de sürdüreceklerdir. Çünkü Allah, son ayette de belirtildiği gibi gönderildiği hükümlerin takipçisi olan mutlak hükümdardır. Koyduğu kanunlar, yarattığı yasalar asla değişmez. Fıtratı reddederek sefil bir hayat yaşayanların yasası, sefaletlerinin devamını sağlar. Ama, fıtrata uygun hareket eden, Kur'an ayetlerini kabul edip, o ayet karşılığı olan memnuniyet halini yakalarlar. İşte bütün bu gerçeklere rağmen hesabı hiçe sayarak yaşayanlar, Kur'an-ı göndemlerine almayanlar Allah'a sağlam bir imanla iman edip, bu imanlarını vicdan işi olmaktan çıkarıp hayatlarına yansıtanlar bir olur mu? Allah en büyük hakim olduğuna göre böyle adaletsiz davranır mı?

Bu konuda Rabbimiz Casiye suresi 21. ayet-i kerimede şöyle buyuruyor: "Yoksa, kötülüklere batanların yaşamlarını ve ölümlerini, iman edip salih amel işleyenlerin hayatları ve ölümleri gibi mi kılacağımızı sanıyorlar? Ne kötü hüküm veriyorlar."

İmam Ahmed, Tirmizi, Ebu Davud, İbn Münzin, Beyhabi, Hakim ve İbn Merduye Ebu Hureyre'den şöyle nakletmişlerdir: Rasûlullah (S.A.V.) şöyle buyurdu: "Sizden kim Tin Suresini okuduğunda "eleysallahü bi ahkemil hakimin'e" geldiğinde, "Bela ve ene alâ zalike minessahidin" (Evet ben buna şehadet edenlerdenim) desin."

(ANTONY ROBBINS) İÇİNDEKİ DEVİ UYANDIR

İnsanlara kendi hayatlarının sonuçlarını kendilerinin seçtiğini anlatmak ve onları, bunu anlayacak kadar ruhsal anlamda güçlendirmek kolay bir iş değildir. "İçindeki Dev'i Uyandır." her aklı başında insanın kendi hayatının komutasını eline alabileceğine inandırıyor. Bu kitapta, kapsamlı, doğru bilgiler aktarılmasına ek olarak, malzemeyi çok kolay, anlaşılır bir biçimde sunacak dil ve üslup var. Dilimize çeviren Belkis Çorak'nın verimli ve samimi çalışmaları sayesinde bu üslup bize kadar ulaşmış.

Bu kitabı okumak, aslında Antony Robbins ile karşılık oturup, onun o ilginç, öğretici ve keyifli sohbetlerinden birini dinlemeye, onunla, tartışmaya benzer bir şey. Bu kitap, saklanmalı, her an el altında bulundurulmalı, ne zaman hayat çizgimizde bazı değişiklikler yapmamız gerekse başvurulacak bir kaynak olmalı. Hem kalıcı değişiklikler getirecek araçları sunuyor, hem de hayat kalitemizi zenginleştirecek dersler veriyor. Hatta eğer bu kitabı yeterli sayıda insan okur, öğrendiklerini de samimi bir şekilde uygularsa sanırım bütün psikologlar işsiz kalır.

Şaşırtıcı bir inanırlılık... Her sayfası iyi araştırılmış ve hemen kullanılabilecek pratik yöntemlerle dolu... Düşünce ve duygularınızın ortak hareketiyle amaçlarınıza ulaşmanızı mümkün kılan bir kitap!...

"Kaderiniz karar anlarınızda biçimlenir." diyen antony Robbins "Daha hayatımız başlarken, biri bize ölmekte olduğumuzu söylemeli. O zaman hayatımızın her anını dolu dolu yaşardık. Bir yapın da bakın! Yapmak istediğini neyse, şimdi yapın! Yarınların sayısı çok değil..." gibi cümlelerle başlayan kitabında dört bölüm açmış.

Birinci Bölüm: Gücünüzün bağlarını çözün.

Bu bölümde; kararlar, inanç sistemleri, şartlanma bilimi, en güçlülük duygusu ve on günlük zihinsel çaba ile müthiş bir geleceği hazırlama konusunda güce giden yolların ışıkları yakılıyor.

İkinci bölüm: Hayat değerleri, kuralla, mutsuzluğun nedenleri, hayatın dokusu ve genişlemenin anahtarı verilmiş.

Üçüncü bölüm: Hayatımızı biçimlendirmek için sihirli yedi gün anlatılıyor.

Dördüncü bölüm: Bir kader dersi.

En son zorluk. Bir tek kişi ne yapabilir ki: "Ufacık bir kıvılcımın peşinden güçlü bir alev gelir." diyen Dante'nin sözlerinden sonra: "Toplumumuzu, ülkemizi, dünyamızı biçimlendirecek ortak kararların üstüne gitmemiz gerekir." diyor Antony Robbins...

Son Çözüm: "Sorunların herbirine neden olan ya da başlatan şey insan davranışıdır. O halde bunların hepsinin çözümü de insan davranışını değiştirmek olacaktır."

İnkılâp kitabevi'nin (631 sy.) katkılarıyla tanıştığımız bu kitabı biz okuduk. Her fikirden insanın okuması gerekir diye düşündük. İzlenimlerimizi size aktardık. Şimdi diyoruz ki, keşke uzun yıllar önce okuyabilmiş olsaydık. Şu anda bulunduğumuz noktanın çok daha ötesinde olabilme imkânını yakalamış olurduk.

İSRAİL - MİTLER VE TERÖR

Batı'nın lâiklik ve düşünce özgürlüğünden dem vuran ülkesi Fransa'da Katolikleri de Müslümanları da eleştirebilirsiniz. Fakat İsrail'i eleştiremezsiniz. Yaptığınız normal bir tenkit bile ırkçılık gösterisi olarak değerlendirilir ve Hitler ile aynı kefeye konulursunuz.

Değerli bilim ve fikir adamı ve üstelik de Müslüman olan Roger Garaudy'nin hapis ve para cezasına çarptırılmaktan korkmadan ve ölümü de göze alarak, hiçbir yayınevinin kabul etmediği "Samiszdat / kendi yayını" olarak piyasaya sürdüğü bu eser sapkın bir inanışın tarihidir.

Bu eser, ırkçı siyonist İsrail siyasetinin Allah'ın tahrif edilen kelâmı olan Tevrat'ı nasıl çarpık ve sapık şekilde yorumladığını açıklıyor.

Bu kitapta (bazılarının yıllardır utanmadan Kızıl Sultanlıkla itham ettikleri) Ulu Hakan Sultan Abdülhamid Han'ın huzurundan kovduğu Dünya Siyonize örgütünün kurucusu, babası Theodore Herzi'in melanetlerini bulacaksınız.

Garaudy İsrail'in para, santaj ve öldürme yoluyla başka memleketlerin bilim ve fikir adamlarını, devlet başkanlarını kendisine nasıl hizmet ettirdiğini anlatıyor.

Hitler gerçekte kaç Yahudiyi öldürttü? Nürnberg Mahkemesinin kararlarını tenkit etmek niçin yasak?

Bu eserde ucu bize de dokunan elli yıllık bir yalanın perde arkası anlatılıyor. Bu eserde efsane veya mitlerin dünya siyasetini nasıl yönlerdiğini gözler önüne seriyor. Bu eserde Ortadoğu'da terör ateşinin niçin sönmeyeceği açıklanıyor.

Fransa'nın o ünlü ve sözde "Özgürlükçü ve Tarafsız" Le Monde gazatesi bile bu kitabın toplatılmasını ve yazarın cezalandırılmasını istedi. "Bu eseri okumamızda ne mahsur var?" dediği Fransa'nın "legion d'honncur / liyakat nişanı" sahibi dünya çapında ünlü din adamı Rahip Pierre medyada maskara edildi ve kendisine saldırılara ancak üç ay dayanabildi, pes etti ve özür diledi.

Fransa'da yasaklanmasına rağmen kitabevlerinde tezgah altından kapış kapış satılıyor. Diğer dünya dilleriyle birlikte Cemal Aydın'ın tercümesiyle Pınar Yayınları arasında Türkçemize kazandırılan bu kitabı okuyanlar çok şaşırtıcı hakikatlarla ve bazı konularda kendilerinin dahi şimdiye kadar nasıl kandırıldıklarını görecekler.

İSLAM'DA GERÇEK TASAVVUF VE EDEPLERİ

Şimdiye kadar tasavvuf bir çok tartışmaya konu olmuştur. İslam'da Tasavvuf var mı? Yok mu? Bid'at mi? gibi tartışmalar süregelmiştir. Bu konuda bir çok eserler te'lif edilmiş değişik fikirler öne sürülmüş ancak belli bir uzlaşma noktasına varılmamıştır.

Üstad Osman Karabulut hocaefendinin elimizdeki bu kitabı tasavvufa girip seyr ve süluk eden mü'minlerin bu yoldaki edep ve usüllerini izaha çalışmaktadır.

Malumdur ki öteden beri ruhi bir yaşayış olan tasavvufu anlama bakımından insanlar üçe ayırırlar.

Birinci grup: Tasavvufu yanlış değerlendirmeye tâbi tutup miskinlik, tembellik, şeriatsizlik ve zındıklıktan ibaret olduğunu telakki ederek insafsız hucumlar yapan tasavvufu kabul etmeyip inkara yeltenenler.

İkinci grup: Tasavvufu kabul edip yaşayışına girmiş velakin işin ifrat cihetine gidip bir çok hurafe ve bid'atlara kapılarak şeri hükümlerden ayrılarak gerçek tasavvuf erleri olan Allah dostlarının yolundan sapmış ve dalalete düşmüş olanlar.

Üçüncü grup: Tasavvufu kabul edip gerçek tasavvuf erlerinin kervanına katılarak yaşayışlarını onlara uydurmaya çalışan sıratı müstakim üzerinde giderek hidayet ve saadeti bulan kimseler, işte hakiki tasavvuf ehli bunlardır.

Esasen İslamın istediği gerçek tasavvuf kitaba inkiyad, sünnete ittibadır. Haliyle kaliyle (davranışıyla ve sözüyle) İslamı yaşamaktır. Yani Kur'an ve Sünnet'e sarılarak Rasulü Ekrem (S.A.V.) in sahabe ve selefin halleriyle hallenip ahlaklarıyla ahlaklanıp âdet ve an'aneleriyle üzerinde hareket etmektir.

"Cüneydi Bağdadi (K.S.) Tasavvufu şöyle tarif etmiştir: Toplanarak zikir, dinleyerek vecd, uyarak amel'dır.

Kadiri tarikatının Şeyhi Gavsül Azam Abdul Kadir Geylani (K.S.) tasavvuf, dedikoduyu bırakmaktır. Yalnız açlığı gidermek için yemek, hiçbir işe yaramayan alışkanlığı bırakmayla hasıl olur. Nefse gelen güzel şeyleri bırakmayla olur.

Nakşibendi Tarikatı Şeyhi Gavsül Azam Sultanul Arifin Mahmud Sami Ramazanoğlu (K.S.) ise: Tasavvuf: Terki Terktir, Hasıl-Terki Niyyettir... ve Teslimiyettir" demişlerdir.

Şems Yayınları arasında çıkan bu eserde: Tasavvuf, Sufi, Tarikat, Hakikat, Marifet, Derviş, Mürşid, Mûrşidi Kamil, Murid, Cezbe, Rabıta-i Muhabbet ve Gerekliliği, Evliyaullah'a Muhabbet, Nefsin Murakabe ve Muhasebesi, Kalp ve Makamları, Uzlet, Zikr ve Özellikle Allah ve Rasulüne Muhabbet Konularına bariz bir şekilde cevap verilmiştir.

Manevi yolculuğe çıkan kardeşlerimize hurafe ve bid'atlara düşmeden sünnet üzere amel etmeleri için, Ayet ve Hadislerle mana yolu erenlerini irşad edici güzel sözlerini birçok tasavvuf büyüklerinin eserlerinden toplayarak bir hizmet gayesi ve Allah'ın lutfu ve keremi Rasulünün himmet ve tasarrufu ile bu eseri bizlere bahşeden üstad Osman Karabulut hocaefendiye şükranlarımızı sunarız. TEVFİK ve HİDAYET ALLAH'TANDIR.

mektup Cüneyd Suavi

MEKTUP

Çocuk, babasından aldığı harçlığı vaktinden önce bitirmiş ve günlerdir istediği top için yeterli parayı biriktirememişti. Birkaç hafta sonra yaz tatiline girecek olması, onu bu konuda endişelendirip yeni kaynaklar aramaya sevkediyordu. Evlerine gelen son aylık dergide "Her hizmetin bir ücret karşılığında olduğu"nu okuyunca, sevinçle havaya sıçradı. Buna göre ailesine yaptığı yardımların da elbette bir karşılığı olmalıydı.

Çocuk bu fikirle hemen harekete geçip gördüğü işlerin listesini çıkardı ve bunların yanına da ücretlerini yazdı. Fırından ekmek almak için bin, çöp dökmek için iki bin, annesiyle beraber pazara gitmek için beş bin lira hiç de fazla sayılmazdı.

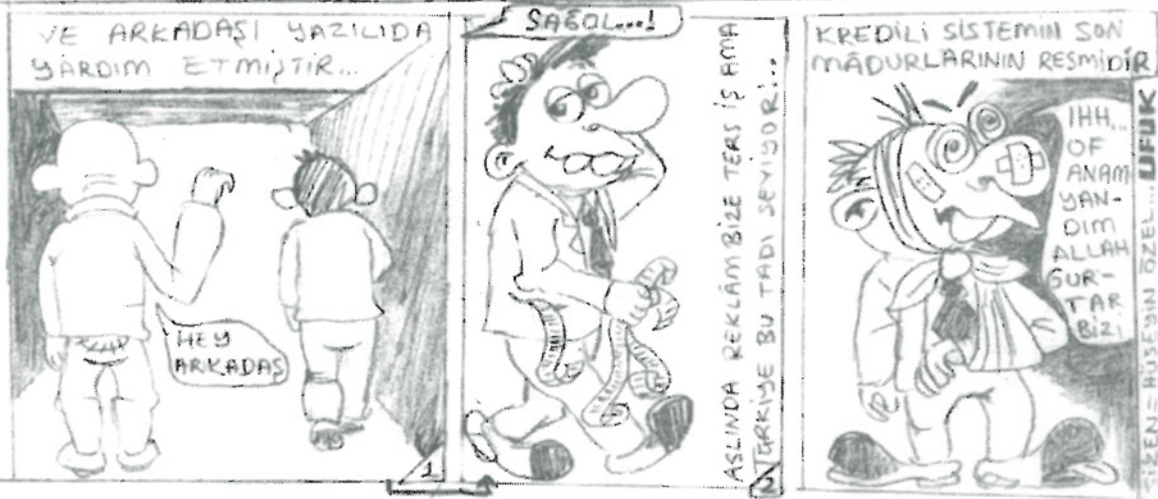
Aylık toplamı seksen bin lira tutan listeyi imzalayıp annesinin çantasına koyduğunda, bu akıllıca keşfinden dolayı gözleri parlıyordu.

Çocuk ertesi gün, yatağının başucunda seksen bin lira ile birlikte küçük bir kağıt parçası buldu. Kendi hazırladığı listeye benzeyen ve annesinin imzasını taşıyan kağıtta:

"Seni hayatım pahasına dünyaya getirmemin, yıllarca bezlerini yıkamamın, binbir güçlükle besleyip büyütmemin karşılığı sadece sevgindir ve yanağından aldığım bir öpücüktür." yazıyordu. "Kazandığın parayı, güle güle harca yavrum."

GIRR, HIRR HART MART BİR ŞEYLER İŞTE... MAKSAT AYILIK OLSUN
ARKADAŞLAR, BU GÖRDÜĞÜNÜZ BİR AYI OLMAKLA BERABER... E ŞEY... AYI DİYİL DAYI... TİR TİR
HIH... BU NE BİÇİM AYI BÖÖLE...

VERGİ MERGİ LEVHASI
VERESİYE KABUL ETMEYİZ
ULAN BASACAKSIN İSTİFAYI BAŞLIYACAKSIN ŞU İŞE... AMA BOŞ VER.
VAH VAH... ZAVALLI...
GALİBA...

VE ARKADAŞI YAZILIDA YARDIM ETMİŞTİR...
HEY ARKADAŞ
1
SAĞOL...!
ASLINDA REKLÂM BİZE TERS İŞ AMA TÜRKİYE BU TADI SEVİYOR!...
2
KREDİLİ SİSTEMİN SON MÂDURLARININ RESMİDİR
IHH... OF ANAM YANDIM ALLAH KURTAR BİZİ
UFUK
ÇİZEN: HÜSEYİN ÖZEL...

Bilge Okutan
Rehber Öğretmen

Hayaller ancak ve ancak gerçekçi çalışmakla gerçekleşir.

MESLEK SEÇERKEN

Üniversite giriş sınavına hazırlanıyorsun ve çok yakında oldukça zor olan sınava gireceksin. Bir Üniversiteli olmak istiyorsun.

Üniversite eğitimi yapmakla neleri elde edeceğini umut ediyorsun? Birinci amacın sana zihinsel açıdan zevk verecek ve ekonomik açıdan imkân sağlayacak bir işe mi girmektir? Aylık gelirini ve toplumsal statünü yükseltecek yeni bir hayata mı geçmek istiyorsun? Yoksa amacın "iyi eğitilmiş bir insan olmak" gibi çok geniş ve genel bir amaç mı? Eğitim yapmakla esas olarak yeni şeyler öğrenmeyi, zihinsel açıdan beslenerek, kendisine güvenini artırmayı mı amaçladın?

Amaçların yukarıda sayılanların bir veya birkaçının birlikte ifade edilmiş şekli olabilir. Belki de senin amacın bunlar arasında yoktur. Bu sorulara verilebilecek tam anlamıyla doğru bir cevap da yoktur. Ancak yanlış cevaplar vardır. Örneğin, amaçsızlık gibi, sadece anne-baba istediği için okumuş olmak gibi; arkadaşlar gidiyor diye üniversiteye gitmek gibi.

Amacın her ne ise onları açıkça belirlemiş olman gerekiyor. Amaçlar bir günden ertesi güne gerçekleşmezler. Onlara ulaşmak için zamana, sabıra ve gayrete ihtiyaç vardır.

Unutma ki, bir yükseköğretim programını seçerek "tercih listesini" doldururken gelecekte yaşayacağın hayat biçimini seçiyorsun demektir.

Doğru ve yerinde bir meslek seçebilmek için ilk önce kendini tanımalısın. Hangi konulara ilgi duyuyorsun? Neleri yapmaktan hoşlanırsın? Ne yapmak istersin? Bunları az çok biliyorsun. Peki, bu ilgi duyduğun konuları içeren işte başarılı olabilecek misin? Yani yeteneklerine, istek ve ilgilerine uygun mu?

İşte genç arkadaşım, "kendini tanımak" başka bir deyişle ilgi ve yeteneklerinin farkında olmak, bu doğrultuda bir hedef belirlemek meslek seçiminin ilk adımını oluşturur.

Diyelim ki kendini biraz da olsa tanıdın, yeteneklerin ve isteklerine uygun bir hedef seçti. Şimdi yine çok önemli bir aşamaya geldin. Kendine uygun gördüğün bu mesleği ne kadar tanıyorsun?

O meslek hakkında neler bilmen gerekiyor?

- Meslek mensuplarının yaptıkları başlıca faaliyetler,
- Çalışma ortamı,
- Çalışma koşulları,
- Çalışanlarda aranan nitelikler,
- Mesleğe hazırlanma (Gerekli kurs, eğitim, okul, üniversite...),
- İlk işe girme,
- Meslekte ilerleme,
- Kazanç,

Seçmeyi düşündüğü meslek hakkında yukarıda belirtilen konuları araştıraraka bir karar vermen daha akıllıca olacaktır.

GENÇ ARKADAŞ;

Konya İmam Hatip Lisesi "REHBERLİK SERVİSİ" olarak amaçlarımızdan bir tanesi de, geleceklerini; ÖSS-ÖYS sınavları ile, bilinçli olarak şekillendirmek isteyen siz öğrencilerimize REHBERLİK ETMEKTİR. Bilinçli tercih, en az öğrencinin geldiği düzey kadar önemlidir. Bundan da öte, bilinçli tercih, yalnızca okuyacağı bölümü seçme değil; bir insanın düpedüz geleceğini şekillendirmek demektir.

ÖSS-ÖYS sınav sistemi, üniversiteler, bölümler, puanları ve meslekler hakkında bilmediklerinizi "Rehberlik Servisi"nden öğrenebilirsiniz.

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ

Akdeniz Üniversitesi; 1982 Yılında çıkarılan yükseköğretim Kurumlaı teşkilatı hakkında 41 sayılıKanun Hükmünde Kararname ve bu kararnamenin değiştirilerek kabülüne ilişkin 1983/2809 sayılı kanun ile kurulmuştur. Kuruluşunda Antalya, Burdur, Isparta ve Eğirdir'deki tüm yükseköğretim birimlerini bünyesinde toplayan Akdeniz Üniversitesinin Isparta, Burdur, Eğirdir ve Yalvaçtaki birimleri 1992/3837 sayılı kanunla yeni kurulan Süleyman Demirel Üniversitesine devredilmiştir.

Aynı kanunla Akdeniz Üniversitesine bünyesinde bulunan 3 fakülteye ilave olarak 6 yeni fakülte daha eklenmiş ve fakülte sayısı 9'a yükselmiştir.

* Tıp Fakültesi
* Ziraat Fakültesi
* Fen-Edebiyat Fakültesi
* İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
* Alanya Reisoğlu Hukuk Fakültesi
* Güzel Sanatlar Fakültesi
* Mühendislik Fakültesi
* Burdur Veteriner Fakültesi
* İlahiyat Fakültesi

Antalya'da sayıları 3 olan yüksekokullara, yine bu kanunla Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ilave edilmiştir. Antalya Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu adıyla bir Yüksekokulu faliyete geçirilmiş, Antalya Meslek Yüksekokulu da Teknik Bilimler ve Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu adında 2 yüksekokula dönüştürülmüştür. 1993-1994 Eğitim Öğretim yılında Elmalı

* Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksekokulu
* Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Lisans Düzeyinde;

* Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu
* Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu
* Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
* Elmalı Meslek Yüksekokulu
* Antalya Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

Önlisans düzeyinde;

Eğitim-Öğretim verilmektedir. Üniversitemiz bünyesinde Yükseklisans ve Doktora eğitim-öğretimi veren;

* Sağlık Bilimleri Enstitüsü
* Fen Bilimleri Enstitüsü
* Sosyal Bilimleri Enstitüsü
* Güzel Sanatlar Enstitüsü (faliyete geçmedi)

olmak üzere 4 enstitü bulunmaktadır.

Ayrıca; 9 adet uygulama ve Araştırma Merkezi Rektörlüğe bağlı olarak aktivitelerini sürdürmektedir.

* Üniversite Hastanesi Araştırma ve Uygulama Merkezi
* Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi
* Sağlık Bilimleri Araştırma ve Uygulama Merkezi
* Bilgisayar Bilimleri Araştırma ve Uygulama Merkezi
* Organ Nakli Eğitim, Araştırma ve Uygulama Merkezi
* Likya Araştırma ve Uygulama Merkezi
* Turizm Araştırma Geliştirme ve Uygulama Merkezi
* Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi

TIP FAKÜLTESİ

Temel tıp eğitim-öğretim kampüsteki Temel bilimleri binasında, klinik eğitim öğretim kepez ve kampüsteki üniversite hastanelerinde sürdüren fakültenin eğitim süresi 6yıldır. Bu süre 3 döneme ayrılarak uygulanır.

* Temel Tıp Bölümlerinde Önlisans dönemi (1. ve 2. yıl)
* Klinik Tıp Bölümlerinde yükseklisans dönemi (3.4. ve 5. yıl)
* Aile Hekimliği dönemi (6. yıl)

Fakültede dersler integre eğitim sistemi düzeni içinde verilmektedir.

ZİRAAT FAKÜLTESİ

4 yıllık Lisans eğitimi veren fakültede on bölüm bulunmaktadır.

* Bahçe Bitkileri Bölümü
* Bitki Koruma Bölümü
* Toprak Bölümü
* Zooteknik Bölümü
* Tarla Bitkileri Bölümü
* Gıda Bilimi ve Teknolojisi Bölümü
* Tarım Makinaları Bölümü
* Tarımsal Yapılar ve Sulama Bölümü
* Tarım Ekonomisi Bölümü
* Peyzaj Mimarlığı Bölümü

Tarım Ekonomisi ve Peyzaj Mimarlığı Bölümleri henüz faliyete geçmemiştir.

FEN EDEBİYAT FAKÜLTESİ

4 Yıllık lisans eğitimi veren fakültede 6 bölüm bulunmaktadır.

* Biyoloji Bölümü
* Fizik Bölümü
* Matematik Bölümü
* Kimya Bölümü
* Tarih Bölümü

Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü

İKTİSADİVE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ

İktisat Bölümü ile Lisans düzeyinde eğitim ve öğretim sürdürmektedir.

ALANYA REİSOĞLU HUKUK FAKÜLTESİ

Fakülte kuruluş çalışmalarını sürdürmektedir. Henüz eğitim-öğretim başlamamıştır.

TURİZM İŞLETMECİLİĞİ VE OTELCİLİK YÜKSEKOKULU

Turizm sektörüne yönetici düzeyinde eleman yetiştirmeyi amaçlayan yüksekokulda 4 yıllık lisans eğitimi verilmekte, ikinci öğretim programında uygulanmaktadır. Ayrıca bir üniversiteye yerleşmemiş gençleri kısa sürede turizm sektörüne kazandırmak için otel işletmeciliği sertifika programı düzenlenmektedir.

BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR YÜKSEKOKULU

Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü ile 4 yıllık lisans eğitimi verilmektedir.

TEKNİK BİLİMLER MESLEK YÜKSEKOKULU

Yükseköğretim Kurulu I Dünya Bankası Meslek Yüksekokulları projesinde eğitimin sürdürüldüğü yüksekokulda;

* İnşaat programı
* Elektirik Programı
* Makina Programı
* İklimlendirme-Soğutma Programı
* Harita-Kadostro Programı
* Motor Programı
* Kontrol Sistemleri Teknolojisi Programı
* Endüstriyel Elektronik Programı
* Haberleşme Teknolojisi Programı

bulunmakta ve Önlisans düzeyinde 2 yıllık eğitim-öğretim verilmektedir.İnşaat, Makina ve Endüstriyel Elektronik programlarında 2. öğretim programının da uygulandığı yüksekokulda Bilgisayar, İnşaat ve Makina dallarında sertifika programları da düzenlenmektedir.

SOSYAL BİLİMLER MESLEK YÜKSEKOKULU

Önlisans düzeyinde iki yıllık eğitim ve öğretimin sürdürüldüğü yüksekokulda;

* İşletmecilik Programı
* Muhasebe Programı
* Turizm Programı
* Turizm ve Otelcilik Programı
* Büro Yönetimi ve Sekreterlik Programları mevcuttur.

SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU

Önlisans düzeyinde iki yıllık eğitim ve öğretim verilen yüksekokula;

* Tıbbî Labaratuvar
* Hemşirelik

Programları bulunmaktadır.

ANTALYA SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU

Önlisans düzeyinde iki yıllık eğitim ve öğretimin sürdürüldüğü yüksekokulda Ebelik Programı bulunmaktadır.

ELMALI MESLEK YÜKSEKOKULU

Önlisans düzeyinde iki yıllık eğitim ve öğretimin sürdürüldüğü yüksekokulda;

* Tarım Alet ve Makinaları
* Bilgisayar Destekli Muhasebe ve Vergi Uygulamaları

Programları bulunmaktadır. Yüksekokul faaliyetini Elmalı'da sürdürmektedir.

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Tıp ve Sağlık ile ilgili alanlarda Yükseklisans ve Doktora eğitimi yapılan enstitüde;

* Fizyoloji
* Biyokimya
* Tıbbî Biyoloji
* Anatomi
* Histoloji-Embriyoloji

dallarında hem yüksek lisans hem de doktora eğitimi yapılmaktadır.

* Farmakoloji
* İmminoloji
* Biyoistatistik
* Göğüs Cerrahisi
* Enfeksiyon Hastalıkları
* Biyofizik
* Mikrobiyoloji

dallarında ise sadece yüksek lisans eğitimi verilmektedir.

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Ziraat ve Fen-Edebiyat Fakülteleri bünyesinde bulunan;

* Bahçe Bitkileri
* Bitki Koruma
* Toprak
* Tarla Bitkileri
* Gıda Bilimi ve Teknolojisi
* Tarım Makinaları
* Tarımsal Yapılar ve Sulama
* Biyoloji
* Fizik
* Matematik
* Kimya
* Biyoteknoloji
* Çevre Bilimleri

Ana Bilim Dalları'nda lisans üstü eğitim-öğretim faaliyetlerine devam etmektedir.

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Enstitü'de;

* Arkoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı
* Klasik Arkoloji Anabilim Dalı
* Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Anabilim Dalı
* Tarih Anabilim Dalı
* Türkiye Cumhuriyeti Anabilim Dalı
* İşletme Anabilim Dalı ve İktisat Anabilim Dallarında

Ayrıca Doktora eğitimi yapılmaktadır.

Önümüzdeki sayımızda Selçuk Üniversitesi tanıtılacaktır.

Ümit Kalkan/6-16 Kredi

İZLER - II

Gecenin bir vakti ölümün o gizemli sesi çınlıyor kulaklarımda. Bir an tüylerimin ürperdiğini farkediyorum. Kalabalık bir cadde ve ortasında ben. Liyakatsizce koşarken omuzlarına çarptığım insanların farkında bile değilim. Bilmiyorum neden ve hepsinden önemlisi nereye doğru koştuğumu derin bir sızı kalmış yüreğimde, yüreğim herşeyden aciz, herşey başağrısı, Başımı kollarımın arasına alıp etrafımda dönüyorum. Kaçıp kurtulmak istiyorum - bu şehirden - ve insanlarından. Yalnız üzerinde tarifi imkansız bir ağırlık, gücüm yetmiyor kaldırmaya haykırmak istiyorum istiyorum ama dilim tutuluyor bir türlü bağıramıyorum. Saklıyorum gölgemi sessiz ve sağır sokaklardan Ölmekkolay olsa gerek bunun yanında Temmuzunda titreyip şubat ortasında terden bunalmak gibi bir duygu. Ki galiba adına sessizlik diyorlar. Sessizlik...

Ta ki bir zaman sonra adımlarım vücudumu taşımayacak kadar kısalıyor. Ruhumun içinde saklı kalan gölgem boyuna kadar gömülüyor uykuya. Karanlık bir uçurumun kenarındayım. Ufukta yıldırımlar kucak açmış kırkikindilere. Ellerim ve ayaklarım prangalara mahkum. Suçluyum evet suçluyum galiba. Suçum Issızlığın ortasında tek ve ürkek kalmak. Düşmemek için geriliyorum. fakat istemeye istemeye yine kenarına geliyorum. Yaşam ile ölüm arasında bir çıkmaz. Kararsızım.

- Bir vakit ellerim titremişti kimseler yoktu. Demiryolunun rayları üzerinde ardıma bakmadan koşuyordum. İşte o zamanda böyle bir yağmur vardı. Bir uçurum kenarında boşluğa savrulur gibi yüzüne çarpan çisiltilerle birlikte ölmek, kolay olmasa gerek. Bir, iki, üç ve dördüncüsü derken hızla yüzüme çarpan yağmur damlalarını sayamayacak kadar acizim artık. Kafamı kaldırıp bakmak istiyorum gökyüzüne nedendir bilinmez cesaret edemiyorum. İçimde bir suçluluk duygusu, gözlerimi açmaya korkuyorum. Çiğ zamanların sağnağı altında ne düşündüğümü düşünmeye çalışıyorum. O an tüm insanlığa sormak istediğim tek bir soru; Hiç Yağmur Yağarken Gökyüzüne Baktınız mı?

.......I.......

Bir vakit irkiliyorum.

Gecenin herhangi bir yarısı. Varlığından habersizken, saat şimdi her vurduğunda beynime bir balyoz iniyor sanki. Üşenmesem kalkıp saatin engereğini parçalayıp ayaklarımla ezdikten sonra yeryüzünün en dipsiz kuyusuna atmak istiyorum. Odaya zifiri karanlık hakim olmuş. Ölüm ve hayatı birbirinden ayıran çizgiyi düşünüyorum. Duvarlar karanlık sessiz ve içli. Duvarları seyrede seyrede içe kapanışın tutsağı olmak. Karanlığı bozmak istiyorum. Yerimden kalkıp -ilk defa bu gece -perdeleri aralıyorum. Yüzümü buğulu cama dayayıp uzunca bir süre gökyüzünü seyrediyorum.

.... Ay ve hemen yanındaki küçük parlak yıldızım sicim sicim yüreğimin enderinlerine işliyor yine.

Darmadağın bir masa,yarım bırakılmış bir bardak çay ilişiyor gözüme, tekrar yatağıma uzandığımda. Gözlerimde gölgelerin hüzün çizgileri. Vücudum erimiş, bitmiş, tükenmiş artık. Dehlizlerin ortasında, karanlık şehrengizler-ini anlatıyor gözlerime. Gölgeler, ateşin ortasında ansızın sararıp kaybolan eski bir fotoğraf gibi izdüşümlerini çizmemeli; gözlerimin içinde sönen ışığı kimse görmemeli artık. ... ki yağmursuz ve rüzgarsız bir gün yine karşımda, belki bir köşe başında belki de ıssız bir uçurumun kenarında, yahut...

Ali Özçelik
Uzm. Tarih Öğretmeni

Ben Öğretmenim

Orta Asya'da Mete Han
Avrupa'da Atilla'yım.
Bizans'a karşı Ulubatlı Hasan
İstanbul'da Fatih Sultan Mehmet.

Bazen Yavuz
Bazen Kanuni;
Ben öğretmenim.

Masallarda Dedem Korkut
Şiirlerde Yunus Emre'm.
Semâzenler arasında bir derviş
Hazreti Mevlânâ;
Ben öğretmenim.

Hoşgörü dergâhını
Pervane misali
Döner dururum.
Bazen ise
Itrî'nin Salât-ı Ümmiye'si
Ve "Allahü Ekber" nağmeleri arasında
Kaybolur giderim.
Fakat tez toparlanır
İrkilirim birden;
Ben öğretmenim.

Maraş'ta Sütçü İmam
Erzurum'da Nene Hatun
Antep'te Şahin Bey
Konya'da ise
Ali Kemâlî Efendi olurum
Millî Mücadele uğruna;
Ben öğretmenim.

Bazen uzaklara, çok uzaklara gider
Ya Pilevne'de bulurum kendimi
Ya Kars Kalesi'nde;
Hep aynı düşman
Moskof karşısında;
Ben öğretmenim.

Haksızlık dendiği zaman
Alçalmayan bir dağ,
Kocaman bir engel olurum.
Vatanım ve dinim uğruna
Bir değil bin defa ölürüm;
Ben öğretmenim.

Giresun'da fındık toplar ellerim
Rize'de çay
Ege'de tütün
Adana'da ise pamuk;
Yokluğa, yoksulluğa inat
Nasır bile tutmadan;
Ben öğretmenim

Bayburt'ta halay seken ayaklarım
Trabzon'da horon teper.
İzmir'de zeybek olurum
Dizimi vura vura
Hiç yorulmadan
Toprağın kara bağrına
"Hey gidinin efesi!" demek gelir içimden
Çünkü;
Ben öğretmenim.

Ve günün birinde yenik düşerim
Ya yüksek tansiyona
Ya alçak teröre
Bırakarak arkamda
Gözü yaşlı analarla
Koca bir eğitim ordusunu;
Aşığı olduğum Anadolu'm
Ve canımdan çok sevdiğim
Öğrencilerim uğruna
Ben öğretmenim

bütün öğretmenlere armağandır.

Mustafa Noras
Meslek Dersleri Öğretmeni

DAHİLEK YARASULALLAH

Yokluğunda seni özledik, sana değen rüzgarı, seni Halime validemiz diyarında örten bulutu özledik: Özlemeyi, özlenilmeyi, sevmeyi, sevilmeyi, sevindirmeyi, sevindirilmeyi özledik Muhammedim.

Aşkı, cehennemin yakamadığı yaş döken gözü,Cemal hasretiyle dökülen göz yaşnı, ihtiyacını çok hissetiğimiz hoşgörüyü, edebi, ihsanı, irfanı, iz'anı, feraseti, basireti, şecaatı, adaleti, muhabbeti özledik.

Senden sonra tefrika, meşrebimiz; taklit, mezhebimiz; cehalet, mektebimiz, atalet, fıtratımız; ihanet, sıfatımız oldu.

Sultanım.

Sen kendini "O'nun kulu ve elçisi" olarak takdim etmiştin. Sana iman edenlerden bazıları seni kulluktan kurtarıp melekleştirerek hayattan dışladılar. Bu ifrata karşı bazıları da tefrite sapıp "numune-i imtisal" olmaktan çıkarıp bir "postacı" bir "ara kablosu" seviyesinde görerek hayattan dışladılar.

Bunların hepsi sana iman ediyordu. Ama seni hayatımızdan çıkarmanın ızdırabını çektirdiler bize.

Allah seni "güzel örnek" olarak gösterdi. Sen, Kur'an-ı Kerim'in konuşanı, yürüyeni, hareket edeniydin. Tıpkı bir annede nutfenin insana, bir ağaçta suyun meyvaya, bir arıda tozun bala, bir tavukta darının yumurtaya, bir koyunda samanın süte dönüşmesi gibi ayetler sende hayata dönüşüyordu.

Ey Sevgili;

Kitapsızlıktan değil, peygambersizlikten kırıldık. Yokluğumuz peygamber yokluğu, seni hatırlatan, seni andıran insanların hasretini çekiyoruz. Öğrencilerimiz peygamberi sorunca "Evladım, O'nun ahlakı, tıpkı falancanın ahlakı gibiydi." diyeceğimiz insanlar yok denecek kadar az.

Şimdi Kur'an mahzun, sultanım. Kur'an öksüz, seninle Kur'an'ın arasını ayırdık. Etle tırnağın, toprakla tohumun, anayla evladın arasını ayırır gibi.

Gel de bir bak sultanım bu mazlum milletin hal-i pür melaline. Bıraktığın din, tanınmaz hale geldi. Bıraktığın sitenin harabelerinde baykuşlar tünedi.

Gün geçmez ki ümmetin coğrafyasında feryat yükselmesn, oluk oluk kan akmasın.

Birlik içinde bıraktığın ümmetin kaç parçaya ayrıldığının sayısını onu parçalayanlar dahi unuttu.

Bıraktığın kutlu mirası, mirasyediler gibi parçalayarak paylaştık.

Oysa ki, nasıl da tutuşturmuştun ellerimizi birbirine, nasıl da kalplerimizi buluşturmuştun birbiriyle. Araptık, Farstık, Rumduk, Habeşiydik, Türktük... Ama senin mübarek ellerin üzerine koymuştuk. Bir ümmet şuuru içinde çağlar bu şuurunun üzerinde yüceltmişti. İslamın kutlu medeniyetini... Dağıldığımız, savrulduğumuz her dönemde senin ümmetine olan titizliğini, şefkatini, rahmetini, hatırlıyarak toparlanmıştık.

Canım Efendim,

Kimilerimiz için sen hiç ölmedin. O ender bahtiyarlar seni hep içlerinde, işlerinde, hayatlarında, düşüncelerinde, duygularında, eylemlerinde, evlerinde yaşattılar.

Kimilerimiz için de sen hiç doğmadın. Onlar hep senden, mesajlarından mahrum kaldılar. Şol mahiler ki derya içreydiler. Deryayı bilmediler.

Varlığının kaç bahara bedel olduğunu bilmeyenler yokluğunun ızdırabını nasıl duysunlar sultanım?

Seni çok çok seviyoruz, seni pek çok özlüyoruz.

Bize kırgın mısın, SEVGİLİ SULTANIM?

Mehmedim

Tahsin Güzel
Edebiyat Öğretmeni

Mertliğin sözü, sohbeti tatlı
Nâdan ile söze girme Mehmedim
Ömürler geçiyor durmadan atlı
Namerdin ahvalin sorma MEHMEDİM

Gençlik baharını sevgiyle doldur
Cehalet girdabın ortadan haldır
Güzel söz bilki, çiçekten kaldır
Husûmet cehline girme MEHMEDİM

Arif ol, mecliste cevherin olsun
İrfan ummanı ufkunu sarsın
Fazilet rüzgârı yönünü bulsun
İlim denizinde durma MEHMEDİM

Biraz kelâm ettim hatıram olsun
Ömrün akıl cevheriyle dolsun
Vefalı dostluk emsalin bulsun
İyi gün dostuna varma MEHMEDİM

Sümeyra Demir/10-E

"İstiklâl Marşımız ve Mehmet Akif Ersoy'un Hayatı" konulu kompozisyon yarışması İl ikincisi

BİR MİLLETİN ÖYKÜSÜ

O ki iman ve gönül pencerimizi doruklara kadar aralayan fikir güneşi... O ki ezel ve ebedde de var olan asil bir ruhun temsilcisi... O ki insan-ı kâmil düstûruna yakışır bir vatan meş'alesi... O ki Türk edebiyatında bir ahlâk ve fazilet timsâlı... Bir dînî iman san'atkârı; bir millî heyecân şairi...

Yaşamış ve yaşayan insanlığın iç ve dış alemlerine ait derin görüşleriyle birleştirdiği, bilgi ve şuurun ışığıyle aydınlanmış, ruhunda alev alev yanan ve gitgide bir yangın haline gelen vatan aşkı ile yanıp tutuşan bu emsâli görülmemiş şair, istiklâl savaşı yıllarında, yaralı bir arslan gibi kükreyen Türk Milletinin, doğunun miskinliği içinden, bulutlardan sıyrılıp parlayan güneşler gibi yükseldiğini gördü. Milli kudretin bu kadar parlak bir şekilde ortaya çıkışına rağmen, milltemize gösterilen uçurum karşısında Akif, bir an için derin bir ümitsizliğe düşmüş ve hüsranlarını haykırmıştı. Fakat bu derin hüsranın hemen ardından hayatının en ümitli ve mukaddes mücadelesine koştu.

Bir fırtına misâli, vatan aşkının yanında kendisine bahşedilen müthiş bir heyecan ile yurdunun topraklarını karış karış dolaşıyor, halkı millî kuvvetlerle birleştirmeye sevk ediyordu...

O ne derin vatan sevgisiydi!.. O ne bitmez tükenmez vatan aşkıydı öyle Ya Rab!.. "Bizi mahv için tertip edilen muahede-i sülhiye paçavrasını mücâhidlerimiz şark tarafından yırtmaya başladılar. Şimdi beri taraftaki dindaşlarımıza düşen vazife, Anadolumuzun diğer cihetlerinde düşmanları denize dökerek o murdar paçavrayı büsbütün parçalamaktır!.." diye haykırmış, içinde yanmakta olan vatan aşkını Müslüman-Türk halkının yüreklerine sıçratmıştı Akifim!..

Yerinde durumaz olmuştu... Vatanın bağrı yanık topraklarını adım, adım dolaşıyor; bütün ızrıdaplarına rağmen "hâlâ güzel" Anadolu'nun bir cennet vatan oluşundaki sırrını çözmeye çalışıyordu yakından... Akifin bağrı yanık, yurdun bağrı yanık, milletin bağrı yanık...

Ey koca Akif!.. Anladık ki içindeki mabedî dışına yansıtmamaktasın. Yüreğin kan ağlar, için sızlar... Her zerrende vatana karşı duyduğun emsali görülmemiş sevgiyi, aşkı, muhabbeti bir dost bildiğin satırlarına, şiirlerine yansıtmaktasın. Hüsran'ında, Bülbül'ünde, Safahat'ında haykırmaktasın o derin yes'ini...

Hürriyetimizin elden gitmek üzere olduğu, milli hakimiyet uğruna kanların akıtıldığı istiklâl Savaşı'nın en kırıcı şekliyle, aleyhimize geliştiği günleri haykıran binlerce şiir yazılıyordu... O günleri anlatmaya sayfalar yetmez, kalemler tükenir, yazan eller yorgun düşer... O günleri hatırlamaya çalışan iliklerindeki kan donup, mücâdele aşkıyla yeniden tutuşur, tutuşur, tutuşur...

Onunla iftihar ettik. Şiirindeki her harfiyle, her kelimesiyle, her satırıyle iftihar ettik. Çünkü O bağımsızlığımızın, istiklâlimizin tek sembolü İstiklâl Marşımızın müellifi üstâd Mehmet Akif ERSOY'du...

O Akif ki kendi eserlerini toplayarak, kitap haline getirdiği Safahat isimli yedi ayrı mecmuasına, İstiklhal Marşını almamıştı. "Niçin?" sorusuna karşı ise "O benim değil, milletimindir!" demişti.

Okunan her yerde marş anıtlaşıyor, anıtlaşan marşla birlikte Akif'de anıtlaşıyordu...

Milletimizi tarih sahnesinden silmek isteyen düşmanlarımızın suratına bu marş, büyük bir şamar olarak indirildi. Çünki; üst üste dört defa ayakta dinlenen bu marşta;

"Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım,
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış şaşarım.
Kükremiş sel gibiyim bendimi çiğner aşarım,
Yırtarım dağları, enginlere sığmam taşarım..."

deniyordu...

Susamış topraklar her yağmur zerresini nasıl içer, yutarsa, bu dizelerinde her sözcüğü hayat damarlarına giden birer damla kan gibi... Sanki bu dizeler, yurdun dört bir yanındaki, imânı ve inancı bütün insanların duygularına tercüman... Bir araya toplanıyor dizeler: dizeler okundukça güzelleşen, dinlendikçe göğüslerde dev yürekler oluşturan, kurtuluşumuzu, kurtulduğumuzu anlatan dizeler... Akıyor dillerden, dökülüyor ,dudaklardan... Dökülüyor, dökülüyor, dökülüyor, Dökül, dökül istiklâlimin simgesi dökül...

Milletlerin hayatında büyük hâdiseler, büyük çalkantılar ve büyük dalgalanmalar görülür. Bazen bir ressâmın fırçasında, bir bestekârın bestesinde, bir şairin mısralarında ve her hangi bir san'atkârın san'at eserinde belirir. Bazen Koca Sinan'ın eserlerinde, Selimiye-Süleymaniye olur, bazen Millî şâir Akif'in şiirlerinde Çanakkale Şehitleri-İstiklâl Marşı olarak çelikleşir ve;

"Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl,
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok, izmihlâl..."

mısralarıyla tarihinin sahifeleri arasına altın harflerle yazılır, ölümsüzleşir... Şimdi ise bizler bu ölümsüzleşmiş mısralarda Millî Mücâdele yıllarının heyecânını duymaktayız...

Mehmed Akif... Tarihimizin kaydettiği kahramanlar zincirinin bir halkası... İstiklâl Savaşı yıllarında yazdığı şiirlerinde, bir milletin bütün ızdırabını yüklenerek haykırıyor, yol gösteriyor, gecenin karanlığından sabahın aydınlığına kavuşmak için çırpınıyor, çırpınıyor ve yine çırpınıyordu...

"Cihan altüst olurken seyre baktın, öyle durdun da;
Bugün bir serserisin kendi yurdunda..."

dizeleriyle birden içim titriyor. Gözlerimde yaş bitmiş, kan damlıyor. Tutamıyorum bir anlık kendimi... Hıçkıra hıçkıra, doyasına ağlıyorum. Bir rehber, bir tercüman istiyorum duygularıma... Ve yine kulaklarım mütemadiyen çınlıyor, uğulduyor; bazı sözler geçiveriyor âniden kafamın içinden...

"Milletler, topla, tüfekle, zırhlı ile ordularla, tayyarelerle yıkılamaz. Milletler ancak, kendi başının derdine, kendi kaygısına, kendi havasına, kendi menfaatlerini temin duygusuna düştükleri zaman yıkılırlar!.."

Ağlıyorum.. Hayret bu kan değil... Şebnemler kadar berrak iniyor gözlerimden. Benimle beraber tüm bir millet ağlıyor.... Ağaçlar ağlıyor... Nehirler, pamuk tarlaları, portakal çiçekleri, gelincikler, kağnılar ağlıyor. Ya Rab!... Sevinç göz yaşları mı bunlar? Evet, evet sevinç göz yaşları. İstiklâlimizin, kurtuluşumuzun sevinç göz yaşları!..

Kendimi bir anlık savaşın o derin atmosferine kâptırıyor ve yeniden ayıkıyorum.

O ne derin düştü öyle?.. Gözlerim gerçekten dolmuş taşmış şimdi. His dünyamda tüm yüzler solgun, tüm gözler çaresiz ferleri yok olmuş âdeta...

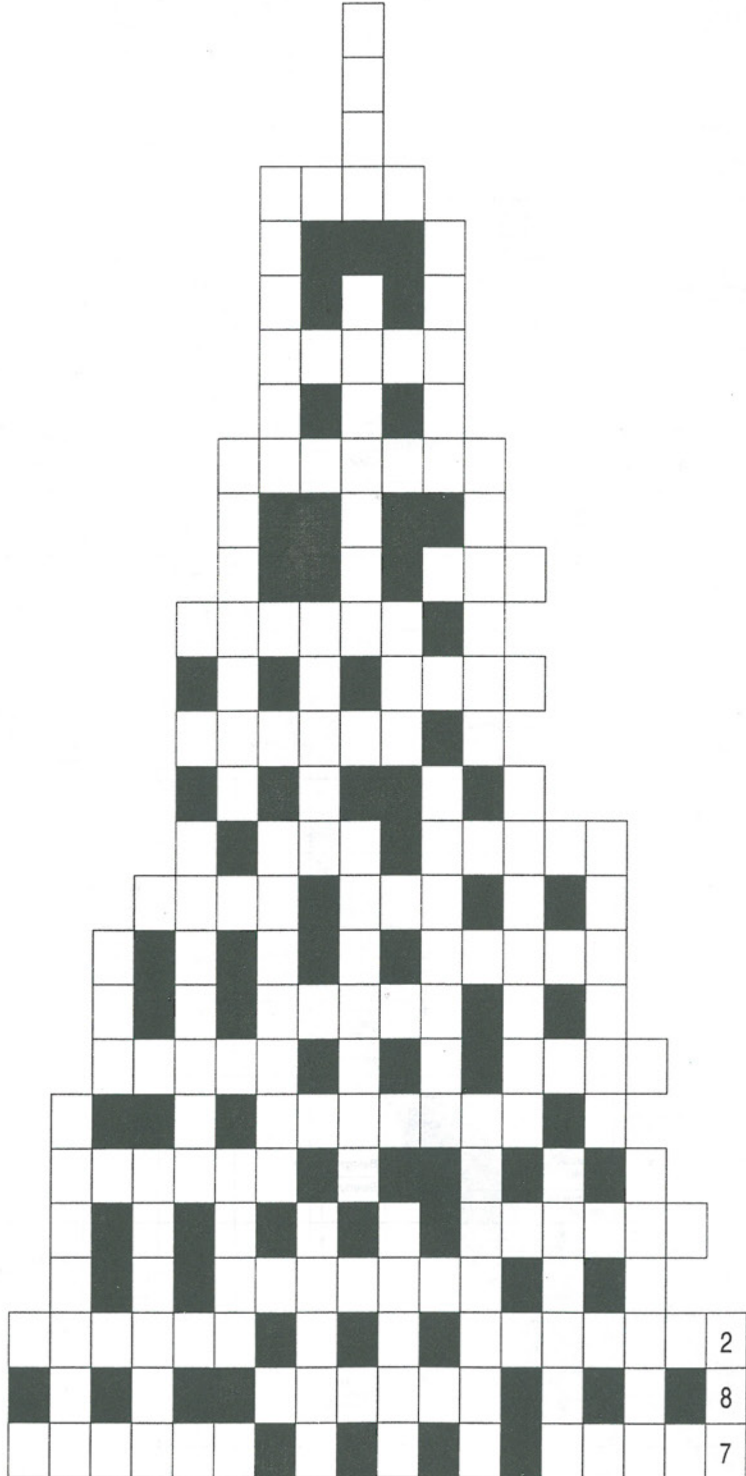
Ey Akif!... Şunu bil ki sizlere lâyık, milli duyguları tam, vatansever bir Türk evlâdı olarak yaşayacağım. Bir kusurum olduysa veya olursa vatanım, milletim, bayrağım ve Ulu Allah'ım beni bağışlasın...

Ne mutlu Akif'e ki hür vatan topraklarında şanlı Hilâl ebediyyen dalgalandıkça kendisi de rahat uyuyacak, Türk milleti onu daima minnetle, şükranla ancaktır. Ruhu şad olsun...

SAYILARI YERLEŞTİRİNİZ.

0474653	126881	05185
2925167	229113	10295
4027835	337608	32578
4334511	363957	38544
4895797	369127	46581
5328714	390037	53796
5347546	474865	55186
5691745	632408	80907
5709668	647541	87494
5748652	828669	96031
7789257	713623	
8660166	954649	
9267443	978981	

1427	054
2559	287
2379	435
3586	777
3614	892
7347	979

hediyeli çengel bulmaca

Ali Sami Orak

Ç E N G E L   B U L M A C A

- Süslü mumluk / Kur'an'da bir sure
- Sazın ince teli / Tanıtma
- Kanı, yorum / Görev
- Beyaz
- Yemeni / Hısım
- Engel / Hutbe okunan yer
- .... Şeyh Şamil
- İlaç / Bir tür rabtiye
- (11)
- (7)
- İlçenin mülki amiri / Su kanalı
- Yat limanı / Türk Dil Kurumu
- Mevcudat, evren
- .... Gecesi
- Kayıp, ziyan / Kuyu, pınar
- Müğsitlik
- (10)
- Adakta bulunmak
- Tersi bir tür yılan / Baston
- Tersi şiddetli sevgi / Açıklama
- Maksat / İşaret
- Su / Bayındır
- Bağırsaklar
- (4)
- Çocuklara anlatılır
- Donuk renk / Bir topluluk
- Bir peygamber / Köpek
- Devlet adına / Tren yolu
- Bir işe hazır olma durumu
- Kinaye / Geminin kıyıdan ayrılması
- (6)
- Anlam, açıklama
- Akıcı / Derkenar, haşiye
- Su / Gürültü / Kütahya'da bir ilçe
- Takma isim / Musikide durak
- (2)
- (5)
- Neşe sevinç günü ıyd.
- (3)
- Osmanlıda gayri müslimler / Kötü
- Terbiye edici / Lahza
- Radyum / Sadrazamlık makamı
- Bağışlama / Asillik
- Kalay / Ayıplama sözü
- Doğma, tulu / Sille tokatla ilgili
- Bildik, tanıdık
- Bilgin
- Dayanışma
- Yemek
- Çoğul eki / Korunan yer
- Bir sebze
- Alfabenin ilk harfi
- Kilometre
- Bir harf
- Kolluk gücü
- Tutsaklık
- Derme çatma kulube
- Vatan / Kurallara uygun
- (13)
- Cehennem meleği / Bir badana
- İşaret
- Su
- Koyun sesi / Arabistan halkından olan
- Bir haber ajansı
- (1)
- Yavru çocuk
- Para torbası
- Uzunluk ölçüsü / Tarihte bir devlet
- Belirgin / Selenyum / Dizi
- (14)
- Afrika'da akarsu
- Tersi bir ilimiz
- Tersi, edep / Ziynet eşyaları
- .... yemin olsun / İridyum
- Gelenek
- Ünlü Harf
- Muğlada ilçe
- (8)
- (12)
- Alış-veriş aracı
- (9)
- Bir bayan giysisi / Cet
- Ek

ANAHTAR KELİME